

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 49

Rozeslána dne 21. června 2000

Cena Kč 63,40

O B S A H:

153. Zákon o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty a o změně některých souvisejících zákonů
 154. Zákon o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon)
 155. Zákon, kterým se mění zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
 156. Zákon o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
 157. Zákon o přechodu některých věcí, práv a závazků z majetku České republiky do majetku krajů
 158. Zákon o vyhledávání, průzkumu a těžbě nerostných zdrojů z mořského dna za hranicemi pravomocí států a o změně některých zákonů
 159. Zákon, kterým se mění zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 15/1998 Sb., a některé další zákony
 160. Vyhláška České národní banky a Ministerstva financí, kterou se mění vyhláška České národní banky a Ministerstva financí č. 261/1995 Sb., kterou se stanoví lhůty a způsoby plnění oznamovací povinnosti, ve znění vyhlášky č. 295/1998 Sb.
-

153

ZÁKON

ze dne 10. května 2000

o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty
a o změně některých souvisejících zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
NAKLÁDÁNÍ S GENETICKY
MODIFIKOVANÝMI ORGANISMY
A PRODUKTY

HLAVA I
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy a působnost zákona

(1) Zákon stanoví povinnosti osob a působnost správních úřadů při nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty.

(2) Je-li geneticky modifikovaný organismus nebo produkt léčivem podle zvláštního právního předpisu,¹⁾ nevztahuje se na něho ustanovení § 9.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) organismem – biologická jednotka, buněčná nebo nebuněčná, schopná rozmnožování nebo přenosu dědičného materiálu včetně virů, viroidů a živočišných a rostlinných buněk v kultuře,
- b) dědičným materiálem – deoxyribonukleová nebo ribonukleová kyselina,
- c) genetickou modifikací – cílená změna dědičného materiálu organismu způsobem, kterého se nedosáhne přirozenou rekombinací, a to vnesení cizorodého dědičného materiálu do dědičného materiálu organismu nebo vynětí části dědičného materiálu organismu,
- d) geneticky modifikovaným organismem – organismus, kromě člověka, jehož dědičný materiál byl změněn genetickou modifikací; technická řešení, pomocí kterých může vzniknout geneticky modifikovaný organismus, a technická řešení, která ke

vzniku geneticky modifikovaného organismu nevedou, stanoví prováděcí právní předpis,

- e) produktem – jakákoli věc obsahující jeden nebo více geneticky modifikovaných organismů, která byla vyrobena nebo jinak získána bez ohledu na stupeň jejího zpracování a je určena k uvedení do oběhu,
- f) nakládáním s geneticky modifikovanými organismy a produkty – každá činnost, jejímž předmětem jsou geneticky modifikované organismy nebo produkty od jejich vzniku genetickou modifikací až do okamžiku, kdy ztratí schopnost rozmnožování nebo přenosu dědičného materiálu,
- g) uživatelem – právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která je oprávněna nakládat s geneticky modifikovanými organismy nebo produkty, které nebyly schváleny pro uvedení do oběhu podle § 9, nebo která o toto oprávnění žádá,
- h) uzavřeným prostorem – prostor ohraničený fyzikálními zábranami, popřípadě v kombinaci s chemickými nebo biologickými zábranami, které omezují kontakt geneticky modifikovaných organismů a produktů s člověkem, zvířaty a životním prostředím,²⁾
- i) uzavřeným nakládáním s geneticky modifikovanými organismy – nakládání s geneticky modifikovanými organismy v uzavřeném prostoru, zejména jejich vznik genetickou modifikací, jejich kultivace, uchovávání a zneškodnění,
- j) uváděním geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí – jejich záměrné vnesení do životního prostředí mimo uzavřený prostor, a to za jiným účelem, než je uvedení do oběhu,
- k) uváděním geneticky modifikovaných organismů a produktů do oběhu – jejich úplatné nebo bezúplatné předání nebo nabídnutí k takovému předání jiné osobě za účelem distribuce nebo používání; to neplatí pro postup uvedený v § 9 odst. 2,
- l) hodnocením rizika nakládání s geneticky modifikovanými organismy nebo produkty – písemný rozbor definující riziko, které představuje posu-

¹⁾ Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 149/2000 Sb.

²⁾ Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění zákona č. 123/1998 Sb.

- zované nakládání s geneticky modifikovaným organismem nebo produktem pro zdraví člověka a zvířat, životní prostředí a biologickou rozmanitost,³⁾ provedený na základě ověřených vědeckých poznatků, zkušeností a principu prevence rizika,
- m) kategorií rizika – klasifikace nakládání s geneticky modifikovaným organismem nebo produktem na podkladě výsledku hodnocení rizika této činnosti uvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu,
- n) havárií – jakákoliv událost při nakládání s geneticky modifikovanými organismy nebo produkty, při které došlo k závažnému nežádoucímu úniku geneticky modifikovaných organismů, což může způsobit bezprostřední nebo následné ohrožení zdraví člověka a zvířat, životního prostředí a biologické rozmanitosti.

HLAVA II

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 3

(1) Při nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty je každý povinen chránit zdraví člověka a zvířat, životní prostředí a biologickou rozmanitost.

(2) Nakládat s geneticky modifikovanými organismy a produkty lze těmito způsoby:

- uzavřeným nakládáním s geneticky modifikovanými organismy (dále jen „uzavřené nakládání“),
- uváděním geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí (dále jen „uvádění do životního prostředí“),
- uváděním geneticky modifikovaných organismů a produktů do oběhu (dále jen „uvádění do oběhu“).

(3) Oprávnění k nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty podle tohoto zákona vzniká rozhodnutím o zápisu do příslušného seznamu a zaniká vyřazením z tohoto seznamu, nestanoví-li tento zákon jinak (§ 7 odst. 4). Těmito seznamy jsou:

- Seznam osob oprávněných k určitému způsobu nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty (dále jen „Seznam uživatelů“),
- Seznam geneticky modifikovaných organismů schválených pro uzavřené nakládání (dále jen „Seznam pro uzavřené nakládání“),
- Seznam geneticky modifikovaných organismů schválených pro uvádění do životního prostředí

(dále jen „Seznam pro uvádění do životního prostředí“),

- Seznam geneticky modifikovaných organismů a produktů schválených pro uvádění do oběhu v České republice (dále jen „Seznam pro uvádění do oběhu“).

(4) Žádost o zápis do seznamů uvedených v odstavci 3 podává uživatel Ministerstvu životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) v českém jazyce ve čtyřech písemných vyhotoveních a současně na technickém nosiči dat, popřípadě elektronickou poštou.

(5) Ministerstvo neprodleně po obdržení žádosti o zápis do seznamů uvedených v odstavci 3 zašle vždy po jednom vyhotovení žádosti Ministerstvu zdravotnictví, Ministerstvu zemědělství a České komisi pro nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty (dále jen „komise“). Tato ministerstva a komise písemně sdělí svá stanoviska ministerstvu do 45 dní po obdržení žádosti. S přihlédnutím k těmto stanoviskům ministerstvo rozhodne do 90 dnů ode dne obdržení žádosti. Pokud je žádost neúplná, vyžádá si ministerstvo její doplnění a řízení přeruší.⁴⁾ Je-li řízení přerušeno, lhůta pro vydání rozhodnutí podle tohoto zákona nebežší. Rozhodnutí zašle ministerstvo též Ministerstvu zdravotnictví, Ministerstvu zemědělství a komisi. Platnost rozhodnutí může ministerstvo časově omezit a v odůvodněných případech na podkladě žádosti uživatele jeho platnost prodloužit.

(6) V rozhodnutí ministerstvo stanoví podmínky nakládání vyplývající též ze stanovisek ministerstev a komise podle odstavce 5.

(7) Uživatel je povinen

- určit odborně způsobilou a bezúhonnou fyzickou osobu k výkonu odborné kontroly nad nakládáním s geneticky modifikovanými organismy nebo produkty (dále jen „odborný poradce“); podmínkou odborné způsobilosti je dokončené vysokoškolské vzdělání příslušného směru a nejméně 5 let praxe v oboru, z toho alespoň 2 roky práce s geneticky modifikovanými organismy; bližší podmínky odborné způsobilosti stanoví prováděcí právní předpis,
- vést dokumentaci o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty pro každé pracoviště a uchovávat ji po dobu nejméně 10 let po ukončení tohoto nakládání; způsob a rozsah vedení dokumentace stanoví prováděcí právní předpis,
- předat ministerstvu v písemné nebo elektronické podobě vždy k 15. únoru kalendářního roku přehled geneticky modifikovaných organismů a pro-

³⁾ Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 134/1999 Sb., o sjednání Úmluvy o biologické rozmanitosti.

⁴⁾ § 29 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

- duktů, údaje o jejich množství a o způsobu nakládání s nimi za uplynulý kalendářní rok,
- d) zaslat ministerstvu do 60 dnů od ukončení nakládání s geneticky modifikovaným organismem nebo produktem zprávu o výsledku této činnosti, zejména s ohledem na rizika ohrožení zdraví člověka a zvířat, životního prostředí a biologické rozmanitosti,
- e) zajistit provedení hodnocení rizika nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty (dále jen „hodnocení rizika“) podle § 4 a zpracovat havarijní plán podle § 5,
- f) zajistit, aby provozní řád pracoviště, v němž se nakládá s geneticky modifikovanými organismy nebo produkty, obsahoval též náležitosti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu,
- g) zajistit školení zaměstnanců před zahájením nakládání s geneticky modifikovanými organismy nebo produkty a jejich proškolení při každé změně pracovních postupů, nebo alespoň jedenkrát za rok, a zaměstnance prokazatelně seznámit s provozním řádem pracoviště doplněným podle písmene f),
- h) oznámit ministerstvu, Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu zemědělství neprodleně, nejdéle však do 24 hodin od zjištění, každou vzniklou havárii, a to telefonicky, písemně, popřípadě též elektronickou poštou, s uvedením geneticky modifikovaného organismu nebo produktu, kterého se havárie týká, a jeho množství, místa, kde k havárii došlo, možných následků havárie, zejména rizik pro zdraví člověka a zvířat, životní prostředí a biologickou rozmanitost, a způsob jejich odstranění,
- i) poskytnout správním úřadům podle § 14, § 17 až 19 součinnost při kontrole prostorů a zařízení určených k nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty, umožnit kontrolu písemností a případné bezúplatné odebrání vzorků pro kontrolní účely,
- j) oznámit ministerstvu každou změnu v údajích uvedených v žádosti podle odstavce 4. Ministerstvo po projednání s Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem zemědělství do 60 dnů od podání tohoto oznámení rozhodne, zda je nutno podat novou žádost o zápis do seznamů uvedených v odstavci 3. Nová žádost musí být předložena uživatelem do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
- (8) Činnosti související s použitím živých obratlovců, zejména činnosti, které zasahují do jejich fyziologických funkcí anebo upravují jejich metabolické

produkty, jsou považovány za pokusy na zvířatech podle zvláštních právních předpisů.⁵⁾

(9) Žádost podávaná podle odstavce 4 musí obsahovat vyjádření odborného poradce.

(10) Pokud je geneticky modifikovaný organismus nebo produkt zapsán podle § 7 až 9 v některém ze seznamů uvedených v odstavci 3 písm. b) až d), není nutno podávat novou žádost o zápis do tohoto seznamu.

§ 4

Hodnocení rizika

(1) Uživatel je povinen předložit hodnocení rizika ministerstvu

- jako součást žádosti o zápis do seznamů uvedených v § 3 odst. 3,
- pravidelně po uplynutí 5 let od data provedení posledního hodnocení rizika,
- do 20 dnů v případech uvedených v § 6 odst. 8.

Náležitosti a postupy hodnocení rizika stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Hodnocení rizika musí obsahovat posouzení možných přímých i nepřímých škodlivých účinků na zdraví člověka a zvířat, životní prostředí a biologickou rozmanitost, jak bezprostředních, tak následných, a to zejména

- negativního působení na člověka,
- negativního působení na zvířata a rostliny,
- omezení možnosti léčit onemocnění nebo zajistit účinnou profylaxi v důsledku rezistence vůči antibiotikům,
- usídlení a rozšíření geneticky modifikovaného organismu v životním prostředí,
- přirozeného přenosu vloženého genetického materiálu na jiné organismy.

(3) Uživatel je povinen zajistit, aby při hodnocení rizika byly využívány

- současné vědecké poznatky,
- ověřené zkušenosti s organismem, který je geneticky modifikován, a s příbuznými organismy,
- ověřené zkušenosti s organismem, z něhož pochází dědičný materiál použitý při genetické modifikaci, pokud genetická modifikace zahrnuje vnesení cizorodého dědičného materiálu,
- ověřené zkušenosti s příslušnou genetickou modifikací,
- ověřené zkušenosti s příslušným geneticky modifikovaným organismem nebo produktem,

⁵⁾ Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

- f) kvalifikované odhady v případech, kdy chybějí ověřené vědecké poznatky; v těchto případech je nutné použít princip prevence rizika,
- g) vyjádření odborného poradce.

(4) Uživatel je povinen zajistit provedení hodnocení rizika pro každý geneticky modifikovaný organismus samostatně.

§ 5

Havarijní plán

(1) Havarijní plán je dokument, v němž jsou popsány činnosti a opatření prováděná při vzniku havárie, které vedou ke zmírnění jejich následků na zdraví člověka a zvířat, životní prostředí a biologickou rozmanitost.

(2) Uživatel je povinen předložit havarijní plán ministerstvu

- a) jako součást žádosti o zápis do seznamů uvedených v § 3 odst. 3,
- b) pravidelně po uplynutí 5 let od data posledního předložení havarijního plánu,
- c) do 30 dnů při změně skutečností, které mohou mít závažný vliv na opatření stanovená pro případ havárie.

(3) Havarijní plán je uživatel povinen předložit před zahájením nakládání s geneticky modifikovaným organismem nebo produktem a do 15 dnů od jeho každého dalšího předložení podle odstavce 2 písm. b) a c) též Ministerstvu zdravotnictví, Ministerstvu zemědělství a příslušným obcím podle místa nakládání, případně osobám, které mohou být havárií dotčeny.

(4) V havarijním plánu musí být uvedeny veškeré údaje týkající se možného ohrožení zdraví člověka a zvířat a poškození životního prostředí a biologické rozmanitosti v důsledku havárie. Havarijní plán musí obsahovat zejména

- a) jméno, příjmení, trvalý pobyt, číslo telefonu, případně též číslo faxu a adresu elektronické pošty odborného poradce,
- b) přesný popis prostoru a zařízení, kde se nakládá s geneticky modifikovanými organismy a produkty, kde jsou skladovány a kde může nastat havárie, s uvedením místa, kde se prostory nebo zařízení nacházejí,
- c) metody a postupy použitelné k vyhledání a zneškodnění předmětných geneticky modifikovaných organismů a produktů v souladu se zvláštními právními předpisy,⁶⁾

- d) metody a postupy k ochraně zdraví člověka a zvířat, životního prostředí a biologické rozmanitosti,
- e) dotčené správní úřady uvedené v § 13 podle jejich působnosti a způsob jejich vyrozumění, popřípadě způsob varování občanů,
- f) vyjádření odborného poradce.

Náležitosti havarijního plánu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 6

Zápis do Seznamu uživatelů

(1) Žádost o zápis do Seznamu uživatelů, kterou uživatel podává ministerstvu před zahájením nakládání s geneticky modifikovaným organismem nebo produktem, musí obsahovat

- a) jméno, příjmení, trvalý pobyt, státní občanství, místo podnikání, rodné a identifikační číslo, jde-li o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání,
- b) název (obchodní jméno), právní formu, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu,
- c) jméno, příjmení, trvalý pobyt odborného poradce a doklady o jeho bezúhonnosti, odborné způsobilosti a praxi,
- d) úředně ověřenou kopii živnostenského listu, jde-li o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání,
- e) výpis z obchodního rejstříku ne starší než 3 měsíce nebo úředně ověřenou kopii zřizovací nebo zakládací listiny, jde-li o právnickou osobu,
- f) způsob nakládání s geneticky modifikovaným organismem nebo produktem,
- g) účel a dobu trvání nakládání s geneticky modifikovaným organismem nebo produktem,
- h) adresu a popis pracovišť nebo pozemků, na kterých bude nakládání probíhat,
- i) údaje o organismu, který je geneticky modifikován, včetně jeho původu,
- j) údaje o genetické modifikaci, včetně údajů, které umožňují identifikaci změněného dědičného materiálu,
- k) údaje o geneticky modifikovaném organismu nebo produktu,
- l) údaje o tom, zda předmětný geneticky modifikovaný organismus nebo produkt již byl schválen v jiném státě a pro jaké účely,
- m) hodnocení rizika podle § 4, včetně zařazení nakládání s geneticky modifikovaným organismem nebo produktem do kategorie rizika,
- n) havarijní plán podle § 5,

⁶⁾ Například zákon č. 246/1992 Sb., zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.

- o) popis nakládání s geneticky modifikovaným organismem nebo produktem v souladu s hodnocením rizika, včetně opatření k ochraně zdraví člověka a zvířat, životního prostředí a biologické rozmanitosti,
- p) údaje o systému provádění kontrol a způsobu zneškodnění geneticky modifikovaných organismů v souladu se zvláštními právními předpisy,⁶⁾
- q) popis nakládání s odpady, včetně nebezpečných, a dále s odpadními vodami a odpadními plynnými zplodinami v souladu se zvláštními právními předpisy.⁷⁾

(2) Odborná způsobilost se prokazuje dokladem o ukončeném vysokoškolském vzdělání příslušného oboru a dokladem osvědčujícím požadovanou praxi podle § 3 odst. 7 písm. a); bezúhonnost se prokazuje předložením výpisu z evidence Rejstříku trestů ne staršího než 3 měsíce osvědčujícím, že fyzická osoba nebyla pravomocně odsouzena za úmyslný trestný čin. Bližší požadavky na vybrané údaje uváděné v žádosti pro jednotlivé způsoby nakládání stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Pro určitý způsob nakládání ve stejné kategorii rizika s několika geneticky modifikovanými organismy může uživatel podat jednu společnou žádost.

(4) Seznam uživatelů obsahuje

- a) identifikační údaje o uživateli uvedené v žádosti,
- b) identifikační údaje odborného poradce,
- c) adresu pracoviště, v němž se bude nakládat s geneticky modifikovanými organismy nebo produkty,
- d) specifikaci geneticky modifikovaného organismu nebo produktu, popřípadě několika organismů podle odstavce 3,
- e) způsob nakládání s geneticky modifikovaným organismem nebo produktem, a
- f) dobu platnosti rozhodnutí o zápisu, je-li stanovena.

(5) Uživatel bude vyřazen ze Seznamu uživatelů na podkladě

- a) uplynutí doby platnosti rozhodnutí o zápisu,
- b) rozhodnutí ministerstva o vyřazení ze Seznamu uživatelů podle odstavců 6 a 7,
- c) likvidace nebo zániku právnické osoby nebo zániku oprávnění k podnikání fyzické osoby,
- d) úmrtí fyzické osoby oprávněné k podnikání nebo jejího prohlášení za mrtvou.

Vyřazením ze Seznamu uživatelů nezanikají povinnosti vyplývající z rozhodnutí o zápisu do tohoto seznamu.

(6) Poruší-li uživatel ustanovení tohoto zákona

nebo neplní-li podmínky stanovené ministerstvem v rozhodnutí o zápisu do Seznamu uživatelů, rozhodne ministerstvo o jeho vyřazení z tohoto seznamu. Nová žádost o zápis do Seznamu uživatelů může být předložena nejdříve po 5 letech od rozhodnutí o vyřazení ze Seznamu uživatelů.

(7) Ministerstvo může uživatele vyřadit ze Seznamu uživatelů na základě jeho žádosti nebo při vzniku nových skutečností, v jejichž důsledku se změnil podmínky, za kterých byl uživatel do Seznamu uživatelů zapsán.

(8) Pokud ministerstvo získá nové poznatky o možném nebezpečí pro zdraví člověka a zvířat, životní prostředí nebo biologickou rozmanitost, plynoucím z předmětného nakládání s geneticky modifikovaným organismem nebo produktem, ať již v době prověrování žádosti nebo poté, co byl uživatel zapsán do Seznamu uživatelů, vyzve uživatele, aby nejpozději do 20 dnů ode dne obdržení výzvy

- a) provedl nové hodnocení rizika podle § 4,
- b) provedl opatření uvedená v žádosti podle odstavce 1 písm. o) a v případě potřeby je změnil tak, aby byla zajištěna ochrana zdraví člověka a zvířat, životního prostředí a biologické rozmanitosti.

(9) Povinnost žádat o zápis do Seznamu uživatelů se nevztahuje na správní úřady uvedené v § 13, pokud nakládají s geneticky modifikovanými organismy v rozsahu své působnosti uvedené v § 14 až 19, a na právnickou osobu, se kterou ministerstvo uzavřelo smlouvu o spolupráci při výkonu své působnosti podle § 14.

§ 7

Uzavřené nakládání

(1) Uživatel může nakládat s geneticky modifikovanými organismy pouze v takovém uzavřeném prostoru, který splňuje požadavky na uzavření a ochranná opatření stanovená pro příslušnou nebo vyšší kategorii rizika. Pokud hodnocení rizika provedené podle § 4 nevedlo k jednoznačnému zařazení nakládání s geneticky modifikovaným organismem do určité kategorie rizika, je nutné toto nakládání posuzovat podle požadavků pro vyšší kategorii rizika. Požadavky na uzavřený prostor a ochranná opatření pro jednotlivé kategorie rizika stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Žádost o zápis do Seznamu uživatelů v případě uzavřeného nakládání musí obsahovat údaje uvedené v § 6 odst. 1 a dále

- a) popis umístění prostor pro uzavřené nakládání a technický popis jejich zařízení,

⁷⁾ Například zákon č. 125/1997 Sb.

- b) posouzení těchto prostor a zařízení, včetně jejich umístění, podle požadavků na uzavřený prostor a ochranná opatření stanovená pro jednotlivé kategorie rizika,
- c) předpokládané množství geneticky modifikovaných organismů, které má být použito.

Bližší požadavky na vybrané údaje uváděné v žádosti stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Pokud jde o uzavřené nakládání první kategorie rizika výhradně pro potřeby výuky nebo vědeckého výzkumu a vývoje, uživatel v žádosti o zapsání do Seznamu uživatelů uvede organismus nebo skupinu organismů a genetické modifikace, které mají být použity.

(4) V případě uzavřené nakládání první a druhé kategorie rizika může uživatel zahájit nakládání po uplynutí 90 dnů od podání žádosti, pokud do konce této lhůty ministerstvo nerozhodne jinak. V případě uzavřené nakládání třetí a čtvrté kategorie rizika může uživatel zahájit nakládání pouze se souhlasem ministerstva.

(5) V případě uzavřené nakládání první a druhé kategorie rizika ministerstvo spolu se zápisem uživatele do Seznamu uživatelů zapíše geneticky modifikovaný organismus uvedený v žádosti, případně skupinu organismů podle odstavce 3 do Seznamu pro uzavřené nakládání.

(6) V případě uzavřené nakládání třetí a čtvrté kategorie rizika je uživatel povinen současně se žádostí o zápis do Seznamu uživatelů předložit žádost o zapsání geneticky modifikovaného organismu do Seznamu pro uzavřené nakládání. Uzavřené nakládání třetí a čtvrté kategorie rizika může uživatel zahájit až po nabytí právní moci rozhodnutí o zápisu geneticky modifikovaného organismu do Seznamu pro uzavřené nakládání.

(7) Žádost o zápis geneticky modifikovaného organismu do Seznamu pro uzavřené nakládání musí obsahovat údaje uvedené v § 6 odst. 1, odst. 2 a dále

- a) údaj o funkci genetické modifikace,
- b) popis genetické modifikace a části změněné deoxyribonukleové nebo ribonukleové kyseliny umožňující jednoznačnou identifikaci geneticky modifikovaného organismu.

Bližší požadavky na vybrané údaje uváděné v žádosti stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Seznam pro uzavřené nakládání obsahuje

- a) specifikaci geneticky modifikovaného organismu, případně skupiny organismů podle odstavce 3,
- b) specifikaci genetické modifikace,
- c) kategorii rizika,
- d) identifikaci uživatele, který s tímto geneticky modifikovaným organismem nakládá,
- e) účel nakládání, a

- f) dobu platnosti rozhodnutí o zápisu, je-li stanovena.

(9) Pokud ministerstvo získá nové poznatky, které by mohly znamenat riziko vyvolané uzavřeným nakládáním za stanovených podmínek, rozhodnutím stanoví uživateli do 60 dnů ode dne získání těchto poznatků nové podmínky uzavřeného nakládání, popřípadě podmínky k pozastavení nebo ukončení uzavřeného nakládání, včetně zneškodnění geneticky modifikovaných organismů. Ministerstvo po projednání s Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem zemědělství může na základě nových poznatků rozhodnout o změně kategorie rizika uzavřeného nakládání s geneticky modifikovaným organismem zapsaným v Seznamu pro uzavřené nakládání. V takovém případě je uživatel povinen ve lhůtě stanovené v rozhodnutí ministerstva zajistit, aby prostory a zařízení odpovídaly změněné kategorii rizika, a provést s tím související opatření. V případě, že tak do uplynutí stanovené lhůty uživatel neučiní, nesmí v uzavřeném nakládání pokračovat.

(10) Uživatel je povinen v průběhu uzavřeného nakládání kontrolovat uzavřený prostor a ochranná opatření pravidelně podle provozního řádu a neprodleně v případě uvedeném v § 6 odst. 8, nebo pokud ministerstvo rozhodlo o změně zařazení do kategorie rizika, podle odstavce 9.

§ 8

Uvádění do životního prostředí

(1) Uvádět geneticky modifikované organismy do životního prostředí smí pouze uživatel zapsaný v Seznamu uživatelů, a to v rozsahu uvedeném v jeho zápisu v tomto seznamu.

(2) Do životního prostředí mohou být uváděny pouze ty geneticky modifikované organismy, které jsou zapsány v Seznamu pro uvádění do životního prostředí, a to při dodržení všech podmínek uvedených v rozhodnutí o zápisu do tohoto seznamu.

(3) Žádost o zápis geneticky modifikovaného organismu do Seznamu pro uvádění do životního prostředí musí obsahovat údaje uvedené v § 6 odst. 1 a dále

- a) údaj o funkci genetické modifikace,
- b) popis genetické modifikace a části změněné deoxyribonukleové nebo ribonukleové kyseliny umožňující jednoznačnou identifikaci geneticky modifikovaného organismu,
- c) identifikaci uživatele, případně uživatelů, kteří budou uváděni do životního prostředí provádět nebo se na něm budou podílet, včetně dokladů nebo úředně ověřených kopií žádostí o zapsání těchto osob do Seznamu uživatelů,

- d) údaje o místech, ve kterých se bude geneticky modifikovaný organismus uvádět do životního prostředí, a jejich lokalizaci,
- e) množství geneticky modifikovaných organismů, které mají být použity, a velikost plochy, na které budou geneticky modifikované organismy uváděny do životního prostředí,
- f) opatření, která mají zabránit šíření geneticky modifikovaných organismů v průběhu uvádění do životního prostředí a jejich výskytu a šíření v daném místě po skončení uvádění do životního prostředí,
- g) údaje o možných interakcích mezi geneticky modifikovaným organismem a životním prostředím.

Bližší požadavky na vybrané údaje uváděné v žádosti stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Pokud se jedná o uvádění několika geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí, které spadá do první kategorie rizika, ve stejném období a ke stejnému účelu, a to výhradně pro potřeby výuky nebo vědeckého výzkumu a vývoje, může uživatel podat jednu společnou žádost.

(5) Seznam pro uvádění do životního prostředí obsahuje

- a) specifikaci geneticky modifikovaného organismu,
- b) specifikaci a funkci genetické modifikace,
- c) výsledek hodnocení rizika,
- d) identifikační údaje o uživateli, který s tímto geneticky modifikovaným organismem bude nakládat,
- e) účel a místo uvádění do životního prostředí, a
- f) dobu platnosti rozhodnutí o zápisu, je-li stanovena.

(6) Pokud ministerstvo získá nové poznatky, které by mohly znamenat riziko vyvolané uváděním do životního prostředí za stanovených podmínek, rozhodnutím stanoví uživateli do 60 dnů ode dne získání těchto poznatků nové podmínky uvádění do životního prostředí, popřípadě stanoví podmínky k pozastavení nebo ukončení nakládání.

(7) Ministerstvo po projednání s Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem zemědělství může na základě nových poznatků rozhodnout o vyřazení geneticky modifikovaného organismu ze Seznamu pro uvádění do životního prostředí. V rozhodnutí ministerstvo stanoví podmínky k ukončení uvádění do životního prostředí a způsoby zneškodnění použitých geneticky modifikovaných organismů. Rozhodnutí ministerstvo

uveřejní ve věstníku ministerstva a zašle jej též Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu zemědělství.

§ 9

Uvádění do oběhu

(1) Do oběhu mohou být uváděny pouze geneticky modifikované organismy a produkty zapsané v Seznamu pro uvádění do oběhu, a to při dodržení všech podmínek uvedených v rozhodnutí o zápisu do tohoto seznamu. Rozhodování o jejich uvádění do oběhu podle zvláštních právních předpisů⁸⁾ není tímto ustanovením dotčeno.

(2) Za uvádění do oběhu se nepovažuje poskytnutí geneticky modifikovaných organismů k vědeckým a kontrolním účelům, pro výuku a do sbírek. Geneticky modifikované organismy, které jsou takto poskytovány, musí mít na svém obalu zřetelné označení „geneticky modifikovaný organismus“.

(3) Žádost o zápis geneticky modifikovaného organismu nebo produktu do Seznamu pro uvádění do oběhu musí obsahovat údaje uvedené v § 6 odst. 1 a dále

- a) doklad o zápisu uživatele do Seznamu uživatelů nebo úředně ověřenou kopii žádosti o zápis do tohoto seznamu,
- b) údaj o funkci genetické modifikace,
- c) popis genetické modifikace a části vnesené změněné deoxyribonukleové nebo ribonukleové kyseliny umožňující jednoznačnou identifikaci geneticky modifikovaného organismu,
- d) způsob laboratorní kontroly přítomnosti genetické modifikace,
- e) údaj o tom, zda je předmětný geneticky modifikovaný organismus zapsán do Seznamu pro uvádění do životního prostředí,
- f) údaje o tom, zda byl předmětný geneticky modifikovaný organismus nebo produkt schválen pro uvádění do oběhu v jiných státech a za jakých podmínek,
- g) specifikaci produktu a způsob použití,
- h) způsob balení a označování v souladu se zvláštními právními předpisy,⁸⁾ včetně pokynů pro spotřebitele,
- i) údaje o možných interakcích geneticky modifikovaného organismu nebo produktu s životním prostředím,

⁸⁾ Například zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, zákon č. 92/1996 Sb., o odrudách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění zákona č. 357/1999 Sb., zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů, zákon č. 166/1999 Sb., zákon č. 79/1997 Sb.

- j) zabezpečení, způsob a rozsah vedení evidence o nakládání s geneticky modifikovaným organismem nebo produktem po jeho uvedení do oběhu, případně sledování účinků geneticky modifikovaného organismu nebo produktu na zdraví člověka a zvířat, životní prostředí a biologickou rozmanitost, zabezpečení, způsob a četnost informování ministerstva.

Bližší požadavky na vybrané údaje uváděné v žádosti stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Seznam pro uvádění do oběhu obsahuje

- a) specifikaci a způsob použití geneticky modifikovaného organismu nebo produktu,
- b) specifikaci a funkci genetické modifikace,
- c) závěry hodnocení rizika,
- d) způsob laboratorní kontroly přítomnosti genetické modifikace,
- e) identifikační údaje žadatele, který požádal o zapsání geneticky modifikovaného organismu nebo produktu do tohoto seznamu,
- f) podmínky stanovené rozhodnutím o zápisu geneticky modifikovaného organismu nebo produktu do Seznamu pro uvádění do oběhu, a
- g) dobu platnosti rozhodnutí o zápisu, je-li stanovena.

(5) Každý, kdo uvádí geneticky modifikovaný organismus nebo produkt do oběhu, je povinen

- a) dodržovat podmínky stanovené rozhodnutím o zápisu geneticky modifikovaného organismu nebo produktu do Seznamu pro uvádění do oběhu,
- b) zajistit, aby na obalu geneticky modifikovaného organismu nebo produktu bylo na viditelném místě uvedeno zřetelné označení „geneticky modifikovaný organismus“, popřípadě „tento výrobek obsahuje geneticky modifikovaný organismus“; toto označení musí být uvedeno i v průvodní dokumentaci.

Podmínky uvádění do oběhu a požadavky na balení a označování výrobků, které stanoví zvláštní právní předpisy,⁸⁾ nejsou tímto ustanovením dotčeny.

(6) Pokud ministerstvo získá nové poznatky, které by mohly znamenat riziko vyvolané uváděním do oběhu za stanovených podmínek, do 60 dnů ode dne získání těchto poznatků rozhodnutím stanoví nové podmínky uvádění do oběhu. Rozhodnutí ministerstvo uveřejní ve věstníku ministerstva a zašle jej též Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu zemědělství.

(7) Ministerstvo po projednání s Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem zemědělství může na základě nových poznatků rozhodnout o vyřazení geneticky modifikovaného organismu ze Seznamu pro uvádění do oběhu. V rozhodnutí ministerstvo uživatelé stanoví podmínky k ukončení uvádění do oběhu. Rozhodnutí ministerstvo uveřejní ve věstníku ministerstva a zašle jej též Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu zemědělství.

(8) Za uživatele se nepovažuje právnická osoba ani fyzická osoba, která nakládá s geneticky modifikovaným organismem nebo produktem zapsaným v Seznamu pro uvádění do oběhu.

§ 10

Dovoz, vývoz a tranzitní přeprava geneticky modifikovaných organismů a produktů

(1) Dovážet, vyvážet a přepravovat geneticky modifikované organismy a produkty, které nebyly uvedeny do oběhu v České republice, může pouze uživatel zapsaný v Seznamu uživatelů, a to způsobem a v rozsahu nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty uvedeným v Seznamu uživatelů.

(2) Každý, kdo dováží, vyvází nebo převáží geneticky modifikovaný organismus nebo produkt schválený pro uvádění do oběhu podle § 9, je povinen zajistit dodržování podmínek daných rozhodnutím o zapsání tohoto geneticky modifikovaného organismu nebo produktu do Seznamu pro uvádění na trh, zejména pro jeho balení a označování.

(3) Dovážené, vyvážené a přepravované geneticky modifikované organismy a produkty musí mít na svém obalu na viditelném místě uvedeno zřetelné označení „geneticky modifikovaný organismus“, případně „tento výrobek obsahuje geneticky modifikovaný organismus“; toto označení musí být uvedeno v českém jazyce a v jazyce země určení i v průvodní dokumentaci.

(4) Průvodní dokumentace dovážených, vyvážených a přepravovaných geneticky modifikovaných organismů a produktů musí obsahovat v případě, že se jedná o geneticky modifikovaný organismus nebo produkt dosud neuvedený do oběhu v České republice, kopii rozhodnutí o zapsání uživatele do Seznamu uživatelů a kopii rozhodnutí o zapsání geneticky modifikovaného organismu do seznamu uvedeného v § 3 odst. 3 písm. b) nebo c), havarijní plán podle § 5 a výsledek hodnocení rizika podle § 4. Pokud se jedná o geneticky modifikovaný organismus nebo produkt schválený pro uvedení do oběhu v České republice, musí průvodní dokumentace obsahovat všechny údaje uvedené v zápisu do Seznamu pro uvádění do oběhu podle § 9 odst. 4.

(5) Zvláštní právní předpisy, které stanoví pod-

mínky dovozu, vývozu a tranzitní přepravy, nejsou ustanoveními odstavců 1 až 4 dotčeny.⁹⁾

§ 11

Obchodní tajemství

(1) Uživatel může ve svých žádostech označit informace, jejichž zveřejnění by mohlo poškodit jeho konkurenceschopnost, za předmět obchodního tajemství podle zvláštních právních předpisů.¹⁰⁾ Oprávněnost tohoto požadavku musí být prokazatelně doložena.

(2) Jako předmět obchodního tajemství nesmějí být označeny

- a) specifikace geneticky modifikovaného organismu nebo produktu a funkce genetické modifikace,
- b) popis genetické modifikace a části změněné deoxyribonukleové nebo ribonukleové kyseliny umožňující jednoznačnou identifikaci geneticky modifikovaného organismu,
- c) název a sídlo, případně jméno, příjmení a trvalý pobyt uživatele,
- d) místo a důvod uvádění do životního prostředí, případně účel uvádění do oběhu,
- e) hodnocení rizika a opatření k ochraně zdraví člověka a zvířat, životního prostředí a biologické rozmanitosti,
- f) metody a program sledování geneticky modifikovaného organismu nebo produktu po jeho uvedení do životního prostředí nebo do oběhu,
- g) havarijní plán,
- h) zhodnocení předvídatelných nežádoucích účinků a způsob ochrany proti nim.

(3) Povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech označených uživatelem za předmět obchodního tajemství se vztahuje na všechny osoby, které posuzují žádosti nebo provádějí zkoušky geneticky modifikovaných organismů podle § 6 odst. 9. Povinnost zachovávat mlčenlivost zůstává i při zamítnutí nebo zpětvzetí žádosti, a to po dobu 5 let od podání žádosti.

§ 12

Informování veřejnosti

(1) Ministerstvo umožní každému do seznamů

uvedených v § 3 odst. 3 nahlížet a pořizovat si z nich výpisy, opisy nebo kopie.

(2) Ministerstvo jednou ročně zveřejňuje aktualizované seznamy uvedené v § 3 odst. 3 ve věstníku ministerstva vždy podle stavu k 31. prosinci předchozího kalendářního roku.

(3) Právo na informace podle zvláštních právních předpisů¹¹⁾ není tímto zákonem dotčeno.

(4) Občanské sdružení, jehož cílem je podle stanov ochrana životního prostředí nebo ochrana práv nebo zájmů spotřebitelů, je oprávněno účastnit se správního řízení¹²⁾ vedeného podle § 6 až 9 tohoto zákona, pokud o účast v řízení ministerstvo požádá.

(5) Žádost podle odstavce 4 je platná 1 rok ode dne jejího podání ministerstvu.

(6) Ministerstvo občanskému sdružení podle odstavců 4 a 5 oznámí zahájení řízení současně s oznámením o zahájení řízení jeho účastníkům.

HLAVA III

VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY

§ 13

Správní úřady na úseku nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty

Správními úřady na úseku nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty jsou

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) Ministerstvo zemědělství,
- d) Česká inspekce životního prostředí (dále jen „inspekce“),
- e) celní orgány,
- f) orgány veterinární správy,
- g) Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský,
- h) Státní ústav pro kontrolu léčiv,
- i) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv,
- j) Státní rostlinolékařská správa,
- k) Česká zemědělská a potravinářská inspekce.

⁹⁾ Například zákon č. 21/1997 Sb., o kontrole vývozu a dovozu zboží a technologií podléhajících mezinárodním kontrolním režimům, zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 147/1996 Sb., zákon č. 166/1999 Sb.

¹⁰⁾ Například zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí.
Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

¹²⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb.

§ 14

Ministerstvo

(1) Ministerstvo

- a) je ústředním správním úřadem v oblasti posuzování vlivu geneticky modifikovaných organismů a produktů na životní prostředí a biologickou rozmanitost,
- b) vykonává vrchní státní dozor v oblasti nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty z hlediska ochrany životního prostředí a biologické rozmanitosti,
- c) stanoví postup pro hodnocení rizika při nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty podle § 4 z hlediska ochrany životního prostředí,
- d) zřizuje komisi jako svoji organizační složku,
- e) rozhoduje podle § 3 odst. 5 o zápisu do seznamů uvedených v § 3 odst. 3 a o vyřazení z těchto seznamů podle § 6 odst. 5 až 7, § 8 odst. 7 a § 9 odst. 7,
- f) vede seznamy uvedené v § 3 odst. 3,
- g) zveřejňuje informace podle § 12,
- h) vykonává funkci správního úřadu pro mezinárodní výměnu informací v oblasti geneticky modifikovaných organismů,
- i) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutím vydaným inspekcí.

(2) Ministerstvo pověřuje komisi

- a) sledováním vědeckého a technologického vývoje v oblasti nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty, informováním ministerstva v případě potřeby a doporučováním příslušných opatření,
- b) kontrolou údajů uvedených v žádostech podle § 3, § 6 až 9 a vydáváním stanovisek k těmto žádostem podle § 3 odst. 5,
- c) prováděním odborné kontroly pracovišť uživatelů a míst, kde dochází k uvádění do životního prostředí, v součinnosti se správními úřady uvedenými v § 17 a 19,
- d) prováděním odborné kontroly dokumentace vedené uživateli podle § 3 odst. 7 písm. b) v součinnosti se správními úřady uvedenými v § 17 a 19,
- e) projednáváním zpráv vypracovaných uživateli podle § 3 odst. 7 písm. d),
- f) navrhováním metod pro zkoušky geneticky modifikovaných organismů a produktů a navrhováním vybavenosti pracovišť k provádění těchto zkoušek.

(3) Předsedu a členy komise jmenuje a odvolává ministr životního prostředí po projednání s ministry zdravotnictví a zemědělství z odborníků navržených správními úřady uvedenými v § 13, Akademií věd Čes-

ké republiky a občanskými sdruženími. Komise se při provádění činností uvedených v odstavci 2 řídí statutem a jednacím řádem, které vydá ministerstvo.

§ 15

Ministerstvo zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví

- a) navrhuje ministerstvu postupy hodnocení zdravotních rizik spojených s nakládáním s geneticky modifikovanými organismy a produkty,
- b) vydává z hlediska ochrany zdraví člověka stanoviska k žádostem podle § 3 odst. 5.

§ 16

Ministerstvo zemědělství

Ministerstvo zemědělství

- a) navrhuje ministerstvu postupy hodnocení rizik spojených s nakládáním s geneticky modifikovanými organismy a produkty z hlediska zemědělství,
- b) vydává stanoviska k žádostem podle § 3 odst. 5.

§ 17

Inspekce

(1) Inspekce

- a) kontroluje z hlediska ochrany životního prostředí, jak jsou právními osobami a fyzickými osobami dodržována ustanovení právních předpisů a podmínky stanovené rozhodnutími ministerstva, které se týkají nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty, a spolupracuje s celními orgány,
- b) ukládá právníkům osobám a fyzickým osobám opatření k nápravě a pokuty za porušení povinností podle tohoto zákona,
- c) provádí kontroly samostatně nebo ve spolupráci se správními úřady uvedenými v § 14, 18 a 19.

(2) Inspektoři inspekce jsou oprávněni v nezbytném rozsahu vstupovat na pozemky a do budov za účelem provedení kontroly podle odstavce 1 písm. a). Přitom se musí prokázat pověřením k provedení kontroly. Za případnou škodu způsobenou při kontrole odpovídá stát; této odpovědnosti se nelze zprostit.

§ 18

Celní orgány

Celní orgány

- a) kontrolují zásilky, které jsou při přechodu hranic deklarovány jako geneticky modifikované organismy nebo produkty, zda jsou vybaveny příslušnými doklady podle § 10 tohoto zákona a zvlášť-

ních právních předpisů pro přepravu,¹³⁾ vývoz, dovoz a tranzitní přepravu,⁹⁾

- b) zajistí zboží v případě zjištění porušení tohoto zákona nebo v případě pochybností o porušení tohoto zákona a informují o tom neprodleně ministerstvo a inspekci, kterou v případě pochybností mohou požádat o odbornou pomoc,
- c) vedou evidenci všech zásilek geneticky modifikovaných organismů a produktů propuštěných přes hranice, do této evidence umožní pracovníkům ministerstva a inspekce nahlížet, pořizovat si z ní výpisy, opisy, popřípadě kopie, včetně poskytnutí této evidence na technickém nosiči dat, popřípadě elektronickou poštou.

§ 19

Ostatní správní úřady

(1) Orgány veterinární správy, Státní rostlinolékařská správa, Česká zemědělská a potravinářská inspekce, Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, Státní ústav pro kontrolu léčiv a Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv

- a) provádějí státní odbornou kontrolu nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty, kontrolu a zkoušky geneticky modifikovaných organismů a produktů v rámci své působnosti a podle zvláštních právních předpisů,¹⁴⁾
- b) v případě zjištění porušení tohoto zákona podávají inspekci podnět k zahájení správního řízení a informují o tom ministerstvo.

(2) Ustanovením odstavce 1 nejsou dotčeny zvláštní právní předpisy.¹⁴⁾

(3) Dozor nad ochranou zdraví zaměstnanců na pracovištích, na kterých se nakládá s geneticky modifikovanými organismy a produkty, prováděný orgány hygienické služby upravují zvláštní právní předpisy.¹⁵⁾

§ 20

Opatření k nápravě

(1) Inspekce může osobám, které neoprávněně nebo v rozporu s tímto zákonem nakládají s geneticky modifikovanými organismy nebo produkty, uložit, aby na své náklady provedly opatření k nápravě, spočívající například v zabránění úniku geneticky modifikovaného organismu mimo uzavřený prostor, v zabránění výskytu a šíření geneticky modifikovaného organismu nebo produktu v životním prostředí nebo v okamžitém

zneškodnění geneticky modifikovaného organismu nebo produktu.

(2) V případě, že není zjištěn původce závad podle odstavce 1 nebo hrozí-li nebezpečí z prodlení, může výše uvedená opatření inspekce uložit též vlastníkově nemovitosti, na které nebo v níž probíhá nakládání s geneticky modifikovanými organismy nebo produkty, popřípadě opatření provést sama. V případě, že inspekce provedla opatření k nápravě sama, z důvodu nebezpečí z prodlení, hradí náklady spojené s opatřením k nápravě původce závad nebo vlastník nemovitosti.

§ 21

Pokuty

(1) Pokutu ve výši 100 000 až 1 000 000 Kč uloží inspekce osobě, která

- a) neplní obecné podmínky pro nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty stanovené v § 3,
- b) neplní povinnosti vztahující se k hodnocení rizika podle § 4,
- c) nemá nebo neplní havarijný plán podle § 5,
- d) uvádí nepravdivé údaje při vedení dokumentace podle § 3 odst. 7 písm. b),
- e) nedodržuje podmínky pro uvádění geneticky modifikovaných organismů nebo produktů do oběhu podle § 9,
- f) neplní podmínky vztahující se k dovozu, vývozu a tranzitní přepravě podle § 10,
- g) nesplní opatření k nápravě uložené podle § 20,
- h) neplní povinnosti stanovené v § 11.

(2) Pokutu ve výši 700 000 až 1 500 000 Kč uloží inspekce uživateli, který

- a) neplní podmínky rozhodnutí o nakládání s geneticky modifikovanými organismy nebo produkty stanovené podle § 3,
- b) nakládá s geneticky modifikovanými organismy nebo produkty v rozporu s údaji uvedenými v Seznamu uživatelů podle § 6,
- c) neplní podmínky uzavřeného nakládání podle § 7,
- d) neplní podmínky uvádění do životního prostředí podle § 8.

(3) Při rozhodování o výši pokuty inspekce přihlíží zejména k závažnosti porušení povinnosti, době

¹³⁾ Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), ve znění sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 159/1997 Sb. a sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 54/1999 Sb. Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ Například zákon č. 92/1996 Sb., zákon č. 147/1996 Sb., zákon č. 166/1999 Sb.

¹⁵⁾ Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

trvání protiprávního stavu a ke vzniklým nebo hrozícím škodlivým následkům protiprávního jednání.

(4) Dojde-li v době do uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty k opětovnému porušení stejné povinnosti, za kterou byla uložena pokuta podle odstavců 1 a 2, a uživatel neprovedl ve lhůtě stanovené inspekční opatření k nápravě, uloží mu inspekce pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice pokut uvedených v odstavcích 1 a 2.

(5) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do 2 let ode dne, kdy inspekce zjistila porušení povinnosti, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(6) Uložení pokuty podle odstavců 1 a 2 není dotčena odpovědnost za škodu podle zvláštních právních předpisů.¹⁶⁾

(7) Pokuty vybírá a vymáhá inspekce; přitom postupuje podle zvláštního právního předpisu.¹⁷⁾

(8) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým byla pokuta uložena, a je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky.

§ 22

Vztah ke správnímu řádu

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, vztahuje se na rozhodování podle tohoto zákona správní řád.¹²⁾

(2) Odvolání proti rozhodnutí o uložení opatření k nápravě podle § 20 nemá odkladný účinek.

HLAVA IV

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 23

(1) Osoby, které nakládají s geneticky modifikovanými organismy před nabytím účinnosti tohoto zákona, jsou povinny podat žádost o zápis do Seznamu uživatelů podle § 6 nejpozději do 120 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Osoby, které podle výsledku hodnocení rizika předloženého spolu se žádostí podle odstavce 1 provádějí uzavřené nakládání s geneticky modifikovanými organismy třetí a čtvrté kategorie rizika, jsou povinny podat podle § 7 odst. 6 žádost o zápis geneticky modifikovaných organismů, se kterými nakládají, do Seznamu pro uzavřené nakládání, a to nejpozději do 120 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Osoby, které uvádějí geneticky modifikované organismy do životního prostředí na základě souhlasu ministerstva uděleného před nabytím účinnosti tohoto zákona, jsou povinny podat žádost o zapsání těchto geneticky modifikovaných organismů do Seznamu pro uvádění do životního prostředí podle § 8 nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 24

Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem zemědělství stanoví vyhláškou

- a) technická řešení, pomocí kterých může vzniknout geneticky modifikovaný organismus, a technická řešení, která ke vzniku geneticky modifikovaného organismu nevedou [§ 2 písm. d)],
- b) bližší podmínky odborné způsobilosti odborného poradce [§ 3 odst. 7 písm. a)],
- c) způsob a rozsah vedení dokumentace [§ 3 odst. 7 písm. b)],
- d) náležitosti a postupy hodnocení rizika (§ 4),
- e) náležitosti havarijního plánu (§ 5),
- f) bližší požadavky na vybrané údaje uváděné v žádosti o zápis do Seznamu uživatelů pro jednotlivé způsoby nakládání (§ 6 odst. 1, § 7 odst. 2),
- g) požadavky na uzavřený prostor a ochranná opatření pro jednotlivé kategorie rizika při uzavřeném nakládání (§ 7 odst. 1),
- h) bližší požadavky na vybrané údaje uváděné v žádosti o zápis do Seznamu pro uzavřené nakládání (§ 7 odst. 7),
- i) bližší požadavky na vybrané údaje uváděné v žádosti o zápis do Seznamu pro uvádění do životního prostředí (§ 8 odst. 3),
- j) bližší požadavky na vybrané údaje uváděné v žádosti o zápis do Seznamu pro uvádění do oběhu (§ 9 odst. 3).

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 25

Příloha k zákonu č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/

¹⁶⁾ Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zá-

kona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb. a zákona č. 158/2000 Sb., se mění takto:

V Sazebníku správních poplatků se za položku 131b vkládá nová položka 131c, která zní:

„Položka 131c

a) Vydání rozhodnutí o zápisu do Seznamu osob oprávněných k určitému způsobu nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty	Kč 10 000,-
b) Vydání rozhodnutí o zápisu do Seznamu geneticky modifikovaných organismů schválených pro uzavřené nakládání	Kč 2 000,-
c) Vydání rozhodnutí o zápisu do Seznamu geneticky modifikovaných organismů schválených pro uvádění do životního prostředí	Kč 20 000,-
d) Vydání rozhodnutí o zápisu do Seznamu geneticky modifikovaných organismů a produktů schválených pro uvádění do oběhu v České republice	Kč 30 000,- .“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin

§ 26

Zákon č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění zákona č. 357/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 13) zní:

„c) geneticky modifikovanou rostlinou rostlina, která je geneticky modifikovaným organismem,¹³⁾

¹³⁾ § 2 zákona č. 153/2000 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty a o změně některých souvisejících zákonů.“.

2. V § 2 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) geneticky modifikovanou odrůdou odrůda, která zahrnuje geneticky modifikované rostliny,“.

Dosavadní písmena d) až m) se označují jako písmena e) až n).

3. V § 6 odst. 3 písmeno b) včetně poznámky pod čarou č. 4a) zní:

„b) v případě, že se jedná o geneticky modifikovanou odrůdu, doložit, že geneticky modifikované rostliny, které zahrnuje, jsou zapsány v Seznamu geneticky modifikovaných organismů a produktů schválených pro uvádění do oběhu v České republice podle zvláštního právního předpisu,^{4a)}

^{4a)} § 3 odst. 3 písm. d) zákona č. 153/2000 Sb.

4. V § 7 odst. 1 písm. f) se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) pokud zahrnuje geneticky modifikované rostliny, jsou tyto zapsány do Seznamu geneticky modifikovaných organismů a produktů schválených pro uvádění do oběhu v České republice podle zvláštního právního předpisu.^{4a)}“.

5. V § 12 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které včetně poznámky pod čarou č. 4b) zní:

„i) údaj o funkci genetické modifikace.^{4b)}

^{4b)} § 9 odst. 3 písm. b) zákona č. 153/2000 Sb.

6. V § 16 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které včetně poznámky pod čarou č. 4c) zní:

„h) zahrnuje-li odrůda geneticky modifikované rostliny, které byly vyřazeny ze Seznamu geneticky modifikovaných organismů a produktů schválených pro uvádění do oběhu v České republice podle zvláštního právního předpisu.^{4c)}

^{4c)} § 9 odst. 7 zákona č. 153/2000 Sb.

7. V § 16 odst. 2 se slova „písm. e)“ nahrazují slovy „písm. e) a h)“.

8. V § 28 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 7a) zní:

„(2) Údaje na obalu rozmnožovacího materiálu uváděného do oběhu a vyžadované tímto zákonem

- a) musí být dobře čitelné a nesmazatelné,
 b) pokud se jedná o rozmnožovací materiál geneticky modifikované odrůdy, musí obsahovat označení podle zvláštního právního předpisu.^{7a)}

^{7a)} § 9 odst. 5 písm. b) zákona č. 153/2000 Sb.“.

9. V § 35 se doplňují odstavce 3 a 4, které včetně poznámek pod čarou č. 11) a 12) znějí:

„(3) Řízení o registraci odrůdy podle § 5 a následujících zahájené před nabytím účinnosti zvláštního zákona,¹¹⁾ jehož předmětem je registrace odrůdy, která zahrnuje geneticky modifikované rostliny, se přerušuje do doby doložení, že tyto geneticky modifikované rostliny byly zapsány do Seznamu geneticky modifikovaných organismů a produktů schválených pro uvádění do oběhu v České republice podle zvláštního zákona.¹²⁾

(4) Žadatel, který před nabytím účinnosti zvláštního zákona¹¹⁾ doložil v řízení o registraci odrůdy, že Ministerstvo životního prostředí souhlasí podle § 6 odst. 3 písm. b) s pěstováním odrůdy v polních podmínkách v případě, že odrůda zahrnuje geneticky modifikované rostliny, je povinen do 30 dnů od nabytí účinnosti zvláštního zákona¹¹⁾ požádat o zapsání těchto rostlin do Seznamu geneticky modifikovaných organismů a produktů schválených do oběhu v České republice podle zvláštního zákona.¹²⁾ Pokud Ministerstvo životního prostředí rozhodne, že takovou rostlinu nezapíše do Seznamu geneticky modifikovaných organismů a produktů schválených pro uvádění do oběhu v České republice podle zvláštního zákona,¹²⁾ řízení se zastaví.

¹¹⁾ Zákon č. 153/2000 Sb.

¹²⁾ § 9 zákona č. 153/2000 Sb.“.

ČÁST ČTVRTÁ Změna zákona o léčivech

§ 27

Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 149/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 25 se doplňuje odstavec 10, který včetně poznámky pod čarou č. 17a) zní:

„(10) Jde-li o léčivý přípravek obsahující geneticky modifikovaný organismus, vyžádá si Státní ústav pro kontrolu léčiv, pokud jde o humánní léčivý přípravek, anebo Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, pokud jde o veterinární léčivý přípravek, stanovisko Ministerstva životního prostředí k posouzení rizika pro životní prostředí podle zvláštního právního předpisu.^{17a)} Ministerstvo životního prostředí toto stanovisko vydá ve lhůtě 90 dnů. Od vydání tohoto stanoviska lze upustit v případě, že toto stanovisko bylo předloženo zároveň se žádostí, či zároveň se žádostí byla předložena zpráva o posouzení rizika pro životní prostředí provedeném příslušným orgánem Evropské unie.

^{17a)} Zákon č. 153/2000 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty a o změně některých souvisejících zákonů.“.

2. V § 35 odst. 1 písm. a) se na konci doplňují tato slova: „a jde-li o humánní léčiva obsahující geneticky modifikované organismy neobsažené doposud v jakémkoliv humánním léčivém přípravku, který je již registrován, je takové povolení možno vydat, jen je-li geneticky modifikovaný organismus zapsán v Seznamu geneticky modifikovaných organismů a produktů schválených pro uvádění do oběhu v České republice podle zvláštního právního předpisu^{19a)}“.

Poznámka pod čarou č. 19a) zní:

„^{19a)} § 9 zákona č. 153/2000 Sb.“.

3. V § 39 odst. 1 písm. a) se na konci doplňují tato slova: „jde-li o veterinární léčiva obsahující geneticky modifikované organismy neobsažené dosud v žádném veterinárním léčivém přípravku, který je již registrován, je takové povolení možno vydat, jen je-li geneticky modifikovaný organismus zapsán v Seznamu geneticky modifikovaných organismů a produktů schválených pro uvádění do oběhu v České republice podle zvláštního právního předpisu.^{19a)}“.

ČÁST PÁTÁ ÚČINNOST

§ 28

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Špidla v. r.

Kategorie rizika

Výsledkem hodnocení rizika plynoucího z nakládání s určitým geneticky modifikovaným organismem nebo produktem je zařazení této činnosti do jedné z následujících kategorií rizika:

- A. První kategorie představuje činnosti bez rizika nebo s minimálním rizikem škodlivého působení na zdraví člověka a zvířat, životní prostředí nebo biologickou rozmanitost.
- B. Druhá kategorie představuje činnosti s rizikem takového škodlivého působení na zdraví člověka a zvířat, životní prostředí nebo biologickou rozmanitost, které může být snadno odstraněno obecně známými opatřeními.
- C. Třetí kategorie představuje činnosti s rizikem takového škodlivého působení na zdraví člověka a zvířat, životní prostředí nebo biologickou rozmanitost, které může být odstraněno jen zvláštními náročnými zásahy.
- D. Čtvrtá kategorie představuje činnosti s rizikem takového škodlivého působení na zdraví člověka a zvířat, životní prostředí nebo biologickou rozmanitost, které zanechává trvalé následky a nemůže být zcela odstraněno ani zvláštními náročnými zásahy.

**Náležitosti provozního řádu pracoviště,
v němž se nakládá s geneticky modifikovanými organismy nebo produkty**

Provozní řád pracoviště pro nakládání s geneticky modifikovanými organismy musí obsahovat

- a) identifikační údaje uživatele podle § 6 odst. 1 písm. a) a b) zákona,
- b) identifikační údaje vlastníka budovy nebo pozemku, pokud není vlastník totožný s uživatelem,
- c) jméno, příjmení, trvalý pobyt, číslo telefonu, popřípadě též číslo faxu a adresu elektronické pošty odborného poradce,
- d) kategorii rizika nakládání s geneticky modifikovaným organismem, které smí být na pracovišti prováděno,
- e) odpovědnou osobu nebo osoby za provoz pracoviště,
- f) charakter, účel, popis technických prvků zajišťujících uzavření prostoru, pokud se jedná o uzavřené nakládání,
- g) seznam a popis závazných pracovních postupů používaných na pracovišti,
- h) seznam pracovníků proškolených pro práci na pracovišti,
- i) výčet a přibližné množství geneticky modifikovaného organismu nebo produktu, se kterým bude na pracovišti nakládáno,
- j) organizační a technologické zabezpečení pracoviště,
- k) opatření pro případ havárie a požáru, včetně havarijního plánu podle § 5,
- l) povinnosti pracovníků při práci (dodržování pracovních postupů, postup sanitace prostoru a zařízení po ukončení pracovní činnosti, postup dekontaminace nástrojů, osobních ochranných prostředků a oděvů),
- m) systém a četnost kontrol prostoru, zařízení a ochranných opatření,
- n) povinnosti pracovníků při údržbě zařízení,
- o) zásady hygieny a bezpečnosti práce v souladu s ustanovením zvláštních právních předpisů,¹⁵⁾
- p) způsob nakládání s odpady a kontaminovanými materiály a předměty, zejména postupy zneškodnění geneticky modifikovaného organismu a způsob kontroly jejich účinnosti,
- q) seznam povinných pracovních pomůcek a prostředků osobní ochrany s uvedením činností, ke kterým musí být používány,
- r) zakázané činnosti na pracovišti,
- s) zásady vedení evidence o provozu zařízení, prováděné sanitaci a kontrolách zabezpečovacích prvků,
- t) opatření k zabránění vstupu nepovolaných osob,
- u) datum a číslo jednacích rozhodnutí o zápisu do Seznamu uživatelů,
- v) údaj o případném časovém omezení platnosti provozního řádu.

Provozní řád musí obsahovat úředně ověřený počet stran; je zakázáno z něho vyjímat nebo poškozovat jeho jednotlivé listy a musí se uchovávat podle § 3 odst. 7 písm. b).

154

ZÁKON

ze dne 17. května 2000

o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat
a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ŠLECHTĚNÍ, PLEMENITBA A EVIDENCE

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět a účel úpravy

(1) Tento zákon upravuje

- a) šlechtění a plemenitbu skotu, koní, prasat, ovcí, koz, drůbeže, běžců, plemenných ryb a včel (dále jen „vyjmenovaná hospodářská zvířata“),
- b) označování zvěře ve farmovém chovu¹⁾ a vyjmenovaných hospodářských zvířat, s výjimkou drůbeže, plemenných ryb a včel,
- c) evidenci zvěře ve farmovém chovu¹⁾ a vyjmenovaných hospodářských zvířat.

(2) Tento zákon se nevztahuje na výzkumnou a vývojovou činnost v oblasti šlechtění a plemenitby vyjmenovaných hospodářských zvířat.

(3) Účelem tohoto zákona je stanovit pravidla a podmínky

- a) pro šlechtění a plemenitbu vyjmenovaných hospodářských zvířat chovaných na území České republiky tak, aby bylo zabezpečeno používání metod šlechtění a reprodukce, které jsou v souladu s mezinárodními standardy a závazky a zárukou objektivního zjišťování a hodnocení pro potřeby chovatelů, aby tato činnost byla, za podpory ze státních prostředků, nástrojem ke zvyšování genetické hodnoty a výkonnosti vyjmenovaných hospodářských zvířat, jejich cílevědomého rozmnožování a zachování genetické rozmanitosti, aby napomáhala zlepšování hospodárnosti a konkurenční schopnosti živočišné výroby a jakosti surovin a potravin živočišného původu,

- b) pro označování zvěře ve farmovém chovu¹⁾ a vyjmenovaných hospodářských zvířat s výjimkou drůbeže, plemenných ryb a včel tak, aby napomáhala, za podpory ze státních prostředků, k evidenci přemísťování²⁾ zvěře ve farmovém chovu¹⁾ a vyjmenovaných hospodářských zvířat jako předpokladu pro zlepšování zdraví, organizování a provádění preventivních veterinárních akcí.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) plemennými zvířaty (u drůbeže a plemenných ryb i populacemi, u včel i včelstvy) vyjmenovaná hospodářská zvířata určená k reprodukci, která jsou evidována v plemenné knize (u drůbeže, plemenných ryb a včel i v plemenářské evidenci), a jejich přímé potomstvo,
- b) běžci hospodářsky využívaná podtřída ptáků, zejména plemena pštrosa dvouprstého,
- c) chovatelem právnická nebo fyzická osoba, v jejímž chovu se zvíře narodilo nebo která je jeho majitelem anebo držitelem,
- d) chovem skupina vyjmenovaných hospodářských zvířat nebo i jednotlivá vyjmenovaná hospodářská zvířata, chovaná jedním chovatelem nebo společně více chovateli,
- e) šlechtitelským chovem chov, jehož účelem je záměrná produkce plemeníků, plemenic, embryí, vaječných buněk a násadových vajec pro zušlechťování celých populací vyjmenovaných hospodářských zvířat,
- f) prarodičovským chovem chov, jehož účelem je křížení kvalitních jedinců ze šlechtitelských chovů pro produkci zvířat do rodičovských chovů,
- g) rodičovským chovem chov, jehož účelem je křížení kvalitních jedinců z prarodičovských chovů pro produkci užitkových nebo jatečných zvířat,
- h) populací soubor jedinců téhož druhu, plemene nebo typu vyjmenovaných hospodářských zvířat, jehož početnost a skladba umožňuje cílevědomou

¹⁾ § 19 odst. 3 zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 166/1999 Sb.

²⁾ § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon).

- reprodukcí a intenzívním šlechtěním trvalé zlepšování kvality dědičných vlastností a znaků (genofondu),
- i) plemenem populace zvířat téhož druhu a shodného fylogenetického původu s charakteristickými vlastnostmi a znaky, které přenáší na potomstvo, schopná se reprodukovat,
- j) uznaným chovatelským sdružením sdružení chovatelů registrované podle zvláštního právního předpisu,³⁾ ve kterém se chovatelé sdružují k zabezpečování společných zájmů a postupů v oblasti šlechtění a plemenitby populací vyjmenovaných hospodářských zvířat a které Ministerstvo zemědělství (dále jen „ministerstvo“) uznalo podle § 5,
- k) plemennou knihou speciální evidence plemenných zvířat vedená, s výjimkou plemenné knihy starokladubského koně, uznaným chovatelským sdružením, která obsahuje údaje o identifikaci, původu, výkonnosti, plemenné hodnotě a užití zvířat určitého plemene nebo typu a jejich přímých potomků; u drůbeže, plemenných ryb a včel plní funkci plemenné knihy plemenářská evidence (§ 10),
- l) šlechtitelským programem soubor šlechtitelsko-organizačních opatření a metod k dosažení geneticko-ekonomického zisku a chovného cíle v populaci; šlechtitelským programem je
1. selekční program, podle kterého je prováděna selekce k dosažení šlechtitelského cíle, nebo
 2. hybridizační program zaměřený na využití efektu křížení za účelem produkce hybridů,
- m) oprávněnou osobou právnická nebo fyzická osoba, která je podnikatelem,⁴⁾ nebo uznané chovatelské sdružení, kterým ministerstvo udělilo souhlas k výkonu některých odborných činností podle § 3,
- n) chovatelským podnikem právnická osoba, popřípadě sdružení právnických osob⁵⁾ nebo fyzická osoba, která je podnikatelem,⁴⁾ realizuje vlastní hybridizační program na základě vlastních, na kombinační schopnost šlechtěných linií, ve vlastních i smluvně přidružených chovech a kterou ministerstvo uznalo podle § 6,
- o) chovným registrem speciální evidence vyjmenovaných hospodářských zvířat zapojených do šlechtitelského programu chovatelského podniku, kterou vede chovatelský podnik pro účely identifikace vyjmenovaných hospodářských zvířat a prokázání jejich původu,
- p) inseminační stanicí zařízení provozované oprávněnou osobou k získávání, zpracování, skladování a výdeji spermatu plemeníků pro inseminaci plemenic a k chovu plemeníků, u koní plní úlohu inseminační stanice i reprodukční centrum koní,
- r) střediskem pro přenos embryí zařízení provozované oprávněnou osobou k získávání, zpracování, uchovávání, výdeji a přenosu embryí nebo vaječných buněk,
- s) ústřední evidencí komplexní databáze veškerých údajů zjišťovaných v průběhu života všech jedinců vyjmenovaných hospodářských zvířat určeného druhu, popřípadě plemene a zvěře ve farmovém chovu¹⁾ a shromažďovaných a zpracovávaných osobou pověřenou k tomu ministerstvem (§ 23 odst. 4); ústřední evidence zahrnuje též dílčí údaje a činnosti stanovené zvláštním právním předpisem,⁶⁾ které se vztahují i na zvěř ve farmovém chovu.¹⁾

§ 3

Oprávněné osoby

(1) Ministerstvo udělí souhlas k výkonu činností uvedených v § 7, 12, 16, 17 a 18 za předpokladu, že žadatel splňuje podmínky pro jejich výkon stanovené v těchto ustanoveních. Náležitosti žádosti stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Splňuje-li žadatel podmínky stanovené v zákoně, rozhodne ministerstvo o udělení souhlasu nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy mu byla žádost doručena; v opačném případě se řízení o udělení souhlasu zastaví.

(3) Ministerstvo může rozhodnout o udělení souhlasu k provádění testování a posuzování (§ 7) také jen pro některé činnosti testování a posuzování nebo pro testování a posuzování některých druhů a plemen vyjmenovaných hospodářských zvířat.

(4) Ministerstvo může rozhodnout o udělení souhlasu k provozování střediska pro přenos embryí (§ 18) samostatně pro získávání, kultivaci a uchovávání embryí a vaječných buněk nebo pro vlastní přenos embryí.

(5) Rozhodnutí o udělení souhlasu platí 5 let ode dne nabytí právní moci. Oprávněná osoba může požádat ministerstvo o prodloužení platnosti rozhodnutí o udělení souhlasu. Žádost musí být ministerstvu doručena nejpozději 3 měsíce přede dnem, kdy má platnost rozhodnutí skončit. Platnost rozhodnutí o udělení

³⁾ Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 2 odst. 2 obchodního zákoníku.

⁵⁾ § 20f až 20j občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Zákon č. 166/1999 Sb.

souhlasu lze prodloužit nejvýše o 5 let, a to i opakovaně. Pro řízení o prodloužení platnosti rozhodnutí o udělení souhlasu platí ustanovení odstavců 1 až 3 obdobně.

(6) Ministerstvo zruší rozhodnutím udělení souhlasu, pokud oprávněná osoba opakovaně poruší povinnost stanovenou v tomto zákoně nebo změnil-li se skutečnost rozhodná pro udělení souhlasu anebo pokud o to oprávněná osoba písemně požádá.

HLAVA II

ŠLECHTĚNÍ VYJMENOVANÝCH HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT

§ 4

Šlechtitelská činnost a šlechtitelská opatření

Šlechtitelská činnost a šlechtitelská opatření spočívají

- a) ve stanovení chovného cíle a celopopulačních šlechtitelských programů a jejich realizaci,
- b) ve zjišťování a evidování původu, vlastností a znaků vyjmenovaných hospodářských zvířat,
- c) v provádění kontroly užitkovosti, výkonnostních zkoušek, výkonnostních testů, kontroly dědičnosti, posuzování vlastností, znaků a zdraví vyjmenovaných hospodářských zvířat,
- d) ve kvalifikovaném odhadu plemenné hodnoty vyjmenovaných hospodářských zvířat,
- e) ve vedení plemenných knih nebo plemenářských evidencí,
- f) v ověřování a osvědčování původu nebo stanovování genetického typu plemenných zvířat,
- g) v hodnocení vyjmenovaných hospodářských zvířat a jejich cílevědomé selekci a připařování v souladu se šlechtitelskými programy a cíli,
- h) v ochraně dědičných vlastností a znaků určité populace (genofondu) a udržování genetických zdrojů,
- i) ve vystavování dokladů o původu a výkonnosti plemenných zvířat,
- j) ve zveřejňování dosažených plemenných hodnot zvířat, výsledků šlechtění a plemenářské činnosti.

§ 5

Uznaná chovatelská sdružení

(1) Ministerstvo uzná chovatelské sdružení³⁾ na základě jeho žádosti jako uznané chovatelské sdružení, pokud

- a) je právnickou osobou,
- b) má pro svou činnost zajištěny osoby odborně způsobilé podle § 30,
- c) prokáže, že populace plemene je dostatečně po-

četná k uplatnění účinného šlechtitelského programu včetně intenzivní selekce a testovacího připařování anebo zaručuje zachování plemene, je-li to potřebné,

- d) předloží návrh chovného cíle a šlechtitelského programu k jeho dosažení a způsob vyhodnocování výsledků,
- e) předloží návrh řádu plemenné knihy, jehož náležitosti jsou stanoveny vyhláškou, a splňuje podmínky pro vedení plemenné knihy řádem stanovené,
- f) předloží návrh způsobu vedení evidence, kontroly vedení plemenné knihy a vydávání potvrzení o původu plemenných zvířat,
- g) uznáním není ohroženo zachování plemene nebo šlechtitelský program některého již uznaného chovatelského sdružení.

Náležitosti žádosti o uznání chovatelského sdružení stanoví vyhláška.

(2) Splňuje-li žadatel podmínky stanovené v tomto zákoně, rozhodne ministerstvo o uznání nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy mu byla žádost doručena; v opačném případě řízení o uznání chovatelského sdružení zastaví.

(3) Uznání ministerstva se vztahuje na chovný cíl, šlechtitelský program, vedení plemenné knihy a řád plemenné knihy nebo vedení plemenářské evidence a na výkon odborných činností uvedených v § 8, 11 a 13.

(4) Rozhodnutí o uznání chovatelského sdružení platí 10 let ode dne nabytí právní moci. Uzané chovatelské sdružení může požádat ministerstvo o prodloužení platnosti rozhodnutí o uznání. Žádost musí být ministerstvu doručena nejpozději 3 měsíce před dnem, kdy má platnost rozhodnutí skončit. Platnost rozhodnutí o uznání chovatelského sdružení lze prodloužit nejvýše o 10 let, a to i opakovaně. Pro řízení o prodloužení platnosti rozhodnutí o uznání chovatelského sdružení platí ustanovení odstavců 1 až 4 obdobně.

(5) Ministerstvo zruší uznání, pokud uznané chovatelské sdružení opakovaně poruší povinnost stanovenou v tomto zákoně nebo změnil-li se skutečnost rozhodná pro jeho uznání anebo pokud o to uznané chovatelské sdružení písemně požádá.

(6) Uzané chovatelské sdružení je povinno každoročně vyhodnocovat realizaci svého šlechtitelského programu a zveřejňovat jeho výsledky.

§ 6

Chovatelské podniky

(1) Ministerstvo uzná na základě žádosti právnickou osobu, popřípadě sdružení právnických osob⁵⁾

nebo fyzickou osobu, která je podnikatelem,⁴⁾ jako chovatelský podnik, pokud předloží

- a) návrh vlastního hybridizačního programu, na základě vlastních, na kombinační schopnost šlechtěných linií, který obsahuje rozsah a druh výchozích linií, způsob a metody výkonnostních zkoušek a výkonnostních testů, odhadu plemenné hodnoty a metody plemenitby,
- b) přehled smluvně přidružených chovů, početnost jejich stavů zvířat a podíl na realizaci hybridizačního programu,
- c) návrh řádu chovného registru, jehož náležitosti jsou stanoveny vyhláškou.

(2) Splňuje-li žadatel podmínky stanovené v tomto zákoně, rozhodne ministerstvo o uznání osoby uvedené v odstavci 1 jako chovatelského podniku nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy mu byla žádost doručena; v opačném případě řízení o uznání osoby uvedené v odstavci 1 jako chovatelského podniku zastaví.

(3) Uznání ministerstva se vztahuje na činnosti uvedené v odstavci 1 a na výkon činností uvedených v § 8 a 11, u drůbeže též na § 7.

(4) Ustanovení tohoto paragrafu se vztahují na domácí i zahraniční hybridizační programy realizované na území České republiky, pokud chovatelské podniky linie samy šlechtí nebo je nakupují a dále rozmnožují v prarodičovských chovech a produkují finální hybridy, u drůbeže a plemenných ryb rodiče, pro potřebu vlastních nebo smluvních chovů. V chovech včel se uznávání chovatelských podniků nepřípouští.

(5) Rozhodnutí o uznání osoby uvedené v odstavci 1 jako chovatelského podniku platí 5 let ode dne nabytí právní moci. Chovatelský podnik může požádat ministerstvo o prodloužení platnosti rozhodnutí o uznání. Žádost musí být ministerstvu doručena nejpozději 3 měsíce přede dnem, kdy má platnost rozhodnutí skončit. Platnost rozhodnutí o uznání lze prodloužit nejvýše o 5 let, a to i opakovaně. Pro řízení o prodloužení platnosti rozhodnutí o uznání platí ustanovení odstavců 1 až 4 obdobně.

(6) Chovatelský podnik je povinen

- a) provádět odborné činnosti uvedené v § 8 a 11, u drůbeže též v § 7,
- b) pravidelně testovat finální hybridy, u drůbeže a plemenných ryb i rodiče, v testačních zařízeních vyhlášených ministerstvem ve Věstníku Ministerstva zemědělství, poskytovat k testování jednodenní drůbež a násadová vejce, jikry v očních bodech a rozplavaný plůdek (dále jen „plemenný materiál ryb“) za smluvních podmínek,
- c) vést chovný registr pro vlastní a smluvně přidružené chovy,

d) umožnit zveřejnění výsledků testace finálních hybridů osobou pověřenou vedením ústřední evidence.

(7) Ministerstvo zruší uznání osoby uvedené v odstavci 1 jako chovatelského podniku, pokud opakovaně poruší povinnost stanovenou v tomto zákoně nebo změnil-li se skutečnosti rozhodné pro její uznání anebo pokud o to chovatelský podnik písemně požádá.

(8) Vyhláška stanoví

- a) náležitosti žádosti o uznání osoby jako chovatelského podniku,
- b) způsoby testování v testačních zařízeních podle odstavce 6 písm. b),
- c) požadavky na obsah řádu chovného registru.

§ 7

Kontrola užítkovosti, výkonnostní zkoušky, výkonnostní testy a posuzování

(1) Kontrola užítkovosti, výkonnostní zkoušky, výkonnostní testy a posuzování (dále jen „testování a posuzování“) se provádí podle postupů stanovených vyhláškou jednotně v celé populaci daného druhu, plemene nebo typu vyjmenovaných hospodářských zvířat, v souladu s mezinárodně uznávanými postupy.

(2) Testování a posuzování zajišťují v chovech nebo v testačních zařízeních uznaná chovatelská sdružení nebo oprávněné osoby, pokud k tomu mají potřebné technické vybavení a osoby odborně způsobilé podle § 30.

(3) Oprávněné osoby jsou povinny

- a) provádět za smluvních podmínek testování a posuzování vyjmenovaných hospodářských zvířat, pokud o to chovatel požádá a vytvoří k tomu podmínky podle odstavce 5 písm. a),
- b) dodržovat postupy testování a posuzování stanovené vyhláškou,
- c) zjišťovat původy, vlastnosti a znaky vyjmenovaných hospodářských zvířat,
- d) evidovat zjištěné údaje a předávat je osobě pověřené k vedení ústřední evidence; v případě ukončení činnosti předat veškeré údaje a podklady osobě, která tuto činnost přebírá, případně chovatelé a o tomto předání provést zápis,
- e) poskytovat v rozsahu předmětu své činnosti poradenství.

(4) Kontrolu zdraví a kontrolu dědičnosti zdraví vyjmenovaných hospodářských zvířat provádějí podle zvláštních právních předpisů⁶⁾ orgány veterinární správy.

(5) Chovatelé, v jejichž chovech je prováděno testování a posuzování, jsou povinni

- a) vytvořit podmínky nezbytné pro zjišťování údajů potřebných pro testování a posuzování,
- b) umožnit ve svých chovech testovací přípařování a prověřování plemeníků kontrolou dědičnosti sledovaných vlastností a zdraví v rozsahu a podle pravidel smluvně dohodnutých s osobami uvedenými v odstavci 3, předvedení a posuzování zevnějšku vyjmenovaných hospodářských zvířat,
- c) vést záznamy stanovené vyhláškou,
- d) poskytnout za smluvních podmínek osobě uvedené v odstavci 2 plemence, jejich samčí a samičí potomstvo, u drůbeže násadová vejce a jednodenní drůbež, u plemenných ryb jejich plemenný materiál, u včel matky, které tato osoba sama vybere ke společnému kontrolnímu chovu nebo pro potřeby testování a posuzování.

(6) Výsledky testování a posuzování je povinna zpracovávat osoba pověřená vedením ústřední evidence (§ 23 odst. 4) a zveřejňovat je v součinnosti s uznaným chovatelským sdružením.

(7) Uzané chovatelské sdružení převezme výsledky testování a posuzování prováděného v zahraničí jako rovnocenné, pokud bylo prováděno podle srovnatelných postupů testování a posuzování, podmínek a míry spolehlivosti.

(8) Vyhláška stanoví

- a) minimální okruh vlastností a znaků, které se sledují u jednotlivých druhů a typů vyjmenovaných hospodářských zvířat,
- b) postupy provádění testování a posuzování,
- c) požadavky na obsah záznamů vedených chovateli podle odstavce 5 písm. c) a osobami uvedenými v odstavci 2 a způsob jejich předávání osobě pověřené k vedení ústřední evidence,
- d) periodicitu, způsob a obsah zveřejňování výsledků testování a posuzování.

§ 8

Plemenná hodnota a hodnocení vyjmenovaných hospodářských zvířat

(1) Kvalifikovaný odhad plemenné hodnoty a hodnocení vyjmenovaných hospodářských zvířat se provádí na základě údajů zjištěných podle § 7.

(2) Plemenné hodnoty získané na základě výsledků tuzemského testování a posuzování zpracovává osoba pověřená k vedení ústřední evidence a zveřejňuje je v součinnosti s uznaným chovatelským sdružením. Nejsou-li plemenné hodnoty odhadnuté v tuzemsku k dispozici s dostatečnou mírou spolehlivosti, lze využít i plemenné hodnoty zahraniční, pokud byly odhadnuty s vyšší mírou spolehlivosti, přednostně pak hodnoty přepočtené standardními metodami na tuzemskou úroveň.

(3) Hodnocení skotu, koní, prasat, ovcí, koz, čistokrevné drůbeže, běžců, plemenných ryb a včel zajišťují

- a) uznaná chovatelská sdružení
 1. u plemeníků při jejich výběru pro plemenitbu,
 2. v chovech při jejich uznávání za šlechtitelské,
 3. v chovu plemenných ryb též při uznávání a rušení prarodičovských a rodičovských chovů a hodnocení a výběru mladých generačních ryb před jejich zařazením do matečných hejn, a vydávají o výsledku výběru nebo uznání doklady,
- b) osoby uvedené v § 7 odst. 2
 1. u plemenic zařazených do výkonnostních zkoušek a jejich potomstva,
 2. při výběru matek plemeníků a u mladých plemenic pro účely kontroly dědičnosti užitkových vlastností,
 3. při zkouškách výkonnosti koní,
- c) chovatelské podniky
 1. u plemeníků při jejich výběru pro plemenitbu ve vlastních nebo smluvních chovech,
 2. při uznávání vlastních šlechtitelských, prarodičovských a rodičovských chovů, popřípadě chovů, které rozmnožují a využívají jimi šlechtěné a rozmnožované populace,
- d) chovatelé při výběru plemenic ve vlastním chovu,
- e) osoby pověřené k vedení ústřední evidence při výběru plemeníků málopočetných nebo dovezených plemen, pro která není v České republice vedena plemenná kniha.

(4) Hodnocení hejn drůbeže si provádějí chovatelé a chovatelské podniky. K produkci násadových vajec je nutný souhlas příslušných orgánů veterinární správy, u šlechtitelských a prarodičovských chovů drůbeže a rodičovských chovů drůbeže z dovozu též osvědčení o původu hejna vydávané Českou plemenářskou inspekcí. U rodičovských chovů vydávají osvědčení o původu hejna chovatelské podniky samy.

(5) Vyhláška stanoví pro jednotlivé druhy a typy vyjmenovaných hospodářských zvířat

- a) minimální okruh vlastností a znaků, pro které se odhaduje plemenná hodnota,
- b) postupy pro kvalifikovaný odhad plemenné hodnoty,
- c) periodicitu, způsob a obsah zveřejňování výsledků odhadu plemenné hodnoty,
- d) způsob a kritéria pro hodnocení a výběr plemeníků, plemenic, hejn drůbeže, plemenných ryb a včelstev a obsah dokladů o výběru plemeníků.

§ 9

Plemenné knihy

(1) Pro každé plemeno vyjmenovaných hospodář-

ských zvířat, s výjimkou drůbeže, plemenných ryb a včel, se vede samostatná plemenná kniha.

(2) Plemenné knihy vedou uznaná chovatelská sdružení, s výjimkou plemenné knihy starokladubského koně, kterou vede Národní hřebčín Kladruby nad Labem, s. p., a vztahují se na něj povinnosti uvedené v § 5 odst. 1 písm. d), e) a f).

(3) Plemenné knihy se vedou podle řádů plemenných knih, které vydávají v souladu s vyhláškou osoby uvedené v odstavci 2. Podle řádů plemenných knih lze

- a) registrovat chovatele v plemenné knize a zapsat jeho plemenná zvířata, pokud dodržuje podmínky řádem stanovené,
- b) zapsat dovezená plemenná zvířata, dárce spermatu a zvířata narozená po přenosu embryí stejného plemene; požadavky na zápis nemohou být vyšší než požadavky na zápis plemenných zvířat narozených v České republice,
- c) kontrolovat jednotlivá ustanovení řádu plemenné knihy nezbytná k jejímu vedení.

Podle řádů plemenných knih nelze do plemenné knihy zapsat potomstvo narozené po inseminaci u plemene anglický plnokrevník a po přenosu embryí u plemene anglický plnokrevník a klusák.

(4) Pokud není pro málopočetná nebo dovezená plemena vedena v České republice samostatná plemenná kniha, má se za to, že jde o zvířata plemenná, jsou-li zapsána v plemenné knize v zahraničí. Na tato plemenná zvířata a doklady o nich se vztahují pravidla stanovená řádem plemenné knihy dané země.

(5) Vyhláška stanoví formu a členění plemenné knihy a další požadavky na obsah řádu plemenné knihy.

§ 10

Plemenářské evidence

(1) Pro každé plemeno drůbeže, plemenných ryb a včel se vede samostatná plemenářská evidence.

(2) Plemenářské evidence vedou k tomu uznaná chovatelská sdružení.

(3) Vyhláška stanoví požadavky na obsah jednotlivých plemenářských evidencí.

§ 11

Potvrzení o původu plemenných zvířat

(1) Základní údaje o původu, výkonnosti a reprodukci plemenných zvířat evidují na podkladě záznamů chovatele a vlastních záznamů

- a) osoby oprávněné k provádění testování a posuzování,
- b) osoby oprávněné k provozování inseminační stanice nebo k provádění inseminace,

- c) osoby oprávněné k provozování střediska pro přenos embryí,
- d) uznaná chovatelská sdružení,
- e) chovatelské podniky,
- f) osoby pověřené vedením ústřední evidence.

(2) Dokladem o identitě, původu, výkonnosti a hodnotě plemenných zvířat, dárce spermatu, embryí, vaječných buněk, násadových vajec běžců a plemenného materiálu ryb určených k prodeji v tuzemsku nebo do zahraničí je potvrzení o původu plemenných zvířat (dále jen „potvrzení o původu“).

(3) Potvrzení o původu vydává a ověřuje na žádost chovatele příslušné uznané chovatelské sdružení na základě zápisu zvířete do plemenné knihy.

(4) Chovatelský podnik vydává doklad o původu vyjmenovaných hospodářských zvířat pro své smluvní chovy na základě chovného registru. U drůbeže a plemenných ryb vydává chovatelský podnik doklad o původu hejna.

(5) Vyhláška stanoví požadavky na obsah potvrzení o původu platné i pro dovážená zvířata, inseminační dávky, embrya a vaječné buňky, násadová vejce běžců a plemenný materiál ryb.

§ 12

Ověřování a osvědčování původu a stanovování genetického typu plemenných zvířat

(1) Původ plemenných zvířat ověřují a jejich genetické typy stanovují oprávněné osoby, pokud doloží, že

- a) jsou členy příslušných mezinárodních organizací a splňují podmínky mezinárodních srovnávacích testů, pokud se tyto testy provádějí,
- b) jsou způsobilé vést vlastní databázi údajů o genetických typech zvířat používaných pro ověřování původu.

(2) Původ musí být ověřen u

- a) býků před výběrem k plemenitbě,
- b) hříbat narozených po inseminaci s výjimkou anglického plnokrevníka nebo po přenosu embryí s výjimkou anglického plnokrevníka a klusáka,
- c) všech hříbat plemene anglický plnokrevník a klusák s výjimkou podle písmene b),
- d) plemenných ryb zařazených do genetických zdrojů a do plemenitby,
- e) dovezeného plemenného materiálu včel,
- f) namátkově u potomstva testovaných plemeníků,
- g) pro výkon dozorcí činnosti podle § 24.

(3) Genetický typ musí být stanoven u

- a) býků a hřebců vybraných pro plemenitbu,
- b) kanců používaných ve šlechtitelských chovech,
- c) beranů a kozlů zařazených do inseminace.

(4) O ověření původu podle odstavce 2 písm. a) až e) nebo o stanovení genetického typu podle odstavce 3 je povinen žádat chovatel zvířete. O ověření původu podle odstavce 2 písm. f) může žádat uznané chovatelské sdružení nebo oprávněná osoba, popřípadě Česká plemenářská inspekce.

(5) O ověření původu nebo stanovení genetického typu plemenných zvířat vydává oprávněná osoba osvědčení na základě výsledků laboratorních testů.

(6) Oprávněná osoba je povinna poskytovat údaje o genetickém typu ověřovaných zvířat a genetického materiálu osobě podle odstavce 4, která o jeho ověření nebo stanovení žádala. Údaje o genetických typech poskytuje též na žádost uznanému chovatelskému sdružení pro potřeby plemenné knihy.

(7) Vyhláška stanoví náležitosti osvědčení o ověření původu nebo stanovení genetického typu.

§ 13

Šlechtitelské chovy

(1) Ministerstvo uzná chov vyjmenovaných hospodářských zvířat za šlechtitelský chov, pokud se v něm provádí šlechtitelská činnost a šlechtitelská opatření uvedená v § 4 a pokud užitkové vlastnosti a zdravotní stav chovaných vyjmenovaných hospodářských zvířat splňují předpoklady pro dosažení chovného cíle.

(2) Ministerstvo rovněž uzná chov vyjmenovaných hospodářských zvířat uvedených ve vyhlášce za šlechtitelský chov, pokud jeho zušlechťování ovlivňuje nebo je způsobitelné ovlivnit všechna zvířata příslušného druhu vyjmenovaných hospodářských zvířat.

(3) O uznání chovu za šlechtitelský chov rozhoduje ministerstvo na základě žádosti chovatele chovu.

(4) Chovatel žádající o uznání chovu za šlechtitelský chov předloží spolu se žádostí písemné vyjádření orgánu veterinární správy o zdravotním stavu chovu a doporučení uznaného chovatelského sdružení.

(5) Ministerstvo rozhodne o neuznání nebo zrušení šlechtitelského chovu, pokud došlo ke zhoršení užitkových vlastností nebo zdravotního stavu zvířat.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou druhy, případně plemena vyjmenovaných hospodářských zvířat, z nichž mohou být uznávány šlechtitelské chovy, a požadavky na kvalitu zvířat zařazovaných do šlechtitelského chovu.

§ 14

Genetické zdroje

(1) Genetické zdroje zanikajících nebo málo početných populací plemen vyjmenovaných hospodářských zvířat se udržují formou čistokrevných stád, hejn nebo včelstev, zmrazeného spermatu, vaječných buněk a embryí.

(2) Plemena zařazená do genetických zdrojů, osoby pro zpracování a zajišťování programu jejich uchování a obsah těchto programů stanoví vyhláška.

(3) Vyjmenovaná hospodářská zvířata, s výjimkou kastrátů, stanovená vyhláškou jako genetické zdroje, jejich sperma, vaječné buňky, násadová vejce drůbeže, embrya, plemenný materiál ryb mohou vyvážet právnické nebo fyzické osoby jen se souhlasem ministerstva.

HLAVA III

PLEMENITBA SKOTU, KONÍ, PRASAT, OVCÍ, KOZ A BĚŽCŮ

§ 15

Státní registr plemeníků

(1) K plemenitbě mohou chovatelé, chovatelské podniky a oprávněné osoby použít pouze plemeníky registrované ve speciální evidenci plemeníků (dále jen „státní registr plemeníků“) nebo jejich sperma za podmínek stanovených zákonem. Státní registr plemeníků vede osoba pověřená vedením ústřední evidence způsobem stanoveným ve vyhlášce.

(2) Plemeník je registrován ve státním registru plemeníků na základě žádosti jeho vlastníka. Žádost musí být doložena

a) u plemeníků z tuzemského chovu

1. dokladem o výběru plemeníka do plemenitby (§ 8),
2. dokladem o zápisu plemeníka do plemenné knihy nebo chovného registru s výjimkou málopočetných nebo dovezených plemen (§ 9 odst. 4),
3. osvědčením o ověření původu nebo o genetickém typu (§ 12),
4. potvrzením o původu (§ 11),

b) u plemeníků dovezených ze zahraničí nebo u dovezených inseminačních dávek

1. potvrzením o původu vydaným zahraniční chovatelskou organizací (u inseminačních dávek jeho kopií ověřenou touto organizací),
2. u býků a hřebců osvědčením o genetickém typu (§ 12),
3. u býků a jejich inseminačních dávek dokladem o plemenné hodnotě,
4. dokladem o zápisu plemeníka do plemenné knihy nebo chovného registru v České republice, s výjimkou málopočetných plemen (§ 9 odst. 4).

(3) Vyhláška stanoví způsob vedení státního registru plemeníků.

§ 16

Inseminační stanice

(1) Inseminační stanice mohou zřizovat a provozovat oprávněné osoby, pokud

- a) mají zaměstnance odborně způsobilé podle § 30,
- b) zabezpečí v souladu s vyhláškou technické vybavení inseminační stanice,
- c) předloží ministerstvu závazný posudek⁷⁾ orgánů veterinární správy ke zřízení a provozování inseminační stanice.

(2) Osoby oprávněné k provozování inseminační stanice jsou povinny

- a) používat v souladu s vyhláškou technologické a hygienické postupy získávání, hodnocení a zpracování spermatu, uchovávání a výdeje inseminačních dávek z inseminačních stanic,
- b) vést provozní evidenci stanovenou vyhláškou a předávat údaje osobě pověřené vedením ústřední evidence,
- c) používat plemeníky podle § 15 odst. 2, pokud se používají k plemenitbě v České republice,
- d) zabezpečit podle požadavků chovatelů inseminační dávky z jiných inseminačních stanic, popřípadě ze zahraničí,
- e) u skotu používat netestované plemeníky pouze v rozsahu určeném šlechtitelským programem.

(3) Odběr spermatu provádí oprávněné osoby na inseminačních stanicích. Odběr spermatu lze provádět i mimo inseminační stanice na odběrových místech. K odběru spermatu na odběrových místech může inseminační stanice, v chovu ovcí a koz také středisko pro přenos embryí, pověřit též fyzickou osobu odborně způsobilou podle § 30, pro kterou platí ustanovení odstavce 2 obdobně.

(4) Vyhláška stanoví

- a) technologické a hygienické postupy získávání, posuzování a zpracování spermatu, uchovávání a výdeje inseminačních dávek,
- b) požadavky na kvalitu a identifikaci spermatu a inseminačních dávek,
- c) požadavky na technické vybavení inseminační stanice a odběrového místa,
- d) obsah a způsob vedení evidence a předávání údajů osobě pověřené vedením ústřední evidence.

§ 17

Provádění inseminace

(1) Inseminaci mohou provádět oprávněné osoby, pokud jsou odborně způsobilé podle § 30 a zabezpečí

v souladu s vyhláškou technické vybavení pro provádění inseminace.

(2) Osoby oprávněné k provádění inseminace jsou povinny

- a) používat v souladu s vyhláškou stanovené technologické a hygienické postupy při inseminaci a skladování inseminačních dávek,
- b) vést záznamy o inseminaci a předávat je chovateli a osobě pověřené vedením ústřední evidence,
- c) dodržovat přípařovací plán stanovený chovatelem a testovací přípařování v rozsahu stanoveném chovatelem,
- d) zabezpečit podle požadavků chovatelů inseminační dávky ze všech inseminačních stanic v České republice, popřípadě ze zahraničí.

(3) Chovatelé jsou povinni dodržovat podmínky pro zabezpečení řádného a bezpečného provádění inseminace.

(4) Chovatelé mohou provádět inseminaci vlastních plemenic sami, pokud splňují podmínky uvedené v odstavci 1. Souhlas ministerstva k zajišťování inseminace podle § 3 se v těchto případech nevyžaduje. Ustanovení odstavce 2 pro tyto chovatele platí obdobně.

(5) Vyhláška stanoví

- a) technologické a hygienické postupy při inseminaci a skladování inseminačních dávek,
- b) požadavky na technické vybavení pro provádění inseminace,
- c) obsah a způsob vedení záznamů o inseminaci a jejich předávání chovateli a osobě pověřené vedením ústřední evidence,
- d) podmínky pro zabezpečení řádného a bezpečného provádění inseminace.

§ 18

Střediska pro přenos embryí

(1) Střediska pro přenos embryí mohou zřizovat a provozovat oprávněné osoby, pokud

- a) mají zajištěné osoby odborně způsobilé podle § 30,
- b) zabezpečí v souladu s vyhláškou technické vybavení střediska pro přenos embryí,
- c) předloží ministerstvu závazný posudek⁷⁾ orgánů veterinární správy ke zřízení a provozování střediska pro přenos embryí.

(2) Osoby oprávněné k provozování střediska pro přenos embryí jsou povinny

- a) používat v souladu s vyhláškou technologické a hygienické postupy získávání, kultivace a ucho-

⁷⁾ § 56 zákona č. 166/1999 Sb.

vávání embryí, vaječných buněk a přenosu embryí,

- b) vést záznamy o přenosech embryí a vaječných buněk a předávat je chovateli a osobě pověřené vedením ústřední evidence,
- c) provádět činnosti spojené s přenosem embryí v součinnosti s veterinárním lékařem.

(3) Chovatelé jsou povinni dodržovat podmínky pro zabezpečení řádného a bezpečného provádění přenosu embryí.

(4) Vyhláška stanoví

- a) technologické a hygienické postupy získávání, kultivace a uchovávání embryí, vaječných buněk a přenosu embryí,
- b) požadavky na kvalitu a identifikaci embryí a vaječných buněk,
- c) požadavky na technické vybavení střediska pro přenos embryí,
- d) obsah a způsob vedení záznamů a jejich předávání osobě pověřené vedením ústřední evidence,
- e) podmínky pro zabezpečení řádného a bezpečného provádění přenosu embryí.

§ 19

Přirozená plemenitba

(1) Přirozenou plemenitbu skotu, koní, prasat, ovcí, koz a běžců a plemeníky registrované k plemenitbě podle § 15 si zajišťují chovatelé nebo chovatelské podniky sami, případně též pro jiné chovatele.

(2) Chovatelé nebo chovatelské podniky zajišťující přirozenou plemenitbu jsou povinni vést záznamy o jejím provádění a předávat je osobě pověřené vedením ústřední evidence v rozsahu a způsobem stanoveným vyhláškou.

(3) Zajišťovat plemeníky pro přirozenou plemenitbu ovcí a koz může chovatelům i příslušné uznané chovatelské sdružení.

(4) Vyhláška stanoví rozsah záznamů a způsob jejich předávání osobě pověřené vedením ústřední evidence.

HLAVA IV

PLEMENITBA DRŮBEŽE, PLEMENNÝCH RYB A VČEL

§ 20

(1) K plemenitbě drůbeže přirozenou plemenitbou nebo inseminací v uznaných chovech (§ 8 odst. 4) mohou chovatelé, chovatelské podniky a oprávněné osoby používat jen plemeníky, jejich inseminační dávky a plemenice z tuzemských nebo zahraničních šlechtitelských, prarodičovských a rodičovských cho-

vů, ze kterých je potomstvo prověřováno v tuzemských testačních zařízeních.

(2) Ve šlechtitelských, prarodičovských a rodičovských chovech drůbeže a plemenných ryb nahrazuje výběr plemeníků zápis o hodnocení (§ 8 odst. 3 a 4).

(3) K plemenitbě plemenných ryb se používá umělý, případně poloumělý výtěr.

(4) K plemenitbě včel se používá přirozená plemenitba nebo inseminace včelích matek.

HLAVA V

PRODEJ A NÁKUP PLEMENNÝCH ZVÍŘAT, INSEMINAČNÍCH DÁVEK, EMBRYÍ, VAJEČNÝCH BUNĚK, NÁSADOVÝCH VAJEC A PLEMENNÉHO MATERIÁLU RYB A VČEL

§ 21

(1) Plemenná zvířata a plemenný materiál ryb a včel mohou být prodávány nebo nakupovány, pokud

- a) jsou trvale označeny nebo, jde-li o násadová vejce drůbeže a běžců, individuálně označeny,
- b) jsou provázeny potvrzením o původu, u plemenné drůbeže a násadových vajec s vyznačením pro jaký stupeň plemenitby jsou určeny,
- c) jsou provázeny osvědčením o ověření původu nebo stanovením genetického typu, jde-li o zvířata uvedená v § 12 odst. 2 a 3.

Zvířata dovezená ze zahraničí jako plemenná musí být nejdéle do 30 dnů po dovozu přihlášena k zavedení do ústřední evidence.

(2) Inseminační dávky vyprodukované v České republice způsobem uvedeným v § 16 a při dodržení podmínek § 17 mohou být prodávány nebo nakupovány, pokud

- a) jsou provázeny kopií potvrzení o původu dárce spermatu,
- b) na obalu inseminační dávky jsou vyznačeny údaje zajišťující identifikaci.

(3) Inseminační dávky ze zahraničí mohou být dováženy, pokud jsou provázeny

- a) kopií potvrzení o původu dárce spermatu vystavenou a ověřenou zahraniční chovatelskou organizací,
- b) průvodním listem spermatu s uvedením hodnoty jeho kvalitativních ukazatelů,
- c) u býků a hřebců osvědčením o genetickém typu dárce spermatu,
- d) vyznačením údajů zajišťujících identifikaci inseminační dávky na obalu.

(4) Inseminační dávky dovezené ze zahraničí za účelem jejich použití v České republice mohou být

prodávány nebo nakupovány, pokud splňují podmínky uvedené v § 15 a jsou provázeny

- a) kopií potvrzení o původu vystaveného na základě dokladu uvedeného v odstavci 3 písm. a),
- b) vyznačením údajů zajišťujících identifikaci inseminační dávky na obalu.

(5) Embrya a vaječné buňky skotu, prasat, ovcí, koz a koní mohou být prodávány nebo nakupovány, pokud

- a) pocházejí od plemenných zvířat,
- b) byly získány střediskem pro přenos embryí,
- c) jsou na obalu označeny způsobem umožňujícím identifikaci embrya nebo vaječné buňky,
- d) je uvedena identifikace příjemkyně, jsou-li embrya prodávána současně s příjemkyní,
- e) jsou provázeny potvrzením o původu, v případě dovozu osvědčením o genetickém typu,
 1. jde-li o embrya, obou genetických rodičů,
 2. jde-li o vaječné buňky, genetické matky,
- f) jsou provázeny průvodním listem o embryu nebo vaječné buňce.

(6) Prodávát nebo nakupovat inseminační dávky, embrya a vaječné buňky mohou

- a) chovatelé,
- b) právnické nebo fyzické osoby, které jako podnikatelé⁴⁾ nakupují nebo prodávají inseminační dávky, embrya a vaječné buňky.

(7) Chovatelé a osoby uvedené v tomto paragrafu jsou povinni vést a předávat osobě pověřené vedením ústřední evidence údaje o prodeji stanovené vyhláškou a dodržovat technologické postupy podle § 16, 17 a 18.

(8) Plemenné ryby a včely a jejich plemenný materiál lze dovážet jen se souhlasem ministerstva.

(9) Právnické nebo fyzické osoby, které dovážejí plemennou drůbež, násadová vejce, plemenné ryby a jejich genetický materiál ze zahraničí, jsou povinny zajistit testování finálních hybridů podle § 6 odst. 6 písm. b).

(10) Vyhláška stanoví

- a) náležitosti průvodního listu dováženého spermatu, embryí, vaječných buněk a plemenného materiálu ryb a včel,
- b) vedení záznamů o prodeji a rozsah a způsob jejich předávání osobě pověřené vedením ústřední evidence,
- c) způsob označení obalů inseminačních dávek, embryí, vaječných buněk, násadových vajec a plemenného materiálu ryb a včel,
- d) náležitosti pro výdej a distribuci inseminačních dávek, embryí a vaječných buněk.

HLAVA VI

OZNAČOVÁNÍ A EVIDENCE

Díl 1

Označování

§ 22

(1) Chovatelé jsou povinni zajistit individuální označování zvířete ve farmovém chovu¹⁾ a vyjmenovaných hospodářských zvířat, s výjimkou drůbeže, plemenných ryb a včel.

(2) Povinnost uvedená v odstavci 1 se nevztahuje na chovatele, kteří chovají jedno prase anebo nejvýše tři ovce nebo kozy.

(3) Vyhláška stanoví identifikační prostředky a způsoby označování zvířat uvedených v odstavci 1.

Díl 2

Evidence

§ 23

(1) Chovatelé, s výjimkou chovatelů uvedených v § 22 odst. 2, jsou povinni

- a) vést záznamy o vyjmenovaných hospodářských zvířatech a zvířeti ve farmovém chovu,¹⁾ jejich druhu, pohlaví, identifikačních číslech, počtech, přemísťování a změnách, stanovené vyhláškou, a uchovávat je nejméně po dobu 3 let ode dne posledního záznamu,
- b) předávat osobě pověřené vedením ústřední evidence údaje týkající se narození, původu, druhu, pohlaví, identifikačních čísel, počtu, přemísťování a změn vyjmenovaných hospodářských zvířat a zvířete ve farmovém chovu¹⁾ a další údaje potřebné z hlediska plemenitby, pokud ji sami zajišťují,
- c) jde-li o chovatele skotu a koní, zajišťovat doplňování a změny záznamů v průvodním listu skotu a průkazu koně a zajistit, aby byla tato zvířata při přesunech tímto dokladem provázena.⁶⁾

(2) Uzaná chovatelská sdružení, oprávněné osoby, provozovatelé jatek a asanačních ústavů, provozovatelé líhni s kapacitou nad 1 000 kusů (dále jen „provozovatelé líhni“⁴⁾), právnické nebo fyzické osoby, které drží vyjmenovaná hospodářská zvířata nebo zvířet ve farmovém chovu¹⁾ za účelem jejich prodeje (dále jen „obchodníci se zvířaty“), jsou povinni předávat osobě pověřené vedením ústřední evidence údaje týkající se původu, identifikace, počtu, přemísťování a změn zvířat v rozsahu stanoveném vyhláškou.

(3) Údaje uvedené v odstavci 1 písm. b) a v odstavci 2 shromažďuje osoba pověřená vedením ústřední evidence, která také přiděluje chovatelům zvířat, na které se vztahuje povinnost označování podle § 22

odst. 1, identifikační čísla a identifikační prostředky pro jejich zvířata a vystavuje průvodní listy skotu a průkazy koní, popřípadě obdobné doklady pro ostatní druhy zvířat. U koní zajišťuje na žádost chovatele označování uznané chovatelské sdružení.

(4) Ministerstvo pověří na základě výběrového řízení vedením ústřední evidence jednotlivých druhů hospodářských zvířat a zvěře ve farmovém chovu¹⁾ osobu, která je způsobilá

- a) zajistit pro tento účel technické a programové vybavení včetně vlastního vývoje,
- b) vést databázi údajů umožňující jejich pravidelné doplňování,
- c) statisticky zpracovávat údaje pro účely evidence, šlechtění, plemenitby a ochrany zdraví,
- d) zabezpečit a uchovávat údaje tak, aby nedošlo k jejich ztrátě nebo zneužití.

(5) Osoba pověřená vedením ústřední evidence je povinna

- a) soustavně zajišťovat technické a programové vybavení, jeho provoz a rozvoj,
- b) vést, doplňovat, zakládat a uchovávat údaje poskytované osobami uvedenými v odstavcích 1 a 2,
- c) zpracovávat poskytnuté údaje pro potřeby šlechtění a plemenitby, evidence a ochrany zdraví,
- d) zveřejňovat zpracované výsledky ústřední evidence,
- e) poskytovat chovatelům, uznaným chovatelským sdružením, chovatelským podnikům a oprávněným osobám údaje v rozsahu stanoveném vyhláškou a veškeré údaje ke kontrolním a statistickým účelům příslušným orgánům,
- f) zabezpečovat ochranu údajů před zneužitím a ztrátou,
- g) vydávat identifikační čísla a identifikační prostředky chovatelům zvířat uvedených v § 22 odst. 1 a vést o tom záznamy, s výjimkou koní,
- h) vydávat průvodní listy skotu a průkazy koně, případně obdobné doklady pro ostatní druhy zvířat,
- i) v případě ukončení činnosti předat veškeré údaje osobě, která tuto činnost přebírá, a o tomto předání provést zápis.

(6) Ministerstvo odejme pověření k vedení ústřední evidence, pokud osoba pověřená vedením ústřední evidence poruší povinnost stanovenou v tomto zákoně nebo změní-li se skutečnost rozhodná pro její pověření.

(7) Vyhláška stanoví

- a) členění, způsob a formu vedení a kontroly

ústřední evidence, podklady podle odstavců 1 a 2 předávané chovateli, uznanými chovatelskými sdruženími, chovatelskými podniky, oprávněnými osobami, provozovateli jatek a asanačních ústavů, provozovateli líhní a obchodníky se zvířaty do ústřední evidence, způsob a lhůty jejich předávání a způsob ochrany a uchovávání údajů vedených v ústřední evidenci,

- b) způsob a rozsah údajů poskytovaných podle odstavce 5 písm. e) a zveřejňovaných podle odstavce 5 písm. d),
- c) způsob vystavování a doplňování průvodního listu skotu a průkazu koně a jejich náležitosti, popřípadě vystavování obdobných dokladů pro další druhy zvířat,
- d) způsob ochrany a předání údajů v případě ukončení činnosti osoby pověřené vedením ústřední evidence.

HLAVA VII

DOZORČÍ ČINNOST

§ 24

Česká plemenářská inspekce

(1) Zřizuje se Česká plemenářská inspekce (dále jen „inspekce“) jako orgán státní správy, který je podřízený ministerstvu. V jejím čele je ředitel, kterého jmenuje⁸⁾ a odvolává ministr zemědělství. Ředitel je v pracovním poměru k inspekci.

(2) Práva a závazky dosavadní České inspekce pro šlechtění a plemenitbu hospodářských zvířat přecházejí ke dni účinnosti tohoto zákona na inspekci zřízenou podle odstavce 1. Zaměstnanci, kteří byli ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k České inspekci pro šlechtění a plemenitbu hospodářských zvířat, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaměstnanci inspekce ve funkcích odpovídajících jejich dosavadnímu funkčnímu zařazení.

(3) Inspekce

- a) kontroluje, jak chovatelé a osoby uvedené v § 23 odst. 2 a 4 dodržují povinnosti stanovené v tomto zákoně,
- b) zjišťuje příčiny nedostatků a osoby za ně odpovědné a ukládá opatření k odstranění těchto příčin.

(4) Inspekce dále

- a) určuje, u kterých vyjmenovaných hospodářských zvířat a v jakém rozsahu se provádí ověřování původu podle § 12 odst. 2 písm. f),
- b) kontroluje dodržování postupu testování vyjme-

⁸⁾ § 65 a násl. zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů.

novaných hospodářských zvířat a posuzování drůbeže a na požádání chovatele o tom vystavuje osvědčení,

- c) osvědčuje původ hejna drůbeže podle § 8 odst. 4,
- d) provádí zvláštní kontroly uložené ministerstvem na úseku šlechtění a plemenitby vyjmenovaných hospodářských zvířat a označování a evidence vyjmenovaných hospodářských zvířat a zvěře ve farmovém chovu.¹⁾

(5) Zaměstnanci inspekce jsou oprávněni

- a) vstupovat po ohlášení a při dodržení veterinární hygienických a bezpečnostních předpisů do stájí, zařízení a dalších kontrolovaných objektů, prostor a na pozemky, kde se nacházejí vyjmenovaná hospodářská zvířata a zvěř ve farmovém chovu¹⁾ nebo kde se provádí činnost, která je předmětem kontroly, a provádět na těchto místech potřebné úkony a šetření,
- b) vyžadovat předvedení vyjmenovaných hospodářských zvířat nebo zvěře ve farmovém chovu,¹⁾
- c) vyžadovat od osob uvedených v odstavci 3 potřebné doklady, informace, ověření původu vyjmenovaných hospodářských zvířat a bezplatnou věcnou, osobní a jinou pomoc nezbytnou k nerušenému a rychlému výkonu jejich činnosti.

(6) Kontrolované osoby jsou povinny na požádání zaměstnanců inspekce

- a) umožnit při dodržení veterinární hygienických a bezpečnostních předpisů vstup do stájí, zařízení a dalších kontrolovaných objektů, prostor a na pozemky, kde se nacházejí vyjmenovaná hospodářská zvířata a zvěř ve farmovém chovu¹⁾ nebo kde se provádí činnost, která je předmětem kontroly, a při prověřování technických zařízení přístup k nim,
- b) poskytnout informace, doklady, bezplatnou věcnou a osobní pomoc k výkonu dozorčí činnosti,
- c) předvést zvířata,
- d) umožnit ověření původu.

§ 25

Zvláštní opatření

(1) Inspekce může ukládat chovatelům a osobám uvedeným v § 23 odst. 2 zvláštní opatření.

(2) Jako zvláštní opatření lze uložit

- a) při nedodržení povinností uvedených v § 20, § 21 odst. 1 až 6 nebo v § 23 odst. 1 a 2 zákaz prodeje nebo nákupu plemenného zvířete, jednodenní drůbeže, inseminačních dávek nebo vaječných buněk a embryí,

b) při nedodržení povinností uvedených v § 20 odst. 1 a 2 nebo v § 21 odst. 1, 7, 8 a 9 zákaz prodeje nebo nákupu násadových vajec drůbeže nebo běžců, plemenného materiálu ryb nebo včel nebo likvidaci včelstev,

c) při nedodržení povinností uvedených v § 12 odst. 2, 3 a 4, § 15 odst. 1 nebo v § 20 zákaz plemenitby,

d) při nedodržení povinností uvedených v § 6 odst. 6 nebo v § 20 zákaz dalšího líhnutí.

(3) Inspekce současně stanoví dobu trvání zvláštních opatření.

(4) Odvolání proti rozhodnutí o uložení zvláštního opatření nemá odkladný účinek.

(5) Zvláštní opatření lze uložit i vedle pokut ukládaných podle § 26 až 28.

HLAVA VIII

SANKCE

§ 26

(1) Inspekce uloží pokutu

a) až do výše 30 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že nesplní nebo poruší povinnosti chovatele uvedené v § 7 odst. 5, § 8 odst. 3 písm. d), § 17 odst. 3, § 18 odst. 3, § 19 odst. 2 nebo § 20 odst. 1,

b) až do výše 50 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že

1. nesplní nebo poruší povinnosti chovatele uvedené v § 12 odst. 4, § 15 odst. 1, § 17 odst. 4, § 22 odst. 1 nebo § 23 odst. 1,
2. nesplní nebo poruší povinnosti anebo nedodrží podmínky stanovené v § 14 odst. 3, § 21 nebo § 23 odst. 2,
3. nesplní nebo poruší povinnosti vyplývající pro ni ze zvláštního opatření, nebo
4. ztěžuje nebo maří výkon kontroly inspekce podle tohoto zákona.

(2) Byl-li přestupek spáchán opakovaně, lze uložit pokutu až do výše, která je dvojnásobkem částky uvedené v odstavci 1.

(3) Přestupek byl spáchán opakovaně, pokud byl spáchán v době do 1 roku od právní moci rozhodnutí, jímž byla tomu, kdo se jej dopustil, uložena pokuta za přestupek podle tohoto zákona.

(4) Pro přestupky a řízení o nich platí obecné předpisy o přestupcích.⁹⁾

⁹⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

(5) Pokutu vymáhá a vybírá územní finanční orgán podle zvláštních právních předpisů.¹⁰⁾

§ 27

(1) Inspekce uloží pokutu

- a) až do výše 200 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě, která je podnikatelem⁴⁾ a která nesplní nebo poruší povinnosti chovatele uvedené v § 7 odst. 5, § 8 odst. 3 písm. d), § 12 odst. 4, § 17 odst. 3 nebo § 18 odst. 3,
- b) až do výše 500 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě, která je podnikatelem⁴⁾ a která
1. nesplní nebo poruší povinnosti chovatele uvedené v § 15 odst. 1, § 17 odst. 4, § 19 odst. 2, § 20 odst. 1 nebo § 22 odst. 1,
 2. nesplní nebo poruší povinnosti vyplývající pro ni z opatření uloženého podle § 24 odst. 3 písm. b) nebo ze zvláštního opatření, nebo
 3. ztěžuje nebo maří výkon kontroly inspekce podle tohoto zákona.

(2) Inspekce uloží pokutu

- a) až do výše 300 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě, která je podnikatelem⁴⁾ a která nesplní nebo poruší povinnosti oprávněné osoby uvedené v § 16 odst. 2 písm. d) nebo e), § 16 odst. 3, § 17 odst. 2, § 18 odst. 2, § 20 odst. 1 nebo § 32,
- b) až do výše 600 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě, která je podnikatelem⁴⁾ a která
1. nesplní nebo poruší povinnosti oprávněné osoby uvedené v § 7 odst. 3, § 8 odst. 3 písm. b), § 11 odst. 1 písm. a), b) nebo c), § 12 odst. 5 nebo 6, § 15 odst. 1, § 16 odst. 2 písm. a), b) nebo c),
 2. vykonává činnost, k níž je třeba souhlasu ministerstva, bez tohoto souhlasu,
 3. nesplní nebo poruší povinnosti vyplývající pro ni z opatření uloženého podle § 24 odst. 3 písm. b) nebo ze zvláštního opatření, nebo
 4. ztěžuje nebo maří výkon kontroly inspekce podle tohoto zákona.

(3) Inspekce uloží pokutu

- a) až do výše 300 000 Kč právnické osobě, která nesplní nebo poruší povinnosti uznaného chovatelského sdružení uvedené v § 7 odst. 7, § 11 odst. 3 nebo § 32,
- b) až do výše 600 000 Kč právnické osobě, která
1. nesplní nebo poruší povinnosti uznaného chovatelského sdružení uvedené v § 5 odst. 6, § 8 odst. 3 písm. a) nebo b), § 9 odst. 2 (týká se jen

- Národního hřebčína Kladruby nad Labem, s. p.), § 9 odst. 3 nebo § 11 odst. 1 písm. d),
2. vykonává činnost, k níž je třeba uznání ministerstva, bez tohoto uznání,
 3. nesplní nebo poruší povinnosti vyplývající pro ni z opatření uloženého podle § 24 odst. 3 písm. b) nebo ze zvláštního opatření, nebo
 4. ztěžuje nebo maří výkon kontroly inspekce podle tohoto zákona.

(4) Inspekce uloží pokutu

- a) až do výše 200 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě, která je podnikatelem⁴⁾ a která nesplní nebo poruší povinnosti chovatelského podniku uvedené v § 19 odst. 2 nebo § 32,
- b) až do výše 500 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě, která je podnikatelem⁴⁾ a která
1. nesplní nebo poruší povinnosti chovatelského podniku uvedené v § 6 odst. 6, § 8 odst. 3 písm. c), § 8 odst. 4, § 11 odst. 1 písm. e), § 11 odst. 4, § 15 odst. 1 nebo § 20 odst. 1,
 2. vykonává činnost, k níž je třeba uznání ministerstva, bez tohoto uznání,
 3. nesplní nebo poruší povinnosti vyplývající pro ni z opatření uloženého podle § 24 odst. 3 písm. b) nebo ze zvláštního opatření, nebo
 4. ztěžuje nebo maří výkon kontroly inspekce podle tohoto zákona.

(5) Inspekce uloží pokutu

- a) až do výše 300 000 Kč právnické osobě, která nesplní nebo poruší povinnosti osoby pověřené k vedení ústřední evidence uvedené v § 8 odst. 3 písm. e) nebo § 32,
- b) až do výše 600 000 Kč právnické osobě, která
1. nesplní nebo poruší povinnosti osoby pověřené k vedení ústřední evidence uvedené v § 7 odst. 6, § 8 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. f), § 23 odst. 3 nebo 5,
 2. vykonává činnost, k níž je třeba pověření ministerstva, bez tohoto pověření,
 3. nesplní nebo poruší povinnosti vyplývající pro ni z opatření uloženého podle § 24 odst. 3 písm. b) nebo ze zvláštního opatření, nebo
 4. ztěžuje nebo maří výkon kontroly inspekce podle tohoto zákona.

(6) Inspekce uloží pokutu až do výše 600 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě, která je podnikatelem⁴⁾ a která nesplní nebo poruší povinnosti anebo nedodrží podmínky stanovené v § 14 odst. 3, § 21 nebo § 23 odst. 2.

(7) Za opakované nesplnění nebo porušení povinností anebo nedodržení podmínek podle odstavců 1

¹⁰⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

až 6 (dále jen „protiprávní jednání“) lze uložit pokutu, která je dvojnásobkem částky uvedené v odstavcích 1 až 6.

(8) Protiprávní jednání je opakované, pokud se jej právnická nebo fyzická osoba, která je podnikatelem,⁴⁾ dopustila v době do 1 roku od právní moci rozhodnutí, jímž jí byla uložena pokuta za předchozí protiprávní jednání podle tohoto zákona.

§ 28

(1) Při rozhodování o výši pokuty se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání a okolnostem, za nichž k tomuto jednání došlo.

(2) Pokutu lze uložit do 2 let ode dne, kdy inspekce protiprávní jednání zjistila, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k tomuto jednání došlo.

(3) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(4) Pokutu vybírá a vymáhá územní finanční orgán podle zvláštních právních předpisů.¹⁰⁾ Výnos pokuty je příjmem státního rozpočtu.

HLAVA IX

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 29

Vztah ke správnímu řádu

Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, vztahuje se na rozhodování podle tohoto zákona správní řád.¹¹⁾ Správní poplatky stanovené za úkony uvedené v § 34 se řídí zvláštními právními předpisy.¹²⁾

§ 30

Odborná způsobilost

(1) Odborné činnosti uvedené v § 5, 7, 16, 17 a 18 mohou vykonávat pouze osoby odborně způsobilé. Odborná způsobilost se prokazuje vysvědčením, osvědčením nebo jiným dokladem o absolvování odborného studia veterinárního nebo zemědělského a biologického zaměření nejméně na úrovni středního odborného vzdělání nebo vysokoškolským diplomem, vysvědčením, dokladem o vykonaných odborných zkouškách nebo dodatkem k diplomu.¹³⁾

(2) Minimální požadované vzdělání a délku od-

borné praxe nezbytné pro výkon odborných činností podle odstavce 1 ve funkcích šlechtitel, plemenářský zootechnik, osoba odpovědná za odborné vedení insemináčnické stanice nebo přenosového týmu střediska pro přenos embryí, insemináčnické technik včetně odborných kurzů, způsobu provádění zkoušek a vydávání osvědčení o odborné způsobilosti stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 31

Cena za odborné úkony

Cena za odborné úkony spojené s testováním a posuzováním [§ 6 odst. 6 písm. b) a § 7], hodnocením a kvalifikovaným odhadem plemenné hodnoty (§ 8), vedením plemenné knihy nebo plemenářské evidence (§ 9 a 10), zejména se zápisem plemenného zvířete do plemenné knihy nebo plemenářské evidence, výpisem z plemenné knihy nebo plemenářské evidence, vydáváním potvrzení o původu (§ 11), ověřením původu nebo stanovením genetického typu plemenného zvířete a vydáváním příslušného osvědčení (§ 12), s registrací plemenníka ve státním registru (§ 15 odst. 1), s prováděním inseminace (§ 17), přenosu embryí (§ 18), označováním koní a vydáváním průkazu koně (§ 23) se sjednává podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾ mezi oprávněnou osobou, uznaným chovatelským sdružením nebo osobou pověřenou vedením ústřední evidence a chovatelem, popřípadě jinou osobou, která o provedení takového odborného úkonu požádala.

§ 32

Ohlašovací povinnost

Uznaná chovatelská sdružení, chovatelské podniky, oprávněné osoby a osoba pověřená vedením ústřední evidence jsou povinny nejpozději do 1 měsíce ohlásit ministerstvu veškeré změny skutečností uvedených v rozhodnutí o udělení souhlasu, o uznání chovatelského sdružení, o uznání osoby uvedené v § 6 odst. 1 jako chovatelského podniku a v pověření osoby vedením ústřední evidence anebo změny ve výkonu činnosti.

§ 33

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 3 odst. 1, § 5 odst. 1, § 6 odst. 8, § 7 odst. 1 a 8, § 8 odst. 5, § 9 odst. 5, § 10 odst. 3, § 11 odst. 5, § 12 odst. 7, § 13 odst. 6, § 14 odst. 2, § 15 odst. 3, § 16 odst. 4, § 17 odst. 2 a 5, § 18 odst. 1 a 4, § 19 odst. 4, § 21 odst. 10, § 22 odst. 3, § 23 odst. 7, § 30 odst. 2.

¹¹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb.

¹²⁾ Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

¹³⁾ Například § 57 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

¹⁴⁾ § 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách.

HLAVA X
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 34

Přechodná ustanovení

(1) Oprávnění a pověření vydaná podle dosavadních právních předpisů pozbývají platnosti 1 rok po nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Osvědčení o způsobilosti k odborným činnostem vydaná podle dosavadních právních předpisů se považují za osvědčení o odborné způsobilosti podle tohoto zákona.

(3) Průkaz koně podle § 23 odst. 1 písm. c) tohoto zákona musí doprovázet koně narozené po 31. prosinci 1997.

(4) Povinnost uvedená v § 22 odst. 1 tohoto zákona nastává dnem

- a) 1. dubna 2001 pro chovatele koní narozených po 31. prosinci 1997,
- b) 1. dubna 2002 pro chovatele prasat, ovcí a koz,
- c) 1. října 2002 pro chovatele zvěře ve farmovém chovu.¹⁾

(5) Povinnost uvedená v § 23 odst. 1 tohoto zákona nastává dnem

- a) 1. dubna 2001 pro chovatele koní narozených po 31. prosinci 1997 a pro chovatele běžců, plemenných ryb a včel,

- b) 1. dubna 2002 pro chovatele prasat, ovcí a koz,
- c) 1. října 2002 pro chovatele zvěře ve farmovém chovu.¹⁾

§ 35

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 240/1991 Sb., o šlechtění a plemenitbě hospodářských zvířat, ve znění zákona č. 166/1999 Sb.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 36

Sazebník správních poplatků, uvedený v příloze k zákonu č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb. a zákona č. 158/2000 Sb., se mění takto:

1. Položka 77 zní:

„a) Vydání rozhodnutí o udělení souhlasu k výkonu odborných činností	Kč 2 000,-
b) Vydání rozhodnutí o uznání chovatelského sdružení nebo o uznání právnické osoby, popřípadě sdružení právnických osob nebo fyzické osoby, která je podnikatelem, jako chovatelského podniku	Kč 2 000,-

Poznámky:

1. Rozhodnutí zpoplatňované podle písmene a) této položky je upraveno v ustanovení § 3 zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon).
2. Rozhodnutí zpoplatňované podle písmene b) této položky je upraveno v ustanovení § 5 a 6 zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon).“.

2. Položka 78 zní:

„Vydání rozhodnutí o prodloužení doby platnosti rozhodnutí o udělení souhlasu k výkonu odborných činností, o uznání chovatelského sdružení nebo o uznání právnické osoby, popřípadě sdružení právnických osob nebo fyzické osoby, která je podnikatelem, jako chovatelského podniku	Kč 500,-

Poznámka:

Rozhodnutí zpoplatňovaná podle této položky jsou upravena v ustanoveních § 3, 5 a 6 zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon).“.

ČÁST TŘETÍ**Změna zákona o zřízení ministerstev
a jiných ústředních orgánů státní správy
České republiky**

§ 37

V § 15 odst. 3 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 474/1992 Sb., se slova „Českou inspekci pro šlechtění a plemenitbu hospodářských zvířat“ nahrazují slovy „Českou plemenářskou inspekci“.

ČÁST ČTVRTÁ**Změna veterinárního zákona**

§ 38

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., se část druhá zrušuje.

ČÁST PÁTÁ**ÚČINNOST**

§ 39

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. **Špidla** v. r.

155

ZÁKON

ze dne 18. května 2000,

**kterým se mění zákon č. 65/1965 Sb.,
zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**Změna zákoníku práce****Čl. I**

Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 88/1968 Sb., zákona č. 153/1969 Sb., zákona č. 100/1970 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 72/1982 Sb., zákona č. 111/1984 Sb., zákona č. 22/1985 Sb., zákona č. 52/1987 Sb., zákona č. 98/1987 Sb., zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 3/1991 Sb., zákona č. 297/1991 Sb., zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 287/1995 Sb., zákona č. 138/1996 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb. a zákona č. 29/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Zaměstnavatelé jsou povinni zajišťovat rovné zacházení se všemi zaměstnanci, pokud jde o jejich pracovní podmínky včetně odměňování za práci a jiných peněžitých plnění a plnění peněžité hodnoty, odbornou přípravu a příležitost dosáhnout funkčního nebo jiného postupu v zaměstnání.

(4) V pracovněprávních vztazích je zakázána jakákoliv diskriminace zaměstnanců z důvodu rasy, barvy pleti, pohlaví, sexuální orientace, jazyka, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, členství nebo činnosti v politických stranách nebo politických hnutích, odborových organizacích a jiných sdruženích, národnosti, etnického nebo sociálního původu, majetku, rodu, zdravotního stavu, věku, manželského a rodinného stavu nebo povinností k rodině. Je zakázáno i takové jednání zaměstnavatele, které diskriminuje nikoliv přímo, ale až ve svých důsledcích. Za diskriminaci se nepovažují případy, které stanoví tento zákoník nebo zvláštní právní předpis nebo kdy je pro to věcný důvod spočívající v povaze práce, kterou zaměstnanec vykonává a který je pro výkon této práce nezbytný.“

2. § 5 zní:

„§ 5

Pracovněprávní vztahy příslušníků Hasičského

záchraného sboru České republiky, učitelů vysokých škol, zaměstnanců dopravy, vůdců a velitelů plavidel a členů posádek plavidel provozujících vnitrozemskou a námořní plavbu a Veřejného ochránce práv se řídí zákoníkem práce, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.“

3. V § 6 odstavce 2 až 4 znějí:

„(2) Je-li zaměstnanec vyslán k výkonu práce na území jiného členského státu Evropských společenství, vztahuje se na něho úprava členského státu, ve kterém je práce konána, pokud jde o

- a) délku pracovní doby a doby odpočinku,
- b) délku dovolené na zotavenou,
- c) minimální mzdu, minimální mzdové tarify a příplatky za práci přesčas,
- d) bezpečnost a ochranu zdraví při práci,
- e) pracovní podmínky žen a mladistvých a zaměstnanců pečujících alespoň o jedno dítě mladší než tři roky,
- f) rovné zacházení s muži a ženami a zákaz diskriminace.

Věta první se nepoužije, jsou-li nároky vyplývající z českých právních předpisů pro něho výhodnější. Výhodnost se posuzuje u každého pracovněprávního nároku samostatně.

(3) Odstavec 2 písm. c) se nepoužije, jestliže doba vyslání zaměstnance nepřesáhne celkově dobu jednoho měsíce v období posledních 12 měsíců od počátku vyslání.

(4) Odstavec 2 písm. b) a c) se nepoužije, jestliže doba práce, která je vyslaným zaměstnancem konána, nepřesáhne celkem dobu 22 dnů v období posledních 12 měsíců od počátku vyslání.“

4. V § 6 se doplňuje odstavce 5, který zní:

„(5) Odstavce 2 až 4 se nevztahují na zaměstnance orgánů státní správy.“

5. V § 7 odstavec 2 zní:

„(2) Nikdo nesmí výkonu práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů zneužívat na újmu jiného účastníka pracovněprávního vztahu nebo k ponižování jeho lidské důstojnosti. Za ponižování lidské důstojnosti se považuje i nežádoucí chování sexuální povahy na pracovišti, které je nevídané, ne-

vhodné nebo urážlivé nebo které může být druhým účastníkem pracovněprávního vztahu oprávněně vnímáno jako podmínka pro rozhodnutí, která ovlivňují výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů.“.

6. V § 7 se za odstavec 2 doplňují odstavce 3 až 6, které znějí:

„(3) Zaměstnavatel nesmí zaměstnance jakýmkoliv způsobem postihovat nebo znevýhodňovat proto, že se zákonným způsobem domáhá svých práv a nároků vyplývajících z pracovněprávních vztahů.“

(4) Dojde-li v pracovněprávních vztazích k porušování práv a povinností vyplývajících z rovného zacházení s muži a ženami, má zaměstnanec právo se domáhat, aby bylo upuštěno od tohoto porušování, aby byly odstraněny následky tohoto porušování a aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

(5) Pokud byla ve značné míře snížena důstojnost zaměstnance nebo jeho vážnost na pracovišti a nebylo postačující zjednání nápravy podle odstavce 4, má právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

(6) Výši náhrady podle odstavce 5 určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práv a povinností došlo.“.

7. § 18 zní:

„§ 18

(1) Zaměstnanci mají právo na informace a projednání. Zaměstnavatel je povinen informovat zaměstnance a jednat s nimi přímo, nepůsobí-li u něho příslušný odborový orgán nebo rada zaměstnanců nebo zástupci pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen „zástupci zaměstnanců“). Projednáním se rozumí jednání mezi zaměstnavatelem a zaměstnanci, popřípadě jednání mezi zaměstnavatelem a zástupci zaměstnanců za účelem dosažení shody.

(2) Zaměstnavatel je povinen informovat zaměstnance o

- a) ekonomické a finanční situaci zaměstnavatele, důsledcích jeho činnosti na životní prostředí a jeho ekologických opatřeních,
- b) převodu podle § 249,
- c) právním postavení zaměstnavatele a jeho změnách, vnitřním uspořádání a osobě oprávněné jednat za zaměstnavatele v pracovněprávních vztazích a uskutečněných změnách v předmětu činnosti zaměstnavatele,
- d) pravděpodobném vývoji zaměstnanosti u zaměstnavatele,
- e) zamýšlených strukturálních změnách, racionalizačních nebo organizačních opatřeních a opatřeních v souvislosti s hromadným propouštěním zaměstnanců podle § 52 odst. 2 až 4,

- f) stavu a struktury zaměstnanců, základních otázkách pracovních podmínek a jejich změnách,
- g) bezpečnosti a ochraně zdraví při práci v rozsahu stanoveném v části druhé hlavy páté.

(3) Zaměstnavatel je povinen se zaměstnanci projednat

- a) převod podle § 249,
- b) opatření v souvislosti s hromadným propouštěním zaměstnanců podle § 52 odst. 2 až 4,
- c) otázky v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v rozsahu stanoveném v části druhé hlavy páté.“.

8. Za § 18 se vkládá nový § 18a, který zní:

„§ 18a

Zaměstnanci zaměstnavatelů uvedených v § 25d mají právo na informace a projednání týkající se zájmů zaměstnanců v rozsahu stanoveném ujednáním o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo na základě jiného ujednaného postupu pro informace a projednání na nadnárodní úrovni nebo v rozsahu stanoveném v § 25j odst. 8.“.

9. Za § 18a se vkládá nový § 18b, který včetně poznámky pod čarou č. 4a) zní:

„§ 18b

(1) Odborové orgány mají právo účastnit se pracovněprávních vztahů včetně kolektivního vyjednávání za podmínek stanovených zákonem.

(2) Zaměstnavatel informuje příslušný odborový orgán zejména o

- a) vývoji mezd, platů, průměrné mzdy a jejich jednotlivých složek včetně členění podle jednotlivých profesních skupin, pokud není dohodnuto jinak,
- b) záležitostech uvedených v § 18 odst. 2.

(3) Zaměstnavatel projedná s příslušným odborovým orgánem zejména

- a) ekonomickou situaci zaměstnavatele,
- b) normování práce podle zvláštního zákona,^{4a)}
- c) změny organizace práce,
- d) systém hodnocení a odměňování zaměstnanců,
- e) systém školení a vzdělávání zaměstnanců,
- f) opatření k vytváření podmínek pro zaměstnávání fyzických osob, zejména mladistvých, osob pečujících o dítě mladší než 15 let a osob se změněnou pracovní schopností, včetně podstatných záležitostí péče o zaměstnance, opatření ke zlepšení hygieny práce a pracovního prostředí, organizování sociálních, kulturních a tělovýchovných služeb,
- g) další opatření, která se týkají většího počtu zaměstnanců,

h) opatření uvedená v § 18 odst. 3.

(4) Pokud zaměstnavatel s příslušným odborovým orgánem dosáhnou shody v otázkách uvedených v odstavci 3 písm. c), d), e), f) nebo g), lze je upravit dohodou.

(5) Příslušné státní orgány projednávají s odborovými orgány otázky týkající se pracovních a životních podmínek zaměstnanců a poskytují odborovým orgánům potřebné informace.

^{4a)} § 16 odst. 3 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku.“.

10. V § 19 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce 1.

11. Nadpis „HLAVA ČTVRTÁ“ se zrušuje.

12. § 24 zní:

„§ 24

(1) K zajištění práva na informace a projednání si mohou zaměstnanci zaměstnavatele, u něhož nepůsobí odborová organizace, zvolit radu zaměstnanců, popřípadě zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

(2) Zaměstnavatel informuje radu zaměstnanců a projedná s ní záležitosti v rozsahu stanoveném v § 18 odst. 2 písm. a) až f) a odst. 3 písm. a) a b).

(3) Zaměstnavatel informuje zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a projedná s nimi záležitosti v rozsahu stanoveném v § 18 odst. 2 písm. g) a odst. 3 písm. c).“.

13. § 25 zní:

„§ 25

(1) Radu zaměstnanců lze zvolit u zaměstnavatele, který zaměstnává více než 25 zaměstnanců v pracovním poměru. Rada zaměstnanců má nejméně tři, nejvýše 15 členů. Počet členů je vždy lichý. Zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci lze zvolit u zaměstnavatele, který zaměstnává více než deset zaměstnanců v pracovním poměru; jejich celkový počet závisí na celkovém počtu zaměstnanců zaměstnavatele a na rizikovitosti vykonávaných prací, lze však ustavit nejvýše jednoho zástupce na deset zaměstnanců. Počet členů rady zaměstnanců a zástupců pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci určí zaměstnavatel po projednání s volební komisí ustavenou podle § 25a odst. 2.

(2) Funkční období rady zaměstnanců a zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci trvá tři roky.

(3) Pro účely volby rady zaměstnanců, popřípadě zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při

práci je rozhodný počet zaměstnanců zaměstnavatele v pracovním poměru ke dni podání písemného návrhu na vyhlášení voleb.

(4) Rada zaměstnanců zvolí ze svých členů na svém prvním zasedání předsedu a informuje o tom zaměstnavatele a zaměstnance.

(5) Pokud při přechodu práv a povinností z pracovních vztahů u dosavadního zaměstnavatele i u přejímajícího zaměstnavatele působí rada zaměstnanců a zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, přejímající zaměstnavatel v případech uvedených v § 18 odst. 2 a 3 plní povinnosti vůči oběma radám zaměstnanců a zástupcům pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, nedohodnou-li se mezi sebou a zaměstnavatelem jinak. Rady zaměstnanců a zástupci pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci plní své povinnosti podle § 24 do dne, kdy jim uplyne funkční období. Jestliže před uplynutím funkčního období počet členů jedné z rad zaměstnanců klesl na méně než tři, přebírá její funkci druhá rada zaměstnanců.

(6) Rada zaměstnanců a funkce zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci zaniká dnem

- kdy odborová organizace zaměstnavateli prokáže, že vznikla a že u něho působí,
- uplynutí funkčního období,
- převodu zaměstnavatele, pokud u dosavadního zaměstnavatele nebo u přejímajícího zaměstnavatele působí odborová organizace.

(7) Rada zaměstnanců zaniká kromě případů uvedených v odstavci 6 také dnem, kdy počet členů rady zaměstnanců klesl na méně než tři.

(8) V případech stanovených v odstavcích 6 a 7 předá rada zaměstnanců nebo zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci veškeré podklady související s výkonem funkce zaměstnavateli, který je uschová po dobu pěti let ode dne zániku rady zaměstnanců nebo funkce zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

(9) Členství v radě zaměstnanců a funkce zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci končí dnem

- vzdání se funkce,
- skončení pracovního poměru u zaměstnavatele.“.

14. Za § 25 se vkládají nové § 25a až 25c, které včetně poznámky pod čarou č. 30a) znějí:

„§ 25a

(1) Volby vyhláší zaměstnavatel na základě písemného návrhu podepsaného nejméně jednou třetinou zaměstnanců zaměstnavatele v pracovním poměru nejpozději do tří měsíců ode dne doručení návrhu.

(2) Volby organizuje volební komise složená nejméně ze tří, nejvýše z devíti zaměstnanců zaměstnavatele. Počet členů volební komise určí zaměstnavatel s přihlédnutím k počtu zaměstnanců a vnitřnímu uspořádání. Členy volební komise jsou zaměstnanci podle pořadí, ve kterém jsou podepsáni na písemném návrhu na volbu rady zaměstnanců. Zaměstnavatel informuje zaměstnance o složení volební komise. Volební komisi je povinen poskytnout nezbytné informace a podklady pro účely voleb, zejména seznam všech zaměstnanců v pracovním poměru.

(3) Volební komise

- a) v dohodě se zaměstnavatelem stanoví a vyhlásí termín voleb nejméně jeden měsíc před jejich konáním a konečný termín pro podání návrhů kandidátů,
- b) vypracuje a zveřejní volební řád,
- c) sestaví kandidátní listinu z návrhů zaměstnanců zaměstnavatele v pracovním poměru; listinu zveřejní v dostatečném předstihu před konáním voleb,
- d) organizuje a řídí volby,
- e) rozhoduje o stížnostech na chyby a nedostatky uvedené na kandidátní listině,
- f) sčítá hlasy a o výsledku voleb sepíše písemný protokol ve dvou vyhotoveních; jedno vyhotovení předá zvolené radě zaměstnanců, popřípadě zvoleným zástupcům pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, druhé zaměstnavateli,
- g) o výsledku voleb informuje zaměstnavatele a všechny zaměstnance.

(4) Volby jsou přímé, rovné a tajné. Volbu je možno vykonat pouze osobně. K platnosti voleb je potřebná účast alespoň jedné poloviny zaměstnanců zaměstnavatele, kteří se k volbám mohli dostavit, protože jim v tom nebránila překážka v práci nebo pracovní cesta. Každý volič může hlasovat nejvíce pro tolik kandidátů, kolik je míst v radě zaměstnanců; jednomu kandidátu může dát pouze jeden hlas. Nedodrží-li tato pravidla, je jeho hlas neplatný.

(5) Volby se konají v pracovní době a na pracovišti. Účast ve volbách je jiným úkonem v obecném zájmu a zaměstnavatel je povinen poskytnout zaměstnancům pro tyto účely na dobu nezbytně nutnou pracovní volno s náhradou mzdy ve výši průměrného výdělku. Náklady voleb hradí zaměstnavatel.

(6) Oprávnění volit a být volen mají všichni zaměstnanci zaměstnavatele v pracovním poměru.

(7) Navrhovat kandidáty může každý zaměstnanec zaměstnavatele v pracovním poměru. Návrh podává volební komisi písemně a musí jej doložit písemným souhlasem kandidáta, a to nejpozději do termínu stanoveného volební komisí.

(8) Volby se neuskuteční v případě, že volební

komise neobdrží do konečného termínu pro podání návrhů kandidátů

- a) do rady zaměstnanců alespoň tři návrhy,
- b) na funkci zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci alespoň jeden návrh.

(9) Členy rady zaměstnanců a zástupci pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jsou do předem určeného počtu zvoleni kandidáti s největším počtem získaných platných hlasů. Kandidáti na dalších místech jsou náhradníky na tyto funkce; stávají se členy rady zaměstnanců nebo zástupci pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci dnem, kdy se tyto funkce uvolní, a to v pořadí podle počtu získaných platných hlasů ve volbách. Při rovnosti hlasů určí volební komise pořadí losem.

(10) Protokol o výsledku voleb uschovává zaměstnavatel po dobu pěti let ode dne voleb.

§ 25b

(1) Každý zaměstnanec zaměstnavatele v pracovním poměru a zaměstnavatel může podat volební komisi písemnou stížnost na chyby a nedostatky uvedené na kandidátní listině a navrhnout opravu, a to nejpozději tři dny přede dnem voleb. Volební komise o stížnosti rozhodne a o svém rozhodnutí vyrozumí stěžovatele písemně do dne předcházejícího volbám. Rozhodnutí komise je konečné a je vyloučeno z přezkoumání soudem.

(2) Každý zaměstnanec zaměstnavatele v pracovním poměru a zaměstnavatel se může podáním návrhu na vyslovení neplatnosti volby domáhat ochrany u soudu podle zvláštního zákona,^{30a}) jestliže má za to, že došlo k porušení zákona, které mohlo podstatným způsobem ovlivnit výsledek voleb. Návrh je třeba podat písemně nejpozději do osmi dnů ode dne vyhlášení výsledků voleb.

(3) Jestliže soud rozhodl, že volby jsou neplatné, konají se nejpozději do tří měsíců od právní moci rozhodnutí opakované volby. Členy volební komise při opakovaných volbách jsou zaměstnanci podle § 25a odst. 2 s vyloučením těch zaměstnanců, kteří působili ve volební komisi a kteří byli kandidáty.

§ 25c

(1) Členové příslušného odborového orgánu, rady zaměstnanců a zástupci pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci nesmějí být pro výkon své činnosti diskriminováni nebo znevýhodněni ve svých nárocích; nesmějí být pro výkon své činnosti ani zvyhodněni.

(2) Zástupci zaměstnanců a v případě stanoveném v § 18 odst. 1 větě druhé zaměstnanci mají právo požadovat na zaměstnavateli doplnění informací a odpovědi na dotazy.

(3) Zástupci zaměstnanců jsou povinni vhodným způsobem informovat zaměstnance na všech pracovištích o své činnosti a o obsahu a závěrech informací a projednání se zaměstnavatelem.

(4) Zaměstnavatel je povinen umožnit zaměstnancům konání voleb zástupců zaměstnanců a vytvořit zástupcům zaměstnanců na svůj náklad podmínky pro řádný výkon jejich činnosti, zejména jim poskytovat podle svých provozních možností v přiměřeném rozsahu místnosti s nezbytným vybavením, hradit nezbytné náklady na údržbu a technický provoz a náklady na potřebné podklady.

(5) Zaměstnavatel je povinen poskytnout členům volební komise podle § 25a odst. 2 a členům příslušného odborového orgánu, rady zaměstnanců a zástupcům pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci k výkonu jejich činnosti pracovní volno v nezbytně nutném rozsahu s náhradou mzdy ve výši průměrného výdělku. Výkon funkce člena volební komise a výkon funkce člena zástupců zaměstnanců je jiným úkonem v obecném zájmu.

(6) Členové příslušného odborového orgánu, rady zaměstnanců a zástupci pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dovědí při výkonu své funkce, pokud by porušením mlčenlivosti mohlo dojít k prozrazení utajovaných skutečností nebo porušení oprávněných zájmů zaměstnavatele nebo zaměstnanců. Tato povinnost trvá i po dobu jednoho roku po skončení výkonu jejich funkce, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(7) Zaměstnavatel je povinen projednat se zaměstnancem nebo na jeho žádost se zástupci zaměstnanců stížnost zaměstnance na výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů. Tím není dotčeno právo zaměstnance domáhat se svých práv u soudu.

^{30a)} § 200x občanského soudního řádu.“.

15. Za § 25c se vkládají nové § 25d až 25k, které včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 30b) znějí:

„Přístup k nadnárodním informacím a projednání

§ 25d

Společná ustanovení

(1) Právo zaměstnanců zaměstnavatelů s působností na území Evropských společenství na nadnárodní informace a projednání se uskutečňuje prostřednictvím ujednaného postupu pro nadnárodní informace a projednání nebo prostřednictvím evropské rady zaměstnanců. Evropská rada zaměstnanců se ustavuje na základě ujednání vyjednávacího výboru s ústředím nebo podle § 25j. Zaměstnavatel s působností na území Evropských společenství je povinen vytvořit na svůj

náklad podmínky pro ustavení a řádnou činnost vyjednávacího výboru, evropské rady zaměstnanců nebo jiný ujednaný postup pro nadnárodní informace a projednání, zejména hradit náklady na organizování schůzí, tlumočení, cestovné a ubytování členů související s jejich řádnou činností a náklady na jednoho odborníka, pokud není s ústředím dohodnuta úhrada dalších nákladů.

(2) Povinnost poskytovat nadnárodní informace a projednání se vztahuje

- na zaměstnavatele a skupiny zaměstnavatelů s působností na území Evropských společenství se sídlem v České republice,
- na organizační jednotky zaměstnavatele nebo skupiny zaměstnavatelů s působností na území Evropských společenství se sídlem v České republice,^{30b)}
- na reprezentanty zaměstnavatele nebo skupiny zaměstnavatelů s působností na území Evropských společenství podle odstavce 7, kteří mají sídlo v České republice.

(3) Členskými státy se pro účely tohoto zákoníku rozumí členské státy Evropských společenství.

(4) Zaměstnavatelem s působností na území Evropských společenství se pro účely tohoto zákoníku rozumí zaměstnavatel, který má alespoň 1 000 zaměstnanců v členských státech a alespoň ve dvou členských státech po 150 zaměstnancích.

(5) Skupinou zaměstnavatelů s působností na území Evropských společenství se pro účely tohoto zákoníku rozumí více zaměstnavatelů spojených jedním řídicím zaměstnavatelem, která splňuje tyto požadavky:

- alespoň 1 000 zaměstnanců ve všech členských státech, a
- alespoň dva zaměstnavatelé mají sídlo ve dvou různých členských státech, a
- alespoň dva zaměstnavatelé ve dvou různých členských státech zaměstnávají alespoň 150 zaměstnanců.

(6) Řídicím zaměstnavatelem se pro účely tohoto zákoníku rozumí zaměstnavatel, který může přímo nebo nepřímo řídit jiného nebo jiné zaměstnavatele skupiny zaměstnavatelů (řízený zaměstnavatel). Za řídicího se považuje zaměstnavatel, který ve vztahu k jinému zaměstnavateli skupiny zaměstnavatelů přímo nebo nepřímo

- může jmenovat více než polovinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu tohoto zaměstnavatele, nebo
- kontroluje většinu hlasů akcionářů tohoto zaměstnavatele, nebo
- vlastní většinu základního jmění tohoto zaměstnavatele,

pokud se neprokáže, že jiný zaměstnavatel ve skupině zaměstnavatelů má vliv silnější. Jestliže ve skupině zaměstnavatelů existuje více zaměstnavatelů, kteří splňují tyto požadavky, řídicí zaměstnavatel se určí podle těchto požadavků v pořadí uvedeném ve větě druhé. Pro tento účel práva řídicího zaměstnavatele týkající se hlasování a jmenování zahrnují též práva jakýchkoli řízených zaměstnavatelů a práva všech osob nebo orgánů, které jednají jménem řídicího zaměstnavatele nebo řízeného zaměstnavatele. Za řídicího zaměstnavatele se však nepovažuje zaměstnavatel ve vztahu k jinému zaměstnavateli, v němž má účast podle článku 3 odst. 5 písm. a) nebo c) nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. prosince 1989 o kontrole slučování podniků.

(7) Ústředím se pro účely tohoto zákoníku rozumí zaměstnavatel s působností na území Evropských společenství a řídicí zaměstnavatel ve skupině zaměstnavatelů s působností na území Evropských společenství. Nemá-li ústředí sídlo v členském státu, považuje se pro účely tohoto zákoníku za ústředí reprezentant jmenovaný ústředím. Není-li tento reprezentant jmenován, považuje se za ústředí zaměstnavatel s největším počtem zaměstnanců v členských státech.

(8) Informace a projednání se týkají jen zaměstnavatelů se sídlem v členském státu, pokud není ujednan širší rozsah.

(9) Počet zaměstnanců se pro tyto účely stanoví jako průměrný počet zaměstnanců během předchozích dvou let ode dne podání žádosti nebo zahájení jednání ústředím podle § 25e odst. 2. Ústředí je povinno zaměstnancům nebo jejich zástupcům poskytnout informace o celkovém počtu zaměstnanců a jejich složení pro účely zjištění, zda je možno ustavit evropskou radu zaměstnanců, nebo jiný postup pro nadnárodní informace a projednání. Zaměstnanci nebo jejich zástupci mohou požádat o tyto informace svého zaměstnavatele, který je povinen je získat od ústředí.

(10) Pro členy vyjednávacího výboru, evropské rady zaměstnanců nebo představitele zaměstnanců podle jiného ujednaného postupu, jakož i pro zaměstnavatele platí § 25c odst. 3.

§ 25e

Vyjednávací výbor

(1) Vyjednávací výbor se ustavuje, aby za zaměstnance vyjednával s ústředím o uzavření ujednání o ustavení evropské rady zaměstnanců nebo jiného postupu pro nadnárodní informace a projednání.

(2) Jednání o ustavení vyjednávacího výboru zahájí ústředí z vlastní iniciativy nebo na písemnou žádost alespoň 100 zaměstnanců alespoň dvou zaměstnavatelů nejméně ve dvou různých členských státech nebo na písemnou žádost jejich zástupců.

(3) Vyjednávací výbor je složen nejméně ze tří a nejvíce ze 17 členů. Členy vyjednávacího výboru jsou

zaměstnanci zaměstnavatele nebo skupiny zaměstnavatelů působící na území Evropských společenství. Zaměstnanci zaměstnavatele z území každého členského státu, v němž má zaměstnavatel nebo skupina zaměstnavatelů s působností na území Evropských společenství sídlo, jsou zastoupeni jedním členem. Další člen je vyslán za zaměstnance zaměstnavatele z území každého členského státu, kde je alespoň 25 % zaměstnanců, další dva členové za zaměstnance zaměstnavatele z území každého členského státu, kde je alespoň 50 % zaměstnanců, a tři další zástupci za zaměstnance zaměstnavatele z území každého státu, kde je alespoň 75 % všech zaměstnanců.

(4) Členy vyjednávacího výboru za zaměstnance v České republice jmenují ze zaměstnanců zaměstnavatele zástupci zaměstnanců na společném zasedání. Nejsou-li ustaveni nebo nepůsobí-li u některého zaměstnavatele zástupci zaměstnanců, mohou si zaměstnanci tohoto zaměstnavatele zvolit představitele, který se za ně účastní společného zasedání. Rozdělení hlasů na společném zasedání se určí poměrně podle počtu zastupovaných zaměstnanců.

(5) Ústředí svolá zakládající schůzi vyjednávacího výboru bez zbytečného odkladu po tom, kdy je mu doručena informace o jmenování členů vyjednávacího výboru. Na zakládající schůzi si vyjednávací výbor zvolí předsedu. Před každým jednáním s ústředím má vyjednávací výbor právo sejít se na odděleném zasedání. Jestliže je to nezbytně třeba, může si k jednání přizvat odborníky.

(6) Není-li dále stanoveno jinak, výbor přijímá usnesení většinou hlasů všech svých členů.

(7) Jednání mezi ústředím a vyjednávacím výborem, evropskou radou zaměstnanců a orgánem zabezpečujícím jiný postup pro nadnárodní informace a projednání musí být vedeno se snahou o spolupráci.

(8) Místa a data společných jednání jsou předmětem ujednání mezi vyjednávacím výborem a ústředím. Náklady na činnost vyjednávacího výboru hradí zaměstnavatel.

§ 25f

Usnesení o skončení vyjednávání

Vyjednávací výbor se může usnést nejméně dvoutřetinovou většinou hlasů všech svých členů, že vyjednávání nebude zahájeno nebo že zahájené jednání bude ukončeno. O tom sepíše záznam, který podepíší všichni členové vyjednávacího výboru. Stejnopis záznamu zašle výbor ústředí, které o této skutečnosti informuje zaměstnavatele a zaměstnance nebo jejich zástupce. Nová žádost podle § 25e odst. 2 může být podána nejdříve za dva roky po tomto usnesení, pokud ústředí a vyjednávací výbor neujednají kratší dobu.

§ 25g

(1) Ústředí a vyjednávací výbor si mohou ujednat, že ustaví evropskou radu zaměstnanců anebo si mohou ujednat jiný postup pro nadnárodní informace a projednání. Při tom nejsou vázány § 25j až 25l.

(2) Evropská rada zaměstnanců může být rozšířena o zástupce zaměstnanců zaměstnavatele ze států, které nejsou členy Evropských společenství, jestliže to ústředí a vyjednávací výbor ujednají.

§ 25h

Evropská rada zaměstnanců ustavená ujednáním

Ujednání o evropské radě zaměstnanců musí být písemné a musí obsahovat zejména

- a) určení všech zaměstnavatelů, na které se vztahuje,
- b) způsob ustavení a složení evropské rady zaměstnanců, počet členů, náhradníků, délku funkčního období,
- c) místo, četnost a trvání jednání evropské rady zaměstnanců,
- d) úkoly, oprávnění a povinnosti evropské rady zaměstnanců, ústředí a zaměstnavatelů při výkonu práva zaměstnanců na informace a projednání,
- e) způsob svolávání schůzí,
- f) způsob financování nákladů na činnost evropské rady zaměstnanců,
- g) ustanovení o postupu při organizačních změnách,
- h) dobu účinnosti ujednání o evropské radě zaměstnanců a o možnosti změny ujednání, včetně přechodných ustanovení.

§ 25i

Ujednání o jiném postupu pro nadnárodní informace a projednání

Ujednání o jiném postupu pro nadnárodní informace a projednání musí být písemné a musí obsahovat zejména

- a) předmět informací a projednání, především nadnárodního charakteru, které se týkají důležitých zájmů zaměstnanců,
- b) způsob a zajištění možnosti zástupců zaměstnanců společně projednat informace, které jim ústředí poskytne,
- c) způsob a zajištění projednávání s ústředím nebo s jiným příslušným stupněm řízení.

§ 25j

Evropská rada zaměstnanců ustavená podle zákona

(1) Evropská rada zaměstnanců podle tohoto zákoníku se ustaví, jestliže

- a) to společně ujednají ústředí a vyjednávací výbor, nebo

- b) ústředí odmítá zahájit jednání do šesti měsíců od podání žádosti zaměstnanců podle § 25e odst. 2 o ustavení evropské rady zaměstnanců nebo jiného postupu pro nadnárodní informace a projednání, nebo

- c) do tří let od podání žádosti podle § 25e odst. 2 ústředí a vyjednávací výbor nedosáhly ujednání o postupu a vyjednávací výbor se neusnesl o skončení vyjednávání podle § 25f.

(2) Evropskou radu zaměstnanců jmenují ze zaměstnanců zástupci zaměstnanců na společném zasedání. Nejsou-li ustaveni nebo nepůsobí-li u některého zaměstnavatele zástupci zaměstnanců, zvolí si zaměstnanci tohoto zaměstnavatele představitele, který se za ně účastní společného zasedání. Rozdělení hlasů na společném zasedání se určí poměrně podle počtu zastupovaných zaměstnanců.

(3) Evropská rada zaměstnanců má nejméně tři členy a nejvíce 30 členů. Zaměstnanci zaměstnavatele z každého členského státu mají zastoupení jedním členem. Jestliže má zaměstnavatel nebo skupina zaměstnavatelů méně než 10 000 zaměstnanců v členských státech, pak zaměstnanci zaměstnavatele z každého členského státu, kde je alespoň 20 % zaměstnanců, budou zastoupeni dalším členem. Zaměstnanci zaměstnavatele z každého členského státu, kde je alespoň 30 % zaměstnanců, budou zastoupeni dalšími dvěma členy, kde je alespoň 40 % zaměstnanců, třemi dalšími členy, a kde je alespoň 50 % zaměstnanců, čtyřmi dalšími členy. Zaměstnanci zaměstnavatele z každého členského státu, kde je alespoň 60 % zaměstnanců, jsou zastoupeni pěti dalšími členy, kde je alespoň 70 % zaměstnanců, šesti dalšími členy, a kde je alespoň 80 % zaměstnanců, sedmi dalšími členy.

(4) Jestliže má zaměstnavatel nebo skupina zaměstnavatelů s působností na území Evropských společenství celkem alespoň 10 000 zaměstnanců v členských státech, pak jsou zaměstnanci zaměstnavatele z každého členského státu, kde je alespoň 20 % zaměstnanců, zastoupeni dalším členem. Zaměstnanci zaměstnavatele z každého členského státu, kde je alespoň 30 % zaměstnanců, třemi dalšími členy, z členského státu, kde je alespoň 40 % zaměstnanců, pěti dalšími členy, z členského státu, kde je alespoň 50 % zaměstnanců, sedmi dalšími členy. Zaměstnanci zaměstnavatele z každého členského státu, kde je alespoň 60 % zaměstnanců, jsou zastoupeni devíti dalšími členy, z členského státu, kde je alespoň 70 % zaměstnanců, 11 dalšími členy, a z členského státu, kde je alespoň 80 % zaměstnanců, 13 dalšími členy.

(5) Členy evropské rady zaměstnanců v České republice jmenují ze zaměstnanců zaměstnavatele zástupci zaměstnanců na společném zasedání. Nejsou-li ustaveni nebo nepůsobí-li u některého zaměstnavatele zástupci zaměstnanců, zvolí si zaměstnanci představitele, který se za ně účastní společného zasedání. Roz-

dělení hlasů na společném zasedání se určí poměrně podle počtu zastupovaných zaměstnanců.

(6) Jména svých členů a jejich adresy do zaměstnání je evropská rada zaměstnanců povinna bez zbytečného odkladu oznámit ústředí, které tuto informaci předá zaměstnavatelům a zástupcům zaměstnanců, popřípadě zaměstnancům.

(7) Funkční období evropské rady zaměstnanců trvá čtyři roky. Po uplynutí čtyř let od ustavující schůze hlasuje evropská rada zaměstnanců, zda bude s ústředím vyjednávat podle § 25e, nebo zda se ustaví evropská rada zaměstnanců podle tohoto ustanovení. Rozhodnutí přijímá rada dvoutřetinovou většinou všech jmenovaných členů. Pro vyjednávání se použije obdobně § 25e.

(8) Nejméně jednou za kalendářní rok je ústředí povinnou projednat s evropskou radou zaměstnanců zejména

- a) organizační uspořádání zaměstnavatele a jeho ekonomickou a finanční situaci,
- b) pravděpodobný vývoj činnosti, výroby, prodeje a zaměstnanosti,
- c) investice a podstatné změny organizace práce a technologie,
- d) převody zaměstnavatele nebo části jeho činnosti, jeho důvody, podstatné důsledky a opatření vůči zaměstnancům,
- e) hromadné propouštění, jeho důvody, počty, strukturu a podmínky pro určení zaměstnanců, s nimiž má být rozváznán pracovní poměr, a plnění, která mají zaměstnancům příslušet kromě plnění vyplývajících z právních předpisů.

(9) Jestliže vzniknou výjimečné okolnosti, které mají podstatný vliv na zájmy zaměstnanců, je ústředí povinnou bez zbytečného odkladu informovat evropskou radu zaměstnanců a na její žádost s ní projednat potřebná opatření. Je-li ustaven výbor podle § 25k odst. 2, může ústředí jednat s tímto výborem. Členům evropské rady zaměstnanců, kteří byli zvoleni nebo jmenováni za zaměstnavatele, kterého se mají opatření týkat, je však ústředí povinnou umožnit účast na tomto projednání. Výjimečnými okolnostmi se rozumí zejména

- a) zrušení, zánik nebo převod zaměstnavatele nebo jeho části,
- b) hromadné propouštění.

(10) Ústředí je povinnou písemně informovat evropskou radu zaměstnanců a projednávat s ní záležitosti stanovené v odstavcích 8 a 9, jestliže se týkají alespoň dvou zaměstnavatelů se sídlem ve dvou různých členských státech; oprávnění evropské rady zaměstnanců se vztahují jen na záležitosti, které se týkají členských států.

§ 25k

(1) Ústředí je povinnou bez zbytečného odkladu svolat zakládající schůzi evropské rady zaměstnanců. Na této schůzi si rada zvolí svého předsedu a jeho zástupce.

(2) Předseda a za jeho nepřítomnosti jeho zástupce zastupuje evropskou radu zaměstnanců navenek a řídí její běžnou činnost. Jestliže to považuje za nutné, ustaví rada tříčlenný výbor, který se skládá z předsedy a dvou dalších členů. Členové výboru musí být alespoň ze dvou členských států. Výbor řídí běžnou činnost.

(3) Evropská rada zaměstnanců má právo se sejit bez přítomnosti příslušných vedoucích zaměstnanců k projednání informací, které jí předává ústředí. Datum a místo jednání je předmětem dohody s ústředím. Jednání evropské rady zaměstnanců je neveřejné. Evropská rada zaměstnanců si může prizvat odborníky, je-li to nezbytně nutné k plnění jejich úkolů. Může si též prizvat vedoucí zaměstnance k podání dodatečných informací a vysvětlení.

(4) Není-li stanoveno jinak, evropská rada zaměstnanců může rozhodovat, je-li přítomna nadpoloviční většina jejích členů; rozhodnutí rady jsou přijímána nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů rady.

(5) Evropská rada zaměstnanců si může stanovit jednací řád, který musí být písemný a musí být přijat většinou hlasů všech členů rady.

^{30b)} § 21 obchodního zákoníku.“

16. Za § 25k se vkládá nový § 25l, který zní:

„§ 25l

Jestliže se ústředí a vyjednávací výbor dohodly, že evropská rada zaměstnanců bude rozšířena o zástupce zaměstnanců států, kteří nejsou členy Evropských společenství, pak nestanoví-li dohoda mezi ústředím a vyjednávacím výborem jinak, členy evropské rady zaměstnanců za zaměstnance zaměstnavatele se sídlem v České republice jmenují ze zaměstnanců zaměstnavatele zástupci zaměstnanců na společném zasedání. Nejsou-li ustaveni nebo nepůsobí-li u některého zaměstnavatele zástupci zaměstnanců, mohou si zaměstnanci tohoto zaměstnavatele zvolit představitele pro toto společné zasedání. Rozdělení hlasů na společném zasedání se určí poměrně podle počtu zastupovaných zaměstnanců. Paragraf 25c platí i zde.“

17. V § 28 se na konci doplňuje tato věta: „Paragraf 1 odst. 3 a 4 a § 7 odst. 2 až 6 platí i zde.“

18. V § 29 odst. 2 se na konci doplňuje tato věta: „Ve smlouvě lze písemně dohodnout, že zaměstnanec nesmí po ustanovenou dobu, nejdéle však jeden rok po skončení pracovního poměru, vykonávat pro jiného

zaměstnavatele nebo na vlastní účet činnost, která byla předmětem činnosti zaměstnavatele, nebo jinou činnost, která by měla soutěžní povahu vůči podnikání zaměstnavatele, a to za podmínky, za nichž to lze od zaměstnance spravedlivě požadovat; za porušení takového závazku může být sjednána přiměřená smluvní pokuta. Konkurenční doložka odporující uvedeným podmínkám je neplatná.“.

19. V § 29 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Zaměstnavatel může sjednat s vedoucím zaměstnancem, u něhož se pracovní poměr zakládá jmenováním nebo volbou, právo na odchodné pro případ, že vedoucí zaměstnanec bude z funkce odvolán před skončením svého funkčního období, je-li zároveň sjednána konkurenční doložka. Ujednání o odchodném odporující uvedeným podmínkám je neplatné.“.

20. V § 31 se odstavec 4 zrušuje.

21. V § 32 se doplňují odstavce 3 až 6, které znějí:

„(3) Pokud pracovní smlouva neobsahuje údaje o právech a povinnostech vyplývajících z pracovního poměru, je zaměstnavatel povinen zaměstnance o nich písemně informovat, a to nejpozději do jednoho měsíce od vzniku pracovního poměru; to platí i o změnách těchto údajů. Informace musí obsahovat

- a) jméno zaměstnance a název a sídlo zaměstnavatele, je-li právnickou osobou, nebo jméno a adresu zaměstnavatele, je-li fyzickou osobou,
- b) bližší označení druhu a místa výkonu práce,
- c) nárok na délku dovolené na zotavenou, popřípadě uvedení způsobu určování nároku na dovolenou,
- d) údaj o výpovědních dobách,
- e) údaj o mzdě a způsobu odměňování, splatnosti mzdy, termínu výplaty mzdy, místu a způsobu vyplácení mzdy,
- f) stanovení týdenní pracovní doby a rozvržení pracovní doby.

(4) Vysílá-li zaměstnavatel zaměstnance k výkonu práce na území jiného státu, je povinen jej předem informovat o době trvání tohoto vyslání a o měně, ve které mu bude vyplácena mzda.

(5) Informace uvedené v odstavci 3 písm. c), d) a f) a v odstavci 4 mohou být nahrazeny odkazem na příslušný pracovněprávní předpis nebo na kolektivní smlouvu nebo vnitřní předpis.

(6) Povinnost písemně informovat zaměstnance o základních právech a povinnostech vyplývajících z pracovního poměru se nevztahuje na pracovní poměry sjednané na dobu kratší než jeden měsíc.“.

22. V § 37 odst. 1 písm. b) a f) se za slova „těhotná žena“ vkládají slova „ , žena, která kojí“.

23. V § 38 odstavec 1 zní:

„(1) Pracovní cestou se rozumí časově omezené vyslání zaměstnance zaměstnavatelem mimo sjednané místo výkonu práce. Zaměstnavatel může vyslat zaměstnance na dobu nezbytné potřeby na pracovní cestu, je-li tato podmínka dohodnuta v pracovní smlouvě. Zaměstnanec na pracovní cestě koná práci podle pokynů vedoucího zaměstnance, který ho na pracovní cestu vyslal.“.

24. V § 45 odst. 2 se za slova „§ 49 písm. b)“ vkládají slova „ , § 52 odst. 6“.

25. V § 46 odst. 1 písmena a) a b) znějí:

- a) ruší-li se zaměstnavatel nebo jeho část,
- b) přemísťuje-li se zaměstnavatel nebo jeho část,“.

26. V § 48 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) v době, kdy je zaměstnankyně těhotná nebo kdy zaměstnankyně čerpá mateřskou dovolenou nebo kdy zaměstnankyně nebo zaměstnanec trvale pečují alespoň o jedno dítě mladší než tři roky,“.

27. V § 49 písm. b) se za slova „(§ 157 odst. 1)“ vkládají slova „nebo o zaměstnance v době čerpání rodičovské dovolené do doby, po kterou žena je oprávněna čerpat mateřskou dovolenou“, za slova „byla-li dána zaměstnankyni“ se vkládají slova „nebo zaměstnanci“, za slova „mateřské dovolené“ se vkládají slova „(rodičovské dovolené)“ a za slova „mateřskou dovolenou“ se vkládají slova „(rodičovskou dovolenou)“.

28. V § 49 písm. c) se slovo „osamělého“ zrušuje.

29. § 52 včetně nadpisu zní:

„§ 52

Hromadné propouštění

(1) Hromadným propouštěním se rozumí skončení pracovních poměrů v období 30 kalendářních dnů na základě výpovědi daných zaměstnavatelem z důvodů uvedených v § 46 odst. 1 písm. a) až c) nejméně

- a) deseti zaměstnancům u zaměstnavatele zaměstnávajícího od 20 do 100 zaměstnanců, nebo
- b) 10 % zaměstnanců u zaměstnavatele zaměstnávajícího od 101 do 300 zaměstnanců, nebo
- c) 30 zaměstnancům u zaměstnavatele zaměstnávajícího více než 300 zaměstnanců.

Skončí-li za podmínek uvedených ve větě první pracovní poměr alespoň pět zaměstnanců, započítávají se do celkového počtu zaměstnanců uvedených v písmenech a) až c) i zaměstnanci, s nimiž zaměstnavatel rozvázal pracovní poměr v tomto období z týchž důvodů dohodou.

(2) Před dáním výpovědi jednotlivým zaměstnancům je zaměstnavatel povinen o svém záměru včas, nejpozději 30 dnů předem, písemně informovat příslušný odborový orgán nebo radu zaměstnanců a pro-

jednat s nimi za účelem dosažení shody zejména opatření směřující k předejití či omezení hromadného propouštění, zmírnění jeho nepříznivých důsledků pro zaměstnance, především možnosti jejich zařazení ve vhodném zaměstnání na jiných pracovištích zaměstnavatele. Před zahájením jednání je zaměstnavatel povinen poskytnout příslušnému odborovému orgánu nebo radě zaměstnanců potřebné informace a podklady.

(3) Zaměstnavatel je současně povinen písemně informovat příslušný úřad práce o opatřeních uvedených v odstavci 2, zejména o důvodech těchto opatření, o celkovém počtu zaměstnanců, o počtu a struktuře zaměstnanců, jichž se tato opatření mají týkat, o období, v jehož průběhu dojde k hromadnému propouštění, o navržených hlediscích pro výběr propouštěných zaměstnanců a o zahájení jednání s příslušným odborovým orgánem nebo s radou zaměstnanců. Jedno vyhotovení písemné informace doručí příslušnému odborovému orgánu nebo radě zaměstnanců.

(4) Zaměstnavatel je povinen prokazatelně doručit příslušnému úřadu práce písemnou zprávu o svém rozhodnutí o hromadném propouštění a výsledcích jednání s příslušným odborovým orgánem nebo s radou zaměstnanců. Ve zprávě je povinen dále uvést celkový počet zaměstnanců a počet a strukturu zaměstnanců, jichž se hromadné propouštění týká. Jedno vyhotovení této zprávy doručí příslušnému odborovému orgánu nebo radě zaměstnanců. Příslušný odborový orgán nebo rada zaměstnanců mají právo se k písemné zprávě zaměstnavatele samostatně vyjádřit a toto vyjádření doručit příslušnému úřadu práce. Zaměstnavatel, na kterého byl prohlášen konkurs, je povinen doručit úřadu práce písemnou zprávu pouze na jeho žádost.

(5) V případě, že u zaměstnavatele není ustaven nebo nepůsobí příslušný odborový orgán ani rada zaměstnanců, je zaměstnavatel povinen plnit povinnosti uvedené v odstavcích 2 až 4 vůči každému zaměstnanci, jehož se hromadné propouštění týká.

(6) Pracovní poměr hromadně propouštěného zaměstnance skončí výpovědí nejdříve po uplynutí doby 30 dnů od doručení písemné zprávy zaměstnavatele podle odstavce 4 příslušnému úřadu práce, ledaže zaměstnanec prohlásí, že na prodloužení pracovního poměru netrvá. To neplatí, byl-li na zaměstnavatele prohlášen konkurs nebo povoleno vyrovnání.

(7) Zaměstnavatel je povinen sdělit zaměstnanci den doručení písemné zprávy zaměstnavatele úřadu práce podle odstavce 6.“.

30. V § 53 odst. 3 se slovo „osamělým“ zrušuje a za slova „na mateřské dovolené (§ 157 odst. 1)“ se vkládají slova „nebo zaměstnance v době rodičovské dovolené do doby, po kterou je žena oprávněna čerpat mateřskou dovolenou“.

31. V § 60 odstavec 2 zní:

„(2) Při skončení pracovního poměru je zaměstnavatel povinen vydat zaměstnanci potvrzení o zaměstnání a uvést v něm skutečnosti stanovené prováděcím právním předpisem a další písemnosti týkající se osobních údajů o zaměstnanci.“.

32. V § 60a odstavec 1 zní:

„(1) Zaměstnanci, u něhož dochází k rozvázání pracovního poměru výpovědí danou zaměstnavatelem z důvodů uvedených v § 46 odst. 1 písm. a) až c) nebo dohodou z těchto důvodů, náleží při skončení pracovního poměru odstupné ve výši dvojnásobku průměrného výdělku. V kolektivní smlouvě, popřípadě ve vnitřním předpisu lze odstupné podle předchozí věty zvýšit o další násobky průměrného výdělku, popřípadě stanovit další podmínky, za nichž zaměstnanci přísluší zvýšené odstupné. To se vztahuje i na zaměstnavatele, kteří neprovozují podnikatelskou činnost.“.

33. V § 60b odstavec 1 zní:

„(1) Pokud zaměstnanec po skončení pracovního poměru nastoupí opět do zaměstnání u dosavadního zaměstnavatele před uplynutím doby určené podle počtu násobků průměrných výdělků, z nichž byla odvozena výše odstupného podle § 60a odst. 1, je povinen tomuto zaměstnavateli vrátit odstupné nebo jeho poměrnou část.“.

34. V § 65 odst. 3 se ve větě třetí za slova „takovou práci“ vkládají slova „ , jde o překážku v práci na straně zaměstnavatele (§ 130) a současně“ a slova „nebo zaměstnanec ji odmítne,“ se zrušují.

35. V § 70 odst. 1 se slova „(§ 83)“ nahrazují slovy „(§ 83a)“.

36. V § 73 odst. 2 se za slova „orgánů státní správy,“ vkládají slova „orgánů územních samosprávných celků,“, za slova „Policie České republiky,“ se vkládají slova „ozbrojených sil,^{16a)}“, slova „Kanceláře Parlamentu“ se nahrazují slovy „Kanceláře Poslanecké sněmovny a Kanceláře Senátu, Kanceláře Veřejného ochránce práv“ a slova „Úřadu pro legislativu a veřejnou správu,“ se zrušují.

Poznámka pod čarou č. 16a) zní:

^{16a)} § 3 odst. 2 a 7 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky.“.

37. § 83 včetně nadpisu zní:

„§ 83

Vymezení pojmů

(1) Pracovní doba je doba, v níž je zaměstnanec povinen vykonávat pro zaměstnavatele práci.

(2) Doba odpočinku je doba, která není pracovní dobou.

(3) Směna je část stanovené týdenní pracovní

doby (§ 83a odst. 5) bez práce přesčas, kterou je zaměstnanec povinen na základě předem stanoveného rozvrhu pracovních směn odpracovat v rámci 24 hodin po sobě jdoucích.

(4) Dvousměnný pracovní režim je režim práce, v němž se zaměstnanci vzájemně střídají ve dvou směnách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích. Třisměnný pracovní režim je režim práce, v němž se zaměstnanci vzájemně střídají v rámci 24 hodin po sobě jdoucích ve třech směnách. Nepřetržitý pracovní režim je režim práce, v němž se zaměstnanci vzájemně střídají ve směnách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích v nepřetržitém provozu zaměstnavatele; nepřetržitý provoz je takový provoz, který vyžaduje výkon práce 24 hodin denně po sedm dnů v týdnu.

(5) Pracovní pohotovost je doba, v níž je zaměstnanec připraven k případnému výkonu práce podle pracovní smlouvy, která musí být v případě naléhavé potřeby provedena nad rámec jeho rozvrhu pracovních směn.

(6) Práci přesčas je práce konaná zaměstnancem na příkaz zaměstnavatele nebo s jeho souhlasem nad stanovenou týdenní pracovní dobu vyplývající z předem stanoveného rozvržení pracovní doby a konaná mimo rámec rozvrhu pracovních směn (§ 84, 85 a § 87 odst. 1). U zaměstnanců s kratší pracovní dobou (§ 86 odst. 1) je práci přesčas práce přesahující stanovenou týdenní pracovní dobu (§ 83a); těmto zaměstnancům nelze práci přesčas nařídit. Práci přesčas není, napracovávali-li zaměstnanec práci konanou nad stanovenou týdenní pracovní dobu pracovní volno, které mu zaměstnavatel poskytl na jeho žádost.“

38. Za § 83 se vkládá nový § 83a, který zní:

„§ 83a

(1) Délka pracovní doby činí nejvýše 40 hodin týdně.

(2) Délka pracovní doby zaměstnanců

- a) pracujících v podzemí při těžbě uhlí, rud a nerudných surovin, v důlní výstavbě a na báňských pracovištích geologického průzkumu činí nejvýše 37,5 hodiny týdně,
- b) s třisměnným a nepřetržitým pracovním režimem činí nejvýše 37,5 hodiny týdně,
- c) s dvousměnným pracovním režimem činí nejvýše 38,75 hodiny týdně,
- d) mladších 16 let činí nejvýše 30 hodin týdně s tím, že pracovní doba v jednotlivých dnech nesmí přesáhnout šest hodin.

(3) Zavedení zkrácené pracovní doby bez snížení mzdy ze zdravotních důvodů pod rozsah stanovený v odstavcích 1 a 2 povoluje Ministerstvo práce a sociálních věcí v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví a po

projednání s příslušným ústředním odborovým orgánem a příslušnou organizací zaměstnavatelů.

(4) Další zkrácení pracovní doby bez snížení mzdy pod rozsah stanovený podle předchozích odstavců lze dohodnout v kolektivní smlouvě nebo stanovit ve vnitřním předpisu.

(5) Stanovená týdenní pracovní doba je pracovní doba podle odstavců 1 až 4.“

39. § 84 zní:

„§ 84

(1) O rozvržení týdenní pracovní doby rozhoduje zaměstnavatel po projednání s příslušným odborovým orgánem. Pracovní doba se zpravidla rozvrhuje do pětidenního pracovního týdne. Při rozvržení pracovní doby přihlíží zaměstnavatel k možnostem zabezpečení plynulé dopravy zaměstnanců do zaměstnání, zásobování elektřinou, plynem, topnou parou a k tomu, aby rozvržení pracovní doby nebylo v rozporu s hledisky bezpečné a zdravé práce a se zájmy obyvatelstva a aby nebyla narušena činnost navazujících zaměstnavatelů.

(2) Při rovnoměrném rozvržení pracovní doby rozdíl délky pracovní doby připadající na jednotlivé týdny nepřesáhne tři hodiny a délka směny nepřesáhne devět hodin; průměrná týdenní pracovní doba bez práce přesčas nesmí přitom za období nejvýše čtyř týdnů po sobě jdoucích přesahovat hranici pro stanovenou týdenní pracovní dobu.“

40. § 85 zní:

„§ 85

(1) Nedovoluje-li povaha práce nebo podmínky provozu, aby pracovní doba byla rozvržena rovnoměrně na jednotlivé týdny (§ 84 odst. 2), může zaměstnavatel po projednání s příslušným odborovým orgánem rozvrhnout pracovní dobu nerovnoměrně na určité období sjednané v kolektivní smlouvě, popřípadě nerovnoměrné rozvržení pracovní doby dohodnout se zaměstnancem. Týdenní pracovní doba bez práce přesčas nesmí u nerovnoměrného rozvržení pracovní doby překročit v průměru stanovenou týdenní pracovní dobu za období, které může činit nejvýše 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích.

(2) Při nerovnoměrném rozvržení pracovní doby jsou překročeny oba limity pro rovnoměrné rozvržení pracovní doby uvedené v § 84 odst. 2. Délka směny nesmí u nerovnoměrného rozvržení pracovní doby překročit 12 hodin.

(3) Zaměstnavatel je povinen vypracovat písemný rozvrh stanovené týdenní pracovní doby a seznámit s ním zaměstnance nejpozději dva týdny před začátkem období, na něž je pracovní doba nerovnoměrně rozvržena, pokud se nedohodne se zaměstnancem jinak.“

41. § 85a včetně nadpisu zní:

„§ 85a

Pružná pracovní doba

(1) V zájmu lepšího využívání pracovní doby a uspokojování osobních potřeb zaměstnanců může zaměstnavatel po projednání s příslušným odborovým orgánem uplatňovat pružnou pracovní dobu, a to také pouze na některých pracovištích, popřípadě u některých zaměstnanců.

(2) Konkrétní podmínky pro uplatňování pružné pracovní doby stanoví zaměstnavatel v pracovním řádu a s těmito podmínkami je povinen zaměstnance předem seznámit.

(3) Při uplatňování pružné pracovní doby si zaměstnanec volí sám začátek, popřípadě i konec pracovní doby v jednotlivých dnech v rámci časových úseků stanovených zaměstnavatelem (dále jen „volitelná pracovní doba“). Mezi dva úseky volitelné pracovní doby je vložen časový úsek, v němž je zaměstnanec povinen být na pracovišti, (dále jen „základní pracovní doba“).

(4) Začátek a konec základní pracovní doby stanoví zaměstnavatel tak, aby při stanovené týdenní pracovní době 40 hodin činila v jednotlivých dnech nejméně pět hodin. Volitelnou pracovní dobu rozvrhne zaměstnavatel na začátek a konec směny tak, aby úsek volitelné pracovní doby na začátku směny činil při stanovené týdenní pracovní době 40 hodin nejméně jednu hodinu. Při zkrácené pracovní době (§ 83a odst. 2 až 4) a při kratší pracovní době (§ 86 odst. 1, § 156 odst. 2 a § 270), popřípadě při rozvržení týdenní pracovní doby na jiný počet než pět dnů v týdnu se délka úseků základní a volitelné pracovní doby stanoví v poměru k týdenní pracovní době.

(5) Pružná pracovní doba se neuplatní zejména při pracovní cestě zaměstnanců, při nutnosti zabezpečení naléhavého pracovního úkolu v rámci směny, jejíž začátek a konec je pevně stanoven, nebo brání-li jejímu uplatnění provozní důvody, a v době důležitých osobních překážek v práci, po kterou zaměstnanci nepřísluší náhrada mzdy, ale peněžité dávky podle předpisů o nemocenském pojištění; v takových případech platí pro zaměstnance předem stanovené rozvržení týdenní pracovní doby do směn, které je zaměstnavatel pro tento účel povinen určit.“

42. § 85b včetně nadpisu zní:

„§ 85b

Formy pružné pracovní doby

(1) Pružná pracovní doba může být uplatněna jako

a) pružný pracovní den, při němž si zaměstnanec sám volí začátek směny a je povinen v příslušný

pracovní den odpracovat celou směnu připadající na tento den podle rozvrhu týdenní pracovní doby do směn stanovených zaměstnavatelem,

b) pružný pracovní týden, při němž si zaměstnanec sám volí začátek a konec směn a je povinen v příslušném týdnu odpracovat celou týdenní pracovní dobu,

c) pružné čtyřtýdenní pracovní období, při němž si zaměstnanec sám volí začátek a konec směn a je povinen v období čtyř po sobě jdoucích týdnů stanoveném zaměstnavatelem odpracovat pracovní dobu připadající podle rozvržené týdenní pracovní doby na toto čtyřtýdenní období.

(2) K případnému výkonu práce přesahujícimu při uplatnění pružného pracovního dne délku pracovní směny, při uplatnění pružného pracovního týdne délku týdenní pracovní doby a při uplatnění pružného čtyřtýdenního období čtyřtýdenní pracovní dobu se nepřihlíží, pokud nejde o práci přesčas nebo o napracování neodpracované části pracovní doby.“

43. Za § 85b se vkládají nové § 85c a 85d, které včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 20b) znějí:

„§ 85c

Překážky v práci při pružné pracovní době

(1) Překážky v práci na straně zaměstnance se při uplatnění pružné pracovní doby posuzují jako výkon práce pouze v rozsahu, ve kterém nezbytně zasáhly do základní pracovní doby; v rozsahu, v němž zasáhly do volitelné pracovní doby, se posuzují jako omluvené, nikoliv však jako výkon práce, a neposkytuje se za ně náhrada mzdy. Pokud právní předpis u překážek v práci na straně zaměstnance stanoví přesnou délku nezbytně nutné doby, po kterou zaměstnanci přísluší pracovní volno, nebo jde-li o činnost zástupců zaměstnanců, posuzuje se jako výkon práce celá tato doba.

(2) Překážky v práci na straně zaměstnavatele se posuzují jako výkon práce, pokud zasáhly do směny zaměstnance, a to za každý jednotlivý den při uplatnění

a) pružného pracovního dne nejvýše v rozsahu délky směny připadající zaměstnanci na příslušný den,

b) pružného pracovního týdne a pružného čtyřtýdenního pracovního období nejvýše v rozsahu průměrné délky pracovní směny vyplývající ze stanovené, popřípadě z kratší pracovní doby zaměstnance.

(3) Jestliže zaměstnanec neodpracoval pro omluvené překážky v práci uvedené v odstavci 1 v části věty první za středníkem celou denní pracovní dobu při uplatnění pružného pracovního dne nebo celou týdenní pracovní dobu při uplatnění pružného pracovního týdne, popřípadě celou pracovní dobu připadající na čtyřtýdenní období, protože mu v tom bránila překážka v práci na jeho straně, je povinen tuto neodpra-

covanou část pracovní doby napracovat v pracovních dnech nejpozději v době do konce příštího kalendářního měsíce, jestliže se zaměstnavatelem nedohodl jinou dobu napracování. Pokud zaměstnanec nemohl napracovat tuto neodpracovanou část pracovní doby v době uvedené ve větě první pro překážky v práci na své straně, je povinen tak učinit bez zbytečného odkladu po jejich odpadnutí, jestliže se zaměstnavatelem nedohodl jinou dobu napracování. Napracování podle věty první a druhé je možné pouze ve volitelné pracovní době, jestliže nebyla dohodnuta jiná doba, a není prací přesčas.

§ 85d

Práce přesčas při pružné pracovní době

(1) Práci přesčas (§ 83 odst. 6) je při uplatnění

- a) pružného pracovního dne práce konaná nad délku směny připadající na příslušný den podle rozvrhu týdenní pracovní doby do směn stanovených zaměstnavatelem,
- b) pružného pracovního týdne a pružného čtyřtýdenního pracovního období práce konaná nad základní pracovní dobu stanovenou na příslušný den,

pokud zaměstnanec konal práci nad stanovenou týdenní pracovní dobu a při uplatnění čtyřtýdenního pracovního období podle § 85b odst. 1 písm. c) nad stanovenou pracovní dobu připadající na toto čtyřtýdenní období.

(2) O práci přesčas nejde, jestliže zaměstnanec

- a) práci podle odstavce 1 plnil v rámci téhož týdne povinnost odpracovat týdenní pracovní dobu, popřípadě stanovenou pracovní dobu připadající na čtyřtýdenní období při uplatnění pružného čtyřtýdenního pracovního období v rámci tohoto období,
- b) konal nad stanovenou týdenní pracovní dobu práci, kterou mu zaměstnavatel jako práci přesčas nenařídil ani k ní nedal souhlas, a bez svého zavinení nemohl zaměstnanec této práce v průběhu zbývajících částí týdne (čtyřtýdenního období) použít ke splnění své povinnosti odpracovat stanovenou týdenní (čtyřtýdenní) pracovní dobu, protože mu v tom zabránily důvody, které se posuzují jako výkon práce.^{20b)} Zaměstnavatel poskytne zaměstnanci za tento výkon práce mzdu a započte mu jej do odpracované doby v týdnu (čtyřtýdenním období) zpravidla bezprostředně následujícím po odpadnutí uvedených důvodů. Při postupu podle písmene a) a podle věty druhé je zaměstnanec povinen dodržet základní pracovní dobu stanovenou na příslušný den.

^{20b)} § 40 odst. 1 nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony.“.

44. V § 86 odst. 3 větě první se slova „devět a půl hodiny“ nahrazují slovy „devět hodin“ a věta druhá se zrušuje.

45. V § 89 odst. 1 větě první se slovo „pět“ nahrazuje slovy „čtyři a půl“ a na konci druhé věty se za slovo „jídlo“ doplňují slova „; mladistvým musí vždy být poskytnuta přestávka na jídlo a oddech podle věty první.“.

46. V § 89 odstavec 5 zní:

„(5) Poskytnuté přestávky na jídlo a oddech se nezapočítávají do pracovní doby.“.

47. V § 90 odst. 1 se za slovo „hodin“ vkládají slova „po sobě jdoucích během 24 hodin“.

48. V § 90 odstavec 2 zní:

„(2) Odpočinek podle odstavce 1 může být zkrácen až na osm hodin po sobě jdoucích během 24 hodin zaměstnanci staršímu 18 let za podmínky, že následující odpočinek bude prodloužen o dobu zkrácení tohoto odpočinku

- a) v nepřetržitých provozech, při nerovnoměrně rozvržené pracovní době a při práci přesčas,
- b) v zemědělství,
- c) ve veřejném stravování, v kulturních zařízeních a při poskytování jiných služeb obyvatelstvu,
- d) u naléhavých opravných prací, jde-li o odvrácení nebezpečí pro život nebo zdraví zaměstnanců,
- e) při živelních událostech a v jiných obdobných mimořádných případech.

Ženám pracujícím v nepřetržitých provozech může však být tento odpočinek zkrácen pouze na 11 hodin po sobě jdoucích během 24 hodin za podmínky, že následující odpočinek bude prodloužen o dobu zkrácení tohoto odpočinku.“.

49. V § 90 se odstavec 3 zrušuje.

50. § 92 včetně nadpisu zní:

„§ 92

Nepřetržitý odpočinek v týdnu

(1) Zaměstnavatel je povinen rozvrhnout pracovní dobu tak, aby zaměstnanec měl nepřetržitý odpočinek v týdnu během každého období sedmi po sobě jdoucích kalendářních dnů v trvání alespoň 35 hodin. Nepřetržitý odpočinek v týdnu nesmí činit u mladistvého zaměstnance méně než 48 hodin.

(2) Pokud to umožňuje provoz zaměstnavatele, stanoví se nepřetržitý odpočinek v týdnu všem zaměstnancům na stejný den a tak, aby do něho spadala nejméně.

(3) V případech

- a) nutnosti podstatně zvýšit stav zaměstnanců na

přechodnou dobu nepřesahující pět měsíců po sobě jdoucích v kalendářním roce,

- b) prací ve spojích, v kulturních zařízeních, ve zdravotnických zařízeních, v zařízeních sociální péče a v nepřetržitých provozech,
- c) prací, u nichž je pracovní doba nerovnoměrně rozvržena, a prací, které jsou konány k odvrácení následků živelních událostí, v důsledku havárií stavebních objektů nebo při technologických procesech, které nemohou být přerušeny,

může zaměstnavatel po projednání s příslušným odborovým orgánem rozvrhnout pracovní dobu zaměstnanců starších 18 let tak, že doba nepřetržitého odpočinku v týdnu bude činit nejméně 24 hodin, s tím, že zaměstnancům bude poskytnut nepřetržitý odpočinek v týdnu tak, aby za období dvou týdnů činila délka tohoto odpočinku celkem alespoň 70 hodin.

(4) V zemědělství může být v kolektivní smlouvě sjednáno nebo se zaměstnancem dohodnuto poskytnutí nepřetržitého odpočinku tak, že za období tří týdnů bude tento odpočinek činit celkem alespoň 105 hodin.“.

51. § 94 včetně nadpisu zní:

„§ 94

Evidence pracovní doby

Zaměstnavatel je povinen vést evidenci pracovní doby, práce přesčas, pracovní pohotovosti a noční práce u jednotlivých zaměstnanců. Na žádost zaměstnance je zaměstnavatel povinen umožnit mu nahlédnout do evidence jeho pracovní doby.“.

52. § 95 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 34) zní:

„§ 95

Pracovní pohotovost

(1) Podmínkou pracovní pohotovosti je předpoklad výkonu neodkladné práce mimo rámec pracovní doby zaměstnance. Pracovní pohotovost může být na pracovišti nebo na jiném se zaměstnancem dohodnutém místě.

(2) Zaměstnavatel může se zaměstnancem dohodnout pracovní pohotovost na pracovišti v rozsahu nejvýše 400 hodin v kalendářním roce. Zaměstnavatel může se zaměstnancem dohodnout pracovní pohotovost také na jiném dohodnutém místě. V rámci dohodnuté pracovní pohotovosti může zaměstnavatel zaměstnanci pracovní pohotovost nařídit. V podnikové kolektivní smlouvě lze snížit rozsah pracovní pohotovosti na pracovišti, případně stanovit rozsah pracovní pohotovosti na jiném se zaměstnancem dohodnutém místě.

(3) Za výkon práce v době pracovní pohotovosti přísluší zaměstnanci mzda; výkon práce v rámci pra-

covní pohotovosti nad rozsah stanovené týdenní pracovní doby je prací přesčas a zahrnuje se do limitů práce přesčas.

(4) Pracovní pohotovost, při které k výkonu práce nedojde, se do pracovní doby nezapočítává; zaměstnanci za tuto dobu přísluší odměna podle zvláštního právního předpisu.³⁴⁾

³⁴⁾ Zákon č. 1/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.“.

53. § 96 zní:

„§ 96

(1) Práci přesčas může zaměstnavatel nařídit jen ve výjimečných případech, jde-li o vážné provozní důvody, a to i na dobu nepřetržitého odpočinku mezi dvěma směnami, popřípadě za podmínek uvedených v § 91 odst. 2 až 4 i na dny pracovního klidu. Nařízená práce přesčas nesmí u zaměstnance činit více než osm hodin v jednotlivých týdnech a 150 hodin v kalendářním roce.

(2) Konat práce nad rámec uvedený v odstavci 1 lze pouze výjimečně, pokud k výkonu takové práce dá souhlas zaměstnanec. Celkový rozsah práce přesčas nesmí činit v průměru více než osm hodin týdně; v podnikové kolektivní smlouvě lze stanovit nižší rozsah práce přesčas, k jejímuž výkonu dá souhlas zaměstnanec, než stanoví zákon.

(3) Do počtu hodin nejvýše přípustné práce přesčas v roce se nezahrnují práce přesčas, za které bylo zaměstnanci poskytnuto náhradní volno.

(4) Období, ve kterém práce přesčas nesmí překročit v průměru osm hodin týdně, může být v kolektivní smlouvě nebo na základě dohody zaměstnance se zaměstnavatelem stanoveno u rovnoměrného rozvržení pracovní doby nejvýše na čtyři kalendářní měsíce po sobě jdoucí a u nerovnoměrného rozvržení pracovní doby nejvýše na šest kalendářních měsíců po sobě jdoucích. V kolektivní smlouvě lze stanovit období, ve kterém práce přesčas nesmí v průměru překročit osm hodin týdně, až na 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích.

(5) Práce přesčas nemůže být vykonávána zaměstnanci, jimž je zkrácena pracovní doba ze zdravotních důvodů bez snížení mzdy.“.

54. § 97 se zrušuje.

55. V § 99 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Noční práce je práce konaná v noční době. Noční doba je doba mezi 22. a 6. hodinou.

(2) Zaměstnancem pracujícím v noci se pro účely tohoto zákoníku rozumí zaměstnanec, který během

noční doby pravidelně odpracuje nejméně tři hodiny ze své pracovní doby v rámci 24 hodin po sobě jdoucích; tím nejsou dotčeny zvláštní zákony.³⁴⁾“.

56. V § 99 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Pracovní doba zaměstnance pracujícího v noci nesmí překročit osm hodin v rámci 24 hodin po sobě jdoucích; není-li to z provozních důvodů možné, je zaměstnavatel povinen rozvrhnout stanovenou týdenní pracovní dobu tak, aby průměrná délka směny nepřekročila osm hodin v období nejdéle šesti kalendářních měsíců po sobě jdoucích, přičemž při výpočtu průměrné délky směny zaměstnance pracujícího v noci se vychází z pětidenního pracovního týdne.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

57. V § 99 odstavec 4 zní:

„(4) Zaměstnavatelé jsou povinni zajistit, aby zaměstnanec pracující v noci byl vyšetřen lékařem

- a) před zařazením na noční práci,
- b) pravidelně podle potřeby, nejméně však jednou ročně,
- c) kdykoliv během zařazení na noční práci pro zdravotní poruchy vyvolané výkonem noční práce, pokud o to zaměstnanec požádá.

Úhradu poskytnuté zdravotní péče nelze po zaměstnanci požadovat.“.

58. V § 99a se slova „§ 85 odst. 1 a 2“ nahrazují slovy „§ 85 odst. 1, § 85a odst. 1“.

59. V § 100 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno d).

60. V § 102 odst. 1 se slovo „tři“ nahrazuje slovem „čtyři“.

61. V § 102 se odstavce 2 a 6 zrušují.

Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 2 až 5.

62. V § 102 odst. 2 se ve větě první a druhé slova „v předchozích odstavcích“ nahrazují slovy „v odstavci 1“.

63. V § 102 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 17) zní:

„(4) Dovolena pedagogických pracovníků a akademických pracovníků vysokých škol činí osm týdnů v kalendářním roce.¹⁷⁾“

¹⁷⁾ Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).“.

64. V § 102 odst. 5 se věta druhá zrušuje.

65. § 103 se zrušuje.

66. § 105 včetně nadpisu zní:

„§ 105

Dodatková dovolená a další dovolená

(1) Zaměstnanec, který pracuje u téhož zaměstnavatele po celý kalendářní rok pod zemí při těžbě nerostů nebo při ražení tunelů a štol, a zaměstnanec, který po celý kalendářní rok koná práce zvlášť obtížné nebo zdraví škodlivé, má nárok na dodatkovou dovolenou v délce jednoho týdne. Pracuje-li zaměstnanec za podmínek uvedených ve větě první jen část kalendářního roku, přísluší mu za každých 22 takto odpracovaných dnů jedna dvanáctina dodatkové dovolené. Dodatková dovolená z důvodu výkonu prací zvlášť obtížných nebo zdraví škodlivých přísluší zaměstnanci při splnění stanovených podmínek, i když má nárok na dodatkovou dovolenou z důvodu výkonu prací pod zemí při těžbě nerostů nebo při ražení tunelů a štol.

(2) Za zaměstnance, kteří konají práce zvlášť obtížné nebo zdraví škodlivé, se pro účely dodatkové dovolené považují zaměstnanci, kteří

- a) trvale pracují ve zdravotnických zařízeních nebo na jejich pracovištích, kde se ošetřují nemocní s nakažlivou formou tuberkulózy,
- b) jsou při práci na pracovištích s infekčními materiály vystaveni přímému nebezpečí nákazy,
- c) jsou při práci vystaveni ve významné míře nepříznivým účinkům ionizujícího záření,
- d) pracují při přímém ošetřování nebo obsluze duševně chorých nebo mentálně postižených alespoň v rozsahu poloviny stanovené týdenní pracovní doby,
- e) jako vychovatelé provádějí výchovu mládeže za ztížených podmínek nebo jako zdravotníci zaměstnanci pracují ve zdravotnické službě Vězeňské služby České republiky alespoň v rozsahu poloviny stanovené týdenní pracovní doby,
- f) pracují nepřetržitě alespoň jeden rok v tropických nebo jiných zdravotně obtížných oblastech; zaměstnanec, který dovršil jeden rok nepřetržitě práce v tropických nebo jiných zdravotně obtížných oblastech, má nárok na dodatkovou dovolenou již za tento rok,
- g) konají mimořádně namáhavé práce, při nichž jsou vystaveni působení škodlivých fyzikálních nebo chemických vlivů v takovém rozsahu, že mohou ve významné míře působit nepříznivě na zdraví zaměstnance,
- h) ve Vězeňské službě České republiky vykonávají práci alespoň v rozsahu poloviny stanovené týdenní pracovní doby v přímém styku s obviněnými ve výkonu vazby nebo odsouzenými ve výkonu trestu odnětí svobody.

(3) Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví vyhláškou v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví druhy prací zvláště obtížných nebo zdraví škodlivých a pracovišť a oblastí, kde jsou takové práce vykonávány; přitom může blíže určit okruh zaměstnanců, jimž se dodatková dovolená poskytuje, a vymezit druh a rozsah podmínek, které odůvodňují její poskytování.

(4) Zaměstnancům s pracovní dobou nerovnoměrně rozvrženou podle § 85, popřípadě dalším zaměstnancům, jejichž práce podstatně závisí na povětrnostních vlivech, přísluší za každý týden dovolené čerpané v období s nižší potřebou práce další dovolená v trvání dvou dnů, nejvýše však jeden týden. Období s nižší potřebou práce může stanovit zvláštním právním předpisem příslušný ústřední orgán; pokud takový předpis nebyl vydán, lze období s nižší potřebou práce stanovit v kolektivní smlouvě vyššího stupně.“

67. V § 108 odst. 3 věta první včetně poznámky pod čarou č. 17a) zní: „Zaměstnavatel nesmí určit čerpání dovolené na dobu, kdy zaměstnanec vykonává vojenskou činnou službu nebo civilní službu, kdy je uznán dočasně práce neschopným podle zvláštního právního předpisu,^{17a)} ani na dobu, po kterou je zaměstnankyně na mateřské nebo rodičovské dovolené a zaměstnanec na rodičovské dovolené.

^{17a)} § 2 vyhlášky č. 31/1993 Sb., o posuzování dočasné pracovní neschopnosti pro účely sociálního zabezpečení.“

68. V § 108 odstavec 4 zní:

„(4) Požádá-li zaměstnankyně zaměstnavatele o poskytnutí dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na skončení mateřské dovolené (§ 157 odst. 1), a zaměstnanec zaměstnavatele o poskytnutí dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na skončení rodičovské dovolené do doby, po kterou je žena oprávněna čerpat mateřskou dovolenou, je zaměstnavatel povinen jejich žádosti vyhovět.“

69. V § 109 odst. 2 věta druhá zní: „Zaměstnavatel je však povinen určit zaměstnanci, jehož pracovní poměr k témuž zaměstnavateli trval po celý kalendářní rok, čerpání alespoň čtyř týdnů dovolené v kalendářním roce, pokud na ně má nárok.“

70. V § 110 odst. 1 se ve větě druhé za slovo „mateřské“ vkládají slova „a rodičovské“ a na konci věty za slovem „dovolené“ se doplňují slova „a zaměstnance také nástupem rodičovské dovolené“.

71. V § 110b odst. 2 se slovo „lze“ nahrazuje slovy „je zaměstnavatel povinen“.

72. V § 110b odst. 4 se slova „§ 102 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 102 odst. 4“.

73. V § 110b odst. 6 se slova „a zvláštní dodatkovou dovolenou“ zrušují.

74. § 111 zní:

„§ 111

(1) Zaměstnanci náleží za vykonanou práci mzda nebo plat podle zvláštního právního předpisu.³⁴⁾

(2) Pokud tento zákoník obsahuje ustanovení o mzdě, rozumí se tím i plat, není-li výslovně stanoveno jinak.

(3) Mzda nesmí být nižší než minimální mzda. Do mzdy se pro tyto účely nezahrnuje mzda za práci přesčas, příplatek za práci ve ztíženém a zdraví škodlivém pracovním prostředí, za práci v noci a za práci ve svátek.

(4) Vláda stanoví nařízením výši, popřípadě podmínky pro určení minimální mzdy a její výše zpravidla s účinností od počátku kalendářního roku s přihlédnutím k indexu spotřebitelských cen. V kolektivní smlouvě lze dohodnout minimální mzdu vyšší, než stanoví nařízení vlády podle věty první.“

75. § 112 až 118 se zrušují.

76. § 119 až 121 včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 8), 17b) a 17c) znějí:

„§ 119

Splatnost mzdy

(1) Mzda je splatná po vykonání práce, a to nejpozději v kalendářním měsíci následujícím po měsíci, ve kterém vznikl zaměstnanci nárok na mzdu nebo na některou její složku, pokud nebylo v pracovní smlouvě, v jiné smlouvě nebo v kolektivní smlouvě sjednáno kratší než měsíční období splatnosti mzdy. Kratší než měsíční období splatnosti nelze sjednat pro splatnost platu.

(2) V rámci období uvedeného v odstavci 1 určí zaměstnavatel po projednání s příslušným odborovým orgánem pravidelný termín výplaty mzdy, není-li tento termín sjednán v kolektivní smlouvě.

(3) Zaměstnavatel vyplatí zaměstnanci před nastoupením dovolené na zotavenou mzdu splatnou během dovolené, případně-li termín výplaty na období dovolené, pokud se se zaměstnancem nedohodli jinak. Jestliže to neumožňuje technika výpočtu mzdy, poskytne mu přiměřenou zálohu a zbývající část mzdy mu vyplatí nejpozději v nejbližším pravidelném termínu výplaty mzdy následujícím po dovolené.

(4) Při skončení pracovního poměru vyplatí zaměstnavatel zaměstnanci na jeho žádost mzdu splatnou za měsíční období v den skončení pracovního poměru. Jestliže to neumožňuje technika výpočtu mezd, vyplatí mu mzdu nejpozději v nejbližším pravidelném termínu výplaty mzdy následujícím po dni skončení pracovního poměru.

§ 120

Výplata mzdy

(1) Mzda se vyplácí zaměstnanci v zákonných peňezích.^{17b)} Naturální mzdu může zaměstnavatel zaměstnanci poskytovat pouze za podmínek a v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem.^{17c)}

(2) Mzda se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

(3) Mzda se vyplácí v pracovní době a na pracovišti, nebylo-li v kolektivní smlouvě nebo v pracovní smlouvě nebo v jiné smlouvě dohodnuto jinak. Nemůže-li se zaměstnanec dostavit k výplatě z vážných důvodů, zašle mu zaměstnavatel mzdu v den stanovený pro její výplatu, popřípadě nejpozději v nejbližší následující pracovní den na svůj náklad a nebezpečí, pokud se se zaměstnancem nedohodli jinak.

(4) Při měsíčním vyúčtování mzdy je zaměstnavatel povinen vydat zaměstnanci písemný doklad obsahující údaje o jednotlivých složkách mzdy a o provedených srážkách. Na žádost zaměstnance předloží zaměstnavatel doklady, na jejichž základě byla mzda vyúčtována.

(5) Zaměstnanec může k přijetí mzdy písemně zmocnit jinou osobu. Manželu lze mzdu vyplatit jen na základě písemného zmocnění. Bez písemného zmocnění lze vyplatit mzdu jiné osobě než zaměstnanci, jen pokud to stanoví zákon.⁸⁾

§ 121

Srážky ze mzdy

(1) Srážky ze mzdy lze provést jen na základě dohody o srážkách ze mzdy. Jinak může zaměstnavatel srazit ze mzdy jen

- a) zálohu na daň z příjmů fyzických osob,
- b) pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné veřejného zdravotního pojištění,
- c) zálohu na mzdu, kterou je zaměstnanec povinen vrátit proto, že nebyly splněny podmínky pro přiznání této mzdy,
- d) částky postižené výkonem rozhodnutí nařízeným soudem, správním úřadem nebo orgánem zmocněným k tomu zákonem,
- e) nevyúčtovanou zálohu na cestovní náhrady,
- f) náborové a jiné příspěvky, které byly zaměstnanci vyplaceny v náboru a které je zaměstnanec povinen podle právních předpisů vrátit,
- g) náhradu mzdy za dovolenou na zotavenou, na niž zaměstnanec ztratil nárok, popřípadě na niž mu nárok nevznikl,
- h) přeplatky na dávkách nemocenského pojištění, důchodového pojištění a státní sociální podpory a neprávem přijaté částky dávek sociálního zabezpečení,

pokud je zaměstnanec povinen tyto přeplatky a neprávem přijaté částky vrátit na základě vykonatelného rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů.

(2) Pro srážky z odměny za pracovní pohotovost a z náhrady mzdy platí obdobně odstavce 1.

(3) Pořadí srážek ze mzdy stanoví vláda nařízením.

⁸⁾ § 11 zákona č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, ve znění pozdějších předpisů.

^{17b)} § 16 odst. 1 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance.

^{17c)} § 13 zákona č. 1/1992 Sb.“.

77. § 122 se zrušuje.

78. V § 127 odst. 1 věta první se slova „pracovní neschopnosti pro nemoc, úraz“ nahrazují slovy „dočasné pracovní neschopnosti podle zvláštního právního předpisu^{17a)}“ a slova „mateřské dovolené“ se nahrazují slovy „mateřské a rodičovské dovolené“.

79. V § 127 odst. 1 věta druhá zní: „Po tuto dobu nepřísluší zaměstnanci náhrada mzdy; nárok na dávky nemocenského pojištění a státní sociální podpory náležející po tuto dobu upravují zvláštní právní předpisy.²⁴⁾“.

80. V § 127 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce 1.

81. § 129 včetně nadpisu zní:

„§ 129

Prostoje a přerušení práce způsobené nepříznivými povětrnostními vlivy

(1) Nemůže-li zaměstnanec konat práci pro přechodnou závadu způsobenou poruchou na strojním zařízení, kterou nezavinil, v dodávce surovin nebo pohonné síly, chybnými pracovními podklady nebo jinými podobnými provozními příčinami (prostoje) a nebyl-li převeden na jinou práci [§ 37 odst. 4 písm. a)], přísluší mu náhrada mzdy ve výši 80 % průměrného výdělku. V kolektivních smlouvách lze dohodnout nebo ve vnitřním předpisu stanovit náhradu mzdy nad uvedenou výši, nejvýše však do výše průměrného výdělku; to platí i pro zaměstnavatele, kteří neprovozují podnikatelskou činnost.

(2) Nemůže-li zaměstnanec konat práci v důsledku přerušení práce způsobené nepříznivými povětrnostními vlivy a nebyl-li převeden na jinou práci [§ 37 odst. 4 písm. a)], přísluší mu náhrada mzdy ve výši 60 % průměrného výdělku. V kolektivních smlouvách lze dohodnout nebo ve vnitřním předpisu stanovit náhradu mzdy nad uvedenou výši, nejvýše však do výše průměrného výdělku; to platí i pro zaměstnavatele, kteří neprovozují podnikatelskou činnost.“.

82. V § 130 odstavec 2 zní:

„(2) O jinou překážku na straně zaměstnavatele podle odstavce 1 jde také, pokud zaměstnavatel v písemné dohodě s příslušným odborovým orgánem vymezí vážné provozní důvody, pro které nemůže zaměstnanci přidělovat práci, a stanoví výši náhrady mzdy v rozsahu 60 % až 80 % průměrného výdělku, která zaměstnanci v těchto případech náleží. Dohodu podle věty první nelze nahradit rozhodnutím zaměstnavatele.“.

83. V § 130 se odstavec 3 zrušuje.

84. § 132 včetně nadpisu zní:

„§ 132

Základní ustanovení

(1) Zaměstnavatel je povinen zajistit bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců při práci s ohledem na rizika možného ohrožení jejich života a zdraví, která se týkají výkonu práce (dále jen „rizika“).

(2) Povinnost zaměstnavatele zajišťovat bezpečnost a ochranu zdraví při práci se vztahuje na všechny osoby, které se s jeho vědomím zdržují na jeho pracovištích.

(3) Za plnění úkolů zaměstnavatele v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci odpovídají vedoucí zaměstnanci zaměstnavatele na všech stupních řízení v rozsahu svých funkcí. Tyto úkoly jsou rovnocennou a neoddělitelnou součástí jejich pracovních povinností.

(4) Plní-li na jednom pracovišti úkoly zaměstnanci dvou a více zaměstnavatelů, jsou zaměstnavatelé povinni vzájemně se písemně informovat o rizicích a vzájemně spolupracovat při zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Každý ze zaměstnavatelů je přítom povinen

- a) zajistit, aby jeho činnosti a práce jeho zaměstnanců byly organizovány a prováděny tak, aby současně byli chráněni také zaměstnanci dalšího zaměstnavatele, a
- b) spolupracovat při zajištění bezpečného, nezávadného a zdraví neohrožujícího pracovního prostředí pro všechny zaměstnance na pracovišti.

(5) Náklady spojené se zajišťováním bezpečnosti a ochrany zdraví při práci hradí zaměstnavatel.“.

85. Za § 132 se vkládají nové § 132a a 132b, které včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 24a) a 24b) znějí:

„§ 132a

Prevence rizik

(1) Zaměstnavatel je povinen vytvářet podmínky pro bezpečné, nezávadné a zdraví neohrožující pracovní prostředí vhodnou organizací bezpečnosti

a ochrany zdraví při práci a přijímáním opatření k prevenci rizik.

(2) Prevencí rizik se rozumí všechna opatření vyplývající z právních a ostatních předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a z opatření zaměstnavatele, která mají za cíl předcházet rizikům, odstraňovat je nebo minimalizovat působení neodstranitelných rizik.

(3) Zaměstnavatel je povinen vyhledávat rizika, zjišťovat jejich příčiny a zdroje a přijímat opatření k jejich odstranění. K tomu je povinen pravidelně kontrolovat úroveň bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, zejména stav technické prevence a úroveň rizikových faktorů pracovních podmínek, a dodržet metody a způsob zjištění a hodnocení rizikových faktorů podle zvláštního právního předpisu.^{24a)}

(4) Nelze-li rizika odstranit, je zaměstnavatel povinen je vyhodnotit a přijmout opatření k omezení jejich působení tak, aby ohrožení bezpečnosti a zdraví zaměstnanců bylo minimalizováno.

(5) Při přijímání a provádění technických, technologických, organizačních a jiných opatření k prevenci rizik vychází zaměstnavatel ze všeobecných preventivních zásad, kterými se rozumí

- a) omezování vzniku rizik,
- b) odstraňování rizik u zdroje jejich původu,
- c) přizpůsobování pracovních podmínek potřebám zaměstnanců s cílem omezení působení negativních vlivů práce na jejich zdraví,
- d) nahrazování fyzicky namáhavých prací a prací ve ztížených pracovních podmínkách novými technologickými a pracovními postupy,
- e) nahrazování nebezpečných technologií, pracovních prostředků, surovin a materiálů méně nebezpečnými nebo méně rizikovými, v souladu s vývojem nejnovějších poznatků vědy a techniky,
- f) omezování počtu zaměstnanců vystavených působení faktorů překračujících nejvyšší přípustné hodnoty a dalších škodlivých faktorů na nejnižší počet nutný pro zajištění provozu,
- g) plánování při provádění prevence rizik s využitím techniky, organizace práce, pracovních podmínek, sociálních vztahů a vlivu pracovního prostředí,
- h) přednostní uplatňování prostředků kolektivní ochrany před riziky oproti prostředkům individuální ochrany,
- i) provádění opatření směřujících k omezování úniku škodlivin ze strojů a zařízení v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem,^{24b)}
- j) udílení vhodných pokynů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

(6) Zaměstnavatel přijímá opatření pro případ zdolávání mimořádných událostí, jako jsou havárie, po-

žáry a povodně, jiné vážné nebezpečí a evakuace zaměstnanců; při poskytování první pomoci spolupracuje se zařízením poskytujícím závodní preventivní péči. Rozsah opatření podle věty první stanoví vláda nařízením. Zaměstnavatel je povinen zajistit podle druhu činnosti a velikosti pracoviště potřebný počet zaměstnanců, kteří organizují poskytnutí první pomoci, zajišťují přivolání zejména lékařské pomoci, hasičů a policie a organizují evakuaci zaměstnanců. Zaměstnavatel zajistí ve spolupráci se zařízením poskytujícím závodní preventivní péči jejich výškolení a vybavení v rozsahu odpovídajícím rizikům vyskytujícím se na pracovišti.

(7) Zaměstnavatel je povinen přizpůsobovat opatření měnícím se skutečností, kontrolovat jejich účinnost a dodržování a dbát o zlepšování pracovních podmínek.

§ 132b

Odborná způsobilost

(1) Zaměstnavatel je povinen provádět úkoly v prevenci rizik. V případě, že není pro tuto činnost odborně způsobilý, provádí úkoly v této oblasti odborně způsobilý zaměstnanec.

(2) Předpokladem odborné způsobilosti je

- a) dosažení věku 18 let,
- b) získání odborného vzdělání a doby odborné praxe.

(3) Zaměstnavatel je povinen poskytnout odborně způsobilému zaměstnanci k plnění jeho úkolů k provádění prevence rizik potřebnou součinnost, prostředky a informace.

(4) Vláda stanoví nařízením bližší předpoklady získání odborné způsobilosti podle odstavce 2.

^{24a)} Například vyhláška č. 324/1990 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při stavebních pracích.

^{24b)} Například vyhláška č. 48/1982 Sb., kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, ve znění pozdějších předpisů.“

86. § 133 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 24c) a 24d) zní:

„§ 133

Povinnosti zaměstnavatele

(1) Zaměstnavatel je povinen

- a) nepřipustit, aby zaměstnanec vykonával práce, jejichž výkon by neodpovídal jeho schopnostem a zdravotní způsobilosti,
- b) informovat zaměstnance o tom, do jaké kategorie byla jím vykonávaná práce zařazena; kategorizaci prací upravuje zvláštní právní předpis,^{24c)}
- c) zajistit, aby práce v případech stanovených zvláštním právním předpisem^{24c)} vykonávali pouze za-

městnanci, kteří mají zdravotní průkaz, kteří se podrobili zvláštnímu očkování nebo mají doklad o odolnosti vůči nákaze,

- d) sdělit zaměstnancům, které zdravotnické zařízení jim poskytuje závodní preventivní péči a jakým druhům očkování a jakým lékařským preventivním prohlídkám souvisejícím s výkonem práce jsou povinni se podrobit, umožnit zaměstnancům podrobit se těmto očkováním a účastnit se lékařských preventivních prohlídek a mimořádných preventivních prohlídek v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy^{24c)} nebo rozhodnutím příslušného orgánu hygienické služby,
- e) zajistit zaměstnancům školení o právních a ostatních předpisech k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, které doplňují jejich kvalifikační předpoklady a požadavky pro výkon práce, které se týkají jejich práce a pracoviště; pravidelně ověřovat jejich znalost a soustavně vyžadovat a kontrolovat jejich dodržování,
- f) zajistit zaměstnancům, zejména zaměstnancům v pracovním poměru na dobu určitou, mladistvým a jejich zákonným zástupcům, podle potřeb vykonávané práce ve vhodných intervalech dostatečné a přiměřené informace a pokyny o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, zejména formou seznámení s riziky, s výsledky vyhodnocení rizik a s opatřeními na ochranu před působením těchto rizik, která se týkají jejich práce a pracoviště. Těhotné a kojící ženy a matky do konce devátého měsíce po porodu je dále povinen seznámit s riziky a jejich možnými účinky na těhotenství nebo kojení a učinit potřebná opatření, včetně opatření, která se týkají snížení rizika duševní a tělesné únavy a jiných druhů tělesné a duševní zátěže spojené s vykonávanou prací, a to po celou dobu, kdy je to nutné k ochraně jejich bezpečnosti nebo jejich zdraví. Informace a pokyny je třeba zajistit zejména při přijetí zaměstnance, při jeho převedení, přeložení nebo změně pracovních podmínek, změně pracovního prostředí, zavedení nebo změně pracovních prostředků, technologie a pracovních postupů,
- g) umožnit zaměstnanci nahlížet do evidence, která je o něm vedena v souvislosti se zajišťováním bezpečnosti a ochrany zdraví při práci,
- h) zajistit zaměstnancům poskytnutí první pomoci,
 - i) nepoužívat takového způsobu odměňování prací, při kterém jsou zaměstnanci vystaveni zvýšenému nebezpečí úrazu a jehož použití by vedlo při zvyšování pracovních výsledků k ohrožení bezpečnosti a zdraví zaměstnanců,
 - j) zajistit dodržování zákazu kouření na pracovištích stanoveného zvláštními právními předpisy.^{24d)}

O školeních, informacích a pokynech vede zaměstnavatel dokumentaci.

(2) Zaměstnavatel je povinen těhotným a kojícím ženám přizpůsobovat na pracovišti prostory pro jejich odpočinek.

(3) Zaměstnavatel je povinen pro zaměstnance se změnou pracovní schopnosti zajišťovat na svůj náklad technickými a organizačními opatřeními zejména potřebnou úpravu pracovních podmínek, úpravu pracovišť, zřízení chráněných dílen, zaškolení nebo vyučení těchto zaměstnanců a zvyšování jejich kvalifikace při výkonu jejich pravidelného zaměstnání.

^{24c)} Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

^{24d)} Například zákon č. 37/1989 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 213/1991 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při provozu, údržbě a opravách vozidel.“

87. Za § 133 se vkládají nové § 133a až 133c, které včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 24e) a 24f) znějí:

„§ 133a

Osobní ochranné pracovní prostředky, pracovní oděvy a obuv, mycí, čisticí a dezinfekční prostředky a ochranné nápoje

(1) Nelze-li rizika odstranit nebo dostatečně omezit technickými prostředky nebo opatřeními v oblasti organizace práce, je zaměstnavatel povinen poskytnout zaměstnancům osobní ochranné pracovní prostředky. Osobní ochranné pracovní prostředky jsou ochranné prostředky, které musí chránit zaměstnance před riziky, nesmí ohrožovat jejich zdraví, nesmí bránit při výkonu práce a musí splňovat požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.^{24e)}

(2) V prostředí, v němž oděv nebo obuv podléhá při práci mimořádnému opotřebení nebo znečištění, poskytuje zaměstnavatel jako osobní ochranné pracovní prostředky též pracovní oděv nebo obuv.

(3) Zaměstnavatel je povinen poskytovat zaměstnancům mycí, čisticí a dezinfekční prostředky na základě zhodnocení rozsahu znečištění zaměstnanců při práci nebo jejich ohrožení dráždivými látkami a na pracovištích s nevyhovujícími mikroklimatickými podmínkami, v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem, též ochranné nápoje.^{24f)}

(4) Zaměstnavatel je povinen udržovat osobní ochranné pracovní prostředky v použitelném stavu a kontrolovat jejich používání.

(5) Osobní ochranné pracovní prostředky, mycí, čisticí a dezinfekční prostředky a ochranné nápoje poskytne zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně podle vlastního seznamu zpracovaného na základě vyhodnocení rizik a konkrétních podmínek práce. Poskytování

osobních ochranných pracovních prostředků nesmí zaměstnavatel nahrazovat finančním plněním.

(6) Vláda stanoví nařízením rozsah a bližší podmínky poskytování osobních ochranných pracovních prostředků, mycích, čisticích a dezinfekčních prostředků a ochranných nápojů.

§ 133b

Bezpečnostní značky a signály

(1) Nelze-li rizika možného ohrožení života nebo zdraví zaměstnanců odstranit nebo dostatečně omezit technickými prostředky nebo opatřeními v oblasti organizace práce, je zaměstnavatel povinen umístit bezpečnostní značky a zavést signály, které poskytují informace nebo instrukce týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a seznámit s nimi zaměstnance. Bezpečnostní značky a signály mohou být zejména obrazové, zvukové nebo světelné.

(2) Vláda stanoví nařízením vzhled a umístění bezpečnostních značek a zavedení signálů.

§ 133c

Povinnosti zaměstnavatele při pracovních úrazech a nemocech z povolání

(1) Zaměstnavatel je povinen vyšetřit příčiny a okolnosti vzniku pracovního úrazu za účasti zaměstnance, pokud to zdravotní stav zaměstnance dovoluje, a za účasti příslušného odborového orgánu nebo zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bez vážných důvodů neměnit stav na místě úrazu.

(2) Zaměstnavatel vyhotovuje záznamy a vede dokumentaci o všech pracovních úrazech, jejichž následkem došlo

- a) ke zranění zaměstnance s pracovní neschopností delší než tři kalendářní dny, nebo
- b) k úmrtí zaměstnance.

Jedno vyhotovení záznamu o úrazu předá zaměstnavatel postiženému zaměstnanci a v případě smrtelného pracovního úrazu jeho rodinným příslušníkům.

(3) Zaměstnavatel vede v knize úrazů evidenci o všech pracovních úrazech, i když jimi nebyla způsobena pracovní neschopnost nebo byla způsobena pracovní neschopnost nepřesahující tři kalendářní dny.

(4) Zaměstnavatel je povinen ohlásit pracovní úraz a zaslat záznam o úrazu stanoveným orgánům a institucím.

(5) Zaměstnavatel je povinen přijímat opatření proti opakování pracovních úrazů.

(6) Zaměstnavatel vede evidenci zaměstnanců, u nichž byla uznána nemoc z povolání, která vznikla na pracovištích zaměstnavatele, a zajistí odstraňování

takových pracovních podmínek, které vyvolávají ohrožení nemocí z povolání nebo nemocí z povolání.

(7) Vláda stanoví nařízením způsob evidence, hlášení a zaslání záznamu o úrazu, vzor záznamu o úrazu a okruh orgánů a institucí, kterým se ohlašuje pracovní úraz a zasílá záznam o úrazu.

^{24c)} Nařízení vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky.

^{24f)} Směrnice o poskytování ochranných nápojů při práci v horších provozech č. j. HE-340. 2-6. 12. 63, registrované v části 29/1964 Sb.“.

88. § 134 včetně nadpisu zní:

„§ 134

Pracoviště a pracovní prostředí

Zaměstnavatel je povinen zajistit, aby pracoviště byla prostorově a konstrukčně uspořádána a vybavena tak, aby pracovní podmínky pro zaměstnance z hlediska bezpečnosti, hygieny a ochrany zdraví při práci, odpovídaly bezpečnostním požadavkům a hygienickým limitům na pracovní prostředí a pracoviště, zejména aby

- místnosti pro práci, chodby, schodiště a jiné komunikace měly stanovené rozměry a povrch a byly vybaveny pro činnosti zde vykonávané,
- pracoviště byla řádně osvětlena, pokud možno denním světlem, měla stanovené mikroklimatické podmínky, zejména pokud jde o objem vzduchu, větrání, vlhkost, teplotu a zásobování vodou,
- prostory pro osobní hygienu, převlékání, odkládání osobních věcí, odpočinek a stravování zaměstnanců měly stanovené rozměry, provedení a vybavení,
- nouzové východy a dopravní komunikace k nim byly stále volné,
- v prostorách uvedených v písmenech a) až d) byla zajištěna pravidelná údržba, úklid a čištění,
- pracoviště byla vybavena v rozsahu dohodnutém s příslušným zařízením poskytujícím závodní preventivní péči prostředky pro poskytnutí první pomoci a vybavena prostředky pro přivolání zdravotnické záchranné služby.“.

89. Za § 134 se vkládají nové § 134a až 134e, které včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 24g), 24h), 24i) a 24j) znějí:

„§ 134a

Výrobní a pracovní prostředky a zařízení

(1) Zaměstnavatel je povinen zajistit, aby stroje, technická zařízení, dopravní prostředky, přístroje a nářadí byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které budou používány.

Stroje, technická zařízení, dopravní prostředky, přístroje a nářadí musí být

- vybaveny ochrannými zařízeními, která chrání život a zdraví zaměstnanců,
- vybaveny nebo upraveny tak, aby zaměstnanci nebyli vystaveni zejména nepohodlné pracovní pozici a nežádoucím účinkům hluku a vibrací,
- pravidelně a řádně udržovány, kontrolovány a revidovány.

(2) Vláda stanoví nařízením bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, dopravních prostředků, přístrojů a nářadí.

§ 134b

Zvláštní odborná způsobilost

(1) Technická zařízení, která představují zvýšenou míru ohrožení života a zdraví zaměstnanců, mohou obsluhovat jen zdravotně a zvláště odborně způsobilí zaměstnanci.

(2) Činnosti, které představují zvýšenou míru ohrožení života a zdraví zaměstnanců, mohou vykonávat jen zdravotně a zvláště odborně způsobilí zaměstnanci.

(3) Předpokladem zvláštní odborné způsobilosti zaměstnanců podle odstavců 1 a 2, kteří budou příslušným zařízením poskytujícím závodní preventivní péči uznáni zdravotně způsobilými pro výkon výše uvedených činností, je

- dosažení věkové hranice stanovené zvláštními právními předpisy,^{24g)}
- získání odborného vzdělání a doby odborné praxe.

(4) Vláda stanoví nařízením, která technická zařízení a které činnosti představují zvýšenou míru ohrožení života a zdraví, a stanoví bližší předpoklady zvláštní odborné způsobilosti zaměstnanců podle odstavců 1 až 3.

§ 134c

Rizikové faktory pracovních podmínek a kontrolovaná pásma

(1) Pokud se na pracovištích zaměstnavatele vyskytují rizikové faktory, je zaměstnavatel povinen měřením zjišťovat a kontrolovat jejich hodnoty a zabezpečit, aby byly vyloučeny nebo alespoň omezeny na nejmenší rozumně dosažitelnou míru, a při zjišťování, hodnocení a přijímání opatření k dodržení nejvyšších přípustných hodnot postupovat podle zvláštních právních předpisů. Rizikovými faktory jsou zejména faktory fyzikální (například hluk, vibrace), chemické (například karcinogeny), biologické činitele (například viry, bakterie, plísně) a nepříznivé mikroklimatické podmínky (například extrémní chlad, teplo a vlhkost). Nelze-li výskyt biologických činitelů a překročení nej-

vyšších přípustných hodnot rizikových faktorů vyloučit, je zaměstnavatel povinen omezovat jejich působení technickými, technologickými a jinými opatřeními, kterými jsou zejména úprava pracovních podmínek, doba výkonu práce, zřízení kontrolovaných pásem, používání vhodných osobních ochranných pracovních prostředků nebo poskytování ochranných nápojů.

(2) Vyskytnou-li se biologické činitele nebo překročí-li výsledky měření rizikových faktorů stanovené nejvyšší přípustné hodnoty, je zaměstnavatel povinen zjistit příčiny tohoto stavu, a nelze-li výskyt biologických činitelů odstranit nebo hodnoty rizikových faktorů snížit pod stanovené nejvyšší přípustné hodnoty a odstranit tak riziko pro zaměstnance, je zaměstnavatel povinen postupovat podle § 133a odst. 1. Současně je povinen neprodleně informovat zaměstnance. Nelze-li ochranu zdraví zaměstnance zajistit opatřeními uvedenými v odstavci 1, popřípadě opatřeními podle zvláštního právního předpisu^{24h)} je zaměstnavatel povinen zdroj rizikového faktoru vyřadit z provozu, a není-li to možné, práci zastavit.

(3) Zaměstnavatel je povinen zajistit, aby práce s azbestem, s chemickými karcinogeny a biologickými činiteli a pracovní procesy s rizikem chemické karcinogenity byly vždy prováděny v kontrolovaných pásmech, která budou označena a zajištěna tak, aby do nich nevstupovali zaměstnanci, kteří v něm nevykonávají práci, opravy, údržbu, zkoušky, revize, kontrolu nebo dozor. Do kontrolovaných pásem budou zaměstnavatelem zařazeny i další práce podle míry výskytu rizikových faktorů.

(4) O kontrolovaných pásmech a zaměstnancích, kteří vstupují do kontrolovaných pásem nebo zde konají práce uvedené v odstavci 3, je zaměstnavatel povinen vést evidenci a ukládat ji po dobu stanovenou zvláštním právním předpisem.^{24c)} Evidence obsahuje

- a) jméno, příjmení a rodné číslo zaměstnance,
- b) název kontrolovaného pásma, den jeho zřízení a zrušení,
- c) charakteristiku vykonávané práce,
- d) účel vstupu a dobu pobytu v kontrolovaném pásmu,
- e) počet odpracovaných směn,
- f) druhy provedených lékařských preventivních prohlídek a zvláštních očkování souvisejících s vykonávanou prací,
- g) údaje o výsledcích sledování zátěže organismu způsobené rizikovými faktory,
- h) výčet nebezpečných chemických látek a přípravků, se kterými se v kontrolovaném pásmu zachází,
- i) záznam o mimořádných situacích a změnách údajů uvedených v evidenci s datem jejich provedení.

(5) V kontrolovaném pásmu je zakázáno jíst, pít

a kouřit; pro tyto účely zaměstnavatel vyhradí zvláštní prostory. Vstupovat do kontrolovaného pásma lze jen s osobními ochrannými pracovními prostředky určenými pro výkon práce v kontrolovaném pásmu.

(6) V kontrolovaném pásmu nesmějí pracovat mladiství, a to ani z důvodu přípravy na povolání, dále těhotné a kojící ženy a ženy do konce devátého měsíce po porodu.

(7) Vláda stanoví nařízením rizikové faktory pracovních podmínek, jejich členění, hygienické limity, způsob jejich zjišťování a hodnocení a minimální rozsah opatření k ochraně zdraví zaměstnance.

§ 134d

Zákazy některých prací

Zakázány jsou práce s 2-naftylaminem a jeho solemi, 4-aminobifenylem a jeho solemi, benzidinem a jeho solemi, 4-nitrodifenylem, azbestem a polychlorovanými bifenyly, s výjimkou mono- a dichlorovaných bifenyly, a práce s přípravky obsahujícími více než 0,1 % 2-naftylaminu a jeho solí, 4-aminobifenyly a jeho solí, benzidinu a jeho solí nebo 4-nitrodifenylu nebo více než 0,005 % polychlorovaných bifenyly. Zakaz těchto prací neplatí, jde-li o výzkumné laboratorní práce, analytické práce, práce při likvidaci nepotřebných zásob, odpadů a zařízení, která obsahují tyto látky a přípravky, a práce při zneškodňování uvedených látek, pokud vznikají jako nežádoucí průvodní látka při zpracování jiné látky nebo přípravku.

§ 134e

Organizace práce a pracovní postupy

(1) Zaměstnavatel je povinen organizovat práci a stanovit a provádět pracovní postupy tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti a aby zaměstnanci zejména

- a) nevykonávali činnosti jednotvárné a jednostranně zatěžující organismus; nelze-li je vyloučit, musí být přerušovány bezpečnostními přestávkami, které jsou výkonem práce; v případech stanovených zvláštním právním předpisem²⁴ⁱ⁾ musí být doba výkonu takové činnosti v rámci pracovní doby časově omezena, musí být vedena evidence o době výkonu činnosti a době bezpečnostních přestávek,
- b) nebyli ohroženi padajícími nebo klouzajícími předměty či materiály,
- c) byli chráněni proti pádu či zřícení,
- d) nebyli ohroženi dopravou na pracovištích,
- e) na pracovišti se zvýšeným rizikem nepracovali osamoceně bez dohledu dalšího zaměstnance, pokud jejich ochranu nezajistí jinak,
- f) nevykonávali ruční manipulaci s břemeny, která

vytvářejí možnost poškození zdraví, zejména páteře.^{24j)}

(2) Vláda stanoví nařízením způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit.

^{24b)} Například vyhláška č. 42/1985 Sb., o zajištění bezpečnosti práce s ručními motorovými pilami, vyhláška č. 26/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti prováděné hornickým způsobem na povrchu, ve znění pozdějších předpisů.

^{24h)} Zákon č. 98/1987 Sb., o zvláštním příspěvku horníkům, ve znění pozdějších předpisů.

²⁴ⁱ⁾ Vyhláška č. 213/1991 Sb.

^{24j)} Vyhláška č. 261/1997 Sb., kterou se stanoví práce a pracoviště, které jsou zakázány všem ženám, těhotným ženám, matkám do konce devátého měsíce po porodu a mladistvým, a podmínky, za nichž mohou mladiství výjimečně tyto práce konat z důvodu přípravy na povolání, ve znění vyhlášky č. 185/1998 Sb.

Směrnice o hygienických požadavcích na stacionární stroje a technická zařízení č. j. HEM-341-20. 7. 76, registrovaná v částce 20/1976 Sb.“

90. § 135 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 24k) zní:

„§ 135

Práva a povinnosti zaměstnanců

(1) Zaměstnanci mají právo na zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, na informace o rizicích jejich práce a na informace o opatřeních na ochranu před jejich působením.

(2) Zaměstnanci jsou oprávněni odmítnout výkon práce, o níž mají důvodně za to, že bezprostředně a závažným způsobem ohrožuje jejich život nebo zdraví, popřípadě život nebo zdraví jiných osob; takové odmítnutí nelze posuzovat jako nesplnění povinnosti zaměstnance.

(3) Zaměstnanci mají právo a povinnost podílet se na vytváření zdravého a bezpečného pracovního prostředí, a to zejména uplatňováním stanovených a zaměstnavatelem přijatých opatření a svou účastí na řešení otázek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

(4) Každý zaměstnanec je povinen dbát podle svých možností o svou vlastní bezpečnost, o své zdraví i o bezpečnost a zdraví osob, kterých se bezprostředně dotýká jeho jednání, případně opomenutí při práci. Znalost předpisů a požadavků zaměstnavatele k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci je nedílnou a trvalou součástí kvalifikačních předpokladů zaměstnance. Zaměstnanec je zejména povinen

- a) účastnit se školení zajišťovaných zaměstnavatelem v zájmu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a podrobit se ověření jejich znalostí,
- b) podrobit se lékařským prohlídkám, očkování, vy-

šetření a diagnostickým zkouškám stanoveným zvláštními právními předpisy,^{24c)}

- c) dodržovat právní a ostatní předpisy a pokyny zaměstnavatele k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, s nimiž byl řádně seznámen, a řídit se zásadami bezpečného chování na pracovišti a informacemi zaměstnavatele,
- d) dodržovat při práci stanovené pracovní postupy, používat stanovené pracovní prostředky, dopravní prostředky, osobní ochranné pracovní prostředky a ochranná zařízení a tato svévolně neměnit a nevyřazovat z provozu,
- e) nepožívat alkoholické nápoje a nezneužívat jiné návykové látky^{24k)} na pracovištích zaměstnavatele a v pracovní době i mimo tato pracoviště, nevstupovat pod jejich vlivem na pracoviště zaměstnavatele a nekouřit na pracovištích, kde pracují také nekuřáci. Zákaz požívání alkoholických nápojů se nevztahuje na zaměstnance v horkých provozech, pokud požívají pivo se sníženým obsahem alkoholu, a na zaměstnance, u nichž požívání těchto nápojů je součástí plnění pracovních úkolů nebo je s plněním těchto úkolů obvykle spojeno,
- f) oznamovat svému nadřízenému nedostatky a závady na pracovišti, které by mohly ohrozit bezpečnost nebo zdraví při práci, a podle svých možností se účastnit na jejich odstraňování; bezodkladně oznamovat svému nadřízenému svůj pracovní úraz, pokud mu to jeho zdravotní stav dovolí, a pracovní úraz jiné osoby, jehož byl svědkem, a spolupracovat při vyšetřování jeho příčin,
- g) podrobit se na pokyn příslušného vedoucího zaměstnance stanoveného v pracovním řádu zjištění, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek.

(5) Odstavce 1 až 4 se vztahují přiměřeně na osoby, které se s vědomím zaměstnavatele zdržují na jeho pracovištích.

^{24k)} Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

91. Za § 136 se vkládá nový § 136a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 24l) zní:

„§ 136a

Účast zaměstnanců na řešení otázek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

(1) Zaměstnanci se účastní na řešení otázek souvisejících s bezpečností a ochranou zdraví při práci prostřednictvím příslušných odborových orgánů nebo zástupců pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (§ 18).

(2) Zaměstnavatel je povinen umožnit příslušným odborovým orgánům nebo zástupcům pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci anebo přímo za-

městnancům účast při jednáních týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci anebo jim poskytnout informace o takovém jednání. Je povinen je informovat zejména o

- a) vyhodnocení rizik a přijetí a provádění opatření ke snížení jejich působení,
- b) organizaci školení, instruktážích a pokynech k bezpečnosti a ochraně zdraví při práci,
- c) určení zaměstnanců k organizování poskytnutí první pomoci, k zajištění přivolání lékařské pomoci, hasičů a policie a k organizování evakuace zaměstnanců,
- d) výběru a zajišťování závodní preventivní péče,
- e) výběru a zajišťování odborně způsobilých zaměstnanců k prevenci rizik (§ 132b),
- f) každé další záležitosti, která může podstatně ovlivnit bezpečnost a ochranu zdraví při práci.

Zaměstnavatel je povinen vyslechnout jejich informace, připomínky a návrhy na opatření.

(3) Příslušný odborový orgán nebo zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci anebo zaměstnanci jsou povinni spolupracovat se zaměstnavatelem a s odborně způsobilými zaměstnanci k prevenci rizik tak, aby zaměstnavatel mohl zajistit bezpečné, nezávadné a zdraví neohrožující pracovní podmínky a plnit veškeré povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy a opatřeními orgánů, kterým přísluší výkon odborného dozoru nad bezpečností a ochranou zdraví při práci podle zvláštních právních předpisů.²⁴¹⁾

(4) Zaměstnavatel je povinen organizovat nejméně jednou v roce prověrky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na všech pracovištích a zařízeních zaměstnavatele v dohodě s příslušným odborovým orgánem nebo zástupcem zaměstnanců pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zjištěné nedostatky odstraňovat.

(5) Zaměstnavatel je povinen příslušným odborovým orgánům a zástupcům pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci zajistit školení umožňující jim řádný výkon jejich funkce a zpřístupnit jim právní a ostatní předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a doklady o

- a) vyhledávání a vyhodnocení rizik, o opatřeních k odstranění rizik a k omezení jejich působení na zaměstnance a k vhodné organizaci bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci,
- b) evidenci a hlášení pracovních úrazů a uznaných nemocí z povolání,
- c) výkonu kontroly a opatření orgánů, kterým přísluší výkon odborného dozoru nad bezpečností a ochranou zdraví při práci podle zvláštních právních předpisů.²⁴¹⁾

(6) Zaměstnavatel je povinen umožnit příslušným odborovým orgánům a zástupcům pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci při kontrolách orgánů, kterým přísluší výkon odborného dozoru nad bezpečností a ochranou zdraví při práci podle zvláštních právních předpisů,²⁴¹⁾ přednést své připomínky.

²⁴¹⁾ Například zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů.“

92. V § 143 odst. 4 se slova „doba další mateřské dovolené a doba, po kterou zaměstnavatel podle § 127 odst. 2 omluvil nepřítomnost muže v práci, protože mu příslušel rodičovský příspěvek“ nahrazují slovy „doba rodičovské dovolené v rozsahu rodičovské dovolené matky dítěte (§ 158)“.

93. V § 147 se za slova „(§ 157 odst. 1)“ vkládají slova „nebo zaměstnanec po skončení rodičovské dovolené v rozsahu doby, po kterou je žena oprávněna čerpat mateřskou dovolenou“.

94. V § 150 odst. 2 větě druhé se slova „všem ženám“ nahrazují slovy „ženám, které kojí“.

95. V § 150 odst. 3 větě druhé se za slova „obdobně o“ vkládají slova „ženě, která kojí a“.

96. V § 153 odst. 2 se za slova „po porodu“ vkládají slova „a ženách, které kojí“.

97. Nadpis nad § 157 zní: „**Mateřská a rodičovská dovolená**“.

98. § 157 až 160 včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 38a) znějí:

„§ 157

Mateřská dovolená

(1) V souvislosti s porodem a péčí o narozené dítě náleží zaměstnankyni mateřská dovolená po dobu 28 týdnů; porodila-li zároveň dvě nebo více dětí nebo jde-li o zaměstnankyni osamělou, náleží mateřská dovolená po dobu 37 týdnů.

(2) Mateřskou dovolenou zaměstnankyně nastupuje zpravidla od počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu, nejdříve však od počátku osmého týdne před tímto dnem.

(3) Vyčerpá-li zaměstnankyně z mateřské dovolené před porodem méně než šest týdnů, protože porod nastal dříve, než určil lékař, náleží mateřská dovolená ode dne jejího nástupu až do uplynutí doby stanovené v odstavci 1. Vyčerpá-li však zaměstnankyně z mateřské dovolené před porodem méně než šest týdnů z jiného důvodu, poskytne se jí mateřská do-

volená ode dne porodu jen do uplynutí 22 týdnů, popřípadě 31 týdnů, jde-li o zaměstnankyni, která porodila zároveň dvě nebo více dětí nebo o zaměstnankyni osamělou.

(4) Jestliže se dítě narodilo mrtvé, náleží zaměstnankyni mateřská dovolená po dobu 14 týdnů.

(5) Mateřská dovolená v souvislosti s porodem nesmí být nikdy kratší než 14 týdnů a nemůže v žádném případě skončit ani být přerušena (§ 160 odst. 2) před uplynutím šesti týdnů ode dne porodu.

§ 158

Rodičovská dovolená

K prohloubení péče o dítě je zaměstnavatel povinen poskytnout zaměstnankyni a zaměstnanci na jejich žádost rodičovskou dovolenou. Rodičovská dovolená se poskytuje matce dítěte po skončení mateřské dovolené a otci od narození dítěte, a to v rozsahu, o jaký požádají, ne však déle než do doby, kdy dítě dosáhne věku tří let.

§ 159

Mateřská a rodičovská dovolená při převzetí dítěte

(1) Nárok na mateřskou a rodičovskou dovolenou má též zaměstnankyně nebo zaměstnanec, kteří převzali dítě do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu, nebo dítě, jehož matka zemřela; rozhodnutím příslušného orgánu se rozumí rozhodnutí, které se považuje za rozhodnutí o svěřeni dítěte do péče nahrazující péči rodičů pro účely státní sociální podpory.^{38a)}

(2) Mateřská dovolená podle odstavce 1 se poskytuje zaměstnankyni ode dne převzetí dítěte po dobu 22 týdnů, a převzala-li zaměstnankyně dvě nebo více dětí nebo jde-li o zaměstnankyni osamělou, po dobu 31 týdnů, nejdéle však do dne, kdy dítě dosáhne věku osmi měsíců.

(3) Rodičovská dovolená podle odstavce 1 se poskytuje ode dne převzetí dítěte až do dne, kdy dítě dosáhne věku tří let; zaměstnankyni, která čerpala mateřskou dovolenou podle odstavce 2, se rodičovská dovolená poskytuje až po skončení této mateřské dovolené.

§ 160

Společná ustanovení o mateřské a rodičovské dovolené

(1) Mateřskou a rodičovskou dovolenou jsou zaměstnankyně a zaměstnanec oprávněni čerpat současně.

(2) Jestliže dítě bylo ze zdravotních důvodů převzato do péče kojeneckého nebo jiného léčebného ústavu a zaměstnanec nebo zaměstnankyně zatím nastoupí do práce, přeruší se tímto nástupem mateřská

nebo rodičovská dovolená; její nevyčerpaná část se poskytne ode dne opětovného převzetí dítěte z ústavu do své péče, ne však déle než do doby, kdy dítě dosáhne věku tří let.

(3) Jestliže se zaměstnankyně nebo zaměstnanec přestane starat o dítě, a dítě bylo z toho důvodu svěřeno do rodinné nebo ústavní péče nahrazující péči rodičů, jakož i zaměstnankyni nebo zaměstnanci, jejichž dítě je v dočasné péči kojeneckého, popřípadě obdobného ústavu z jiných než zdravotních důvodů, nenáleží mateřská nebo rodičovská dovolená po dobu, po kterou o dítě nepečují.

(4) Jestliže dítě zemře v době, kdy je zaměstnankyně na mateřské nebo rodičovské dovolené nebo zaměstnanec na rodičovské dovolené, poskytuje se mateřská nebo rodičovská dovolená ještě po dobu dvou týdnů ode dne úmrtí dítěte, nejdéle do dne, kdy by dítě dosáhlo věku jednoho roku.

^{38a)} § 7 odst. 12 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální pomoci, ve znění pozdějších předpisů.

99. V § 161 odst. 2 se slova „šestého měsíce“ nahrazují slovy „jednoho roku“.

100. V § 200 odst. 1 věte druhé se číslice „25 000“ nahrazuje číslicí „80 000“, číslice „15 000“ se nahrazuje číslicí „50 000“ a ve větě třetí se číslice „15 000“ nahrazuje číslicí „50 000“.

101. V § 206 se za slova „speciálních škol,“ vkládají slova „vyšších odborných škol,“.

102. V § 206 na konci se slova „ , jakož i na sportovní reprezentanty České republiky, kteří utrpí úraz při účasti na sportovní přípravě, mistrovských a mezinárodních soutěžích“ zrušují.

103. V § 232 se odstavec 3 zrušuje.

104. V § 238 odst. 1 se na konci doplňuje tato věta: „Před uzavřením dohody o pracovní činnosti je zaměstnavatel povinen postupovat podle § 1 odst. 3 a 4.“.

105. V § 239b odst. 1 se slova „§ 7 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 1 odst. 3 a 4 a § 7 odst. 2 až 6“.

106. § 249 zní:

„§ 249

(1) K přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů může dojít jen v případech stanovených tímto zákoníkem nebo zvláštním právním předpisem.

(2) Dochází-li k převodu zaměstnavatele nebo části zaměstnavatele nebo k převodu úkolů nebo činnosti zaměstnavatele anebo jejich části k jinému zaměstnavateli, přecházejí práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců v plném rozsahu na přejímajícího zaměstnavatele. Za úkoly nebo činnost za-

městnavatele se pro tyto účely považují zejména úkoly související se zajištěním výroby nebo poskytováním služeb a obdobná činnost podle zvláštních právních předpisů, které právnická nebo fyzická osoba provádí v zařízeních určených pro tyto činnosti nebo na místech obvyklých pro jejich výkon pod vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. Za přejímajícího zaměstnavatele se bez ohledu na právní důvod převodu a na to, zda dochází k převodu vlastnických práv, považuje právnická nebo fyzická osoba, která je způsobilá jako zaměstnavatel (§ 8 a 8a) pokračovat v plnění úkolů nebo činností dosavadního zaměstnavatele nebo v činnosti obdobného druhu.

(3) Práva a povinnosti dosavadního zaměstnavatele vůči zaměstnancům, jejichž pracovněprávní vztahy do dne převodu zanikly, zůstávají nedotčeny, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.“

107. § 250 zní:

„§ 250

(1) Před přechodem práv a povinností z pracovněprávních vztahů k jinému zaměstnavateli jsou dosavadní zaměstnavatel a přejímající zaměstnavatel povinni informovat příslušný odborový orgán nebo radu zaměstnanců o této skutečnosti a projednat s nimi za účelem dosažení shody datum nebo navrhované datum převodu, důvody převodu, právní, ekonomické a sociální důsledky převodu a připravovaná opatření ve vztahu k zaměstnancům.

(2) Pokud u zaměstnavatele není ustaven nebo nepůsobí příslušný odborový orgán ani rada zaměstnanců, je dosavadní a přejímající zaměstnavatel povinen informovat zaměstnance, kteří budou převodem přímo dotčeni, a projednat s nimi skutečnosti uvedené v odstavci 1.“

108. § 251 včetně poznámky pod čarou č. 23) zní:

„§ 251

(1) Dochází-li ke zrušení zaměstnavatele rozdělením, orgán, který rozhodl o rozdělení zaměstnavatele, určí, který z nově vzniklých zaměstnavatelů přejímá od dosavadního zaměstnavatele práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů.

(2) Ruší-li se zaměstnavatel, určí orgán, který zaměstnavatele ruší, který zaměstnavatel je povinen uspokojit nároky zaměstnanců zrušeného zaměstnavatele, popřípadě uplatňovat jeho nároky. Provádí-li se při zrušení zaměstnavatele jeho likvidace, postupuje se podle zvláštního právního předpisu;²³⁾ pokud ke dni skončení likvidace nejsou uspokojeny nároky zaměstnanců zaměstnavatele, který má podle zákona postavení státního orgánu, má tuto povinnost stát.

(3) Dochází-li podle § 249 k převodu zaměstnavatele, u něhož řídicí působnost při plnění úkolů vy-

konává nadřízený orgán (§ 272 odst. 3), uplynutím doby, na kterou byl založen, nebo splněním úkolu, ke kterému byl založen, určí tento orgán, na kterého zaměstnavatele přecházejí jeho práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů.

²³⁾ Například obchodní zákoník, zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.“

109. § 251b se zrušuje.

110. V § 261 odst. 4 se slova „ , § 102 odst. 6“ zrušují.

111. V § 270 odstavec 1 zní:

„(1) Paragrafy 154, 155 a § 156 odst. 1 a 2 se vztahují také na zaměstnance pečující o dítě.“

112. V § 270 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

113. § 271 včetně poznámek pod čarou č. 11a) a 11b) zní:

„§ 271

Ohrožením nemocí z povolání se rozumí takové změny zdravotního stavu, jež vznikly při výkonu práce nepříznivým působením podmínek, za nichž vznikají nemocí z povolání,^{11a)} avšak nedosahují takového stupně poškození zdravotního stavu, který lze posoudit jako nemoc z povolání, a další výkon práce za stejných podmínek by vedl ke vzniku nemoci z povolání. Lékařský posudek o ohrožení nemocí z povolání vydává zdravotnické zařízení příslušné k vydání lékařského posudku o nemoci z povolání.^{11b)} Vláda může stanovit nařízením, které změny zdravotního stavu jsou ohrožením nemocí z povolání.

^{11a)} Vyhláška č. 342/1997 Sb., kterou se stanoví postup při uznávání nemocí z povolání a vydává seznam zdravotnických zařízení, která tyto nemoci uznávají.

^{11b)} Nařízení vlády č. 290/1995 Sb., kterým se stanoví seznam nemocí z povolání.“

114. V § 272 se odstavec 5 zrušuje.

115. V § 273 odst. 1 se za slovy „technických zařízení a“ slovo „technické“ zrušuje, za slovo „normy“ se vkládají slova „stavební předpisy,“ a slovo „jedy“ se nahrazuje slovy „chemickými látkami a chemickými přípravky“.

116. V § 273 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Tímto zákonem se řídí také pracovní poměry vzniklé a dohody o pracích konaných mimo pra-

- covní poměr uzavřené před 1. lednem 2001, pokud není dále stanoveno jinak; jejich vznik, jakož i nároky z nich vzniklé a právní úkony učiněné před 1. lednem 2001 se však posuzují podle dosavadních předpisů.
2. Ustanovení o hromadném propouštění se nepoužijí, jestliže právní úkony směřující ke skončení pracovního poměru byly učiněny před 1. lednem 2001.
 3. Pracovněprávní předpisy vydané ústředním orgánem před nabytím účinnosti tohoto zákona podle § 85, 85a, § 90 odst. 3, § 95 odst. 2, § 96 odst. 3 a § 102 odst. 7 věta druhá zůstávají v platnosti do 31. prosince 2000.
 4. Mzda, kterou zaměstnavatel zaměstnanci určil nebo sjednal v pracovní smlouvě nebo v jiné smlouvě nebo v kolektivní smlouvě před 1. lednem 2001, nesmí být v důsledku změny stanovené týdenní pracovní doby (§ 83a) snížena; to platí i o náhradách mzdy a dalších nárocích zaměstnanců zjišťovaných z průměrného hodinového výdělku v 1. čtvrtletí 2001.
 5. Doba čerpání další mateřské dovolené se ode dne účinnosti tohoto zákona posuzuje jako doba čerpání rodičovské dovolené.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o zaměstnanosti

Čl. III

Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 305/1991 Sb., zákona č. 578/1991 Sb., zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 39/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 167/1999 Sb. a zákona č. 118/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 2a odst. 2 se věty čtvrtá a pátá zrušují.
2. V § 2b odst. 1 písm. a) se tečka na konci věty první nahrazuje čárkou a věta druhá se zrušuje.
3. V § 2b se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce 1.
4. V § 5 odst. 1 se za slovo „provádět“ vkládají slova „bezplatně i“ a na konci odstavce se doplňuje věta druhá, která zní: „Při zprostředkování zaměstnání za úhradu nemůže být úhrada požadována od občana.“.
5. V § 5a, 5b a 5c se slova „za úhradu“ zrušují.
6. V § 9 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) absolventi středních škol, vyšších odborných škol a vysokých škol nebo jiných škol, na kterých se podle právních předpisů provádí soustavná pří-

prava pro povolání, a to po dobu dvou let po úspěšném ukončení studia,“.

7. V § 9 odst. 1 písm. d) se slova „uskutečňovaných na základě programů vlády a ústředních orgánů,“ zrušují.

8. V § 17 odst. 8 se část věty za středníkem zrušuje.

9. § 17a se zrušuje.

10. V § 18 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

11. V § 20 se odstavce 1 a 2 zrušují.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 1 a 2.

12. V § 24 odst. 3 písm. c) se slova „Českým statistickým úřadem“ nahrazují slovy „a zveřejňované Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů“.

13. V § 31 odst. 4 se slova „odst. 3 a 4“ nahrazují slovy „odst. 1 a 2“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti

Čl. IV

Zákon č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 64/1991 Sb., zákona č. 272/1992 Sb., zákona č. 84/1993 Sb., zákona č. 39/1994 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 167/1999 Sb. a zákona č. 72/2000 Sb., se mění takto:

V § 15 odst. 1 věta druhá zní: „Přestupkem je též, uvede-li uchazeč o zaměstnání v čestném prohlášení, jímž osvědčuje skutečnosti rozhodné pro vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, nepravdivý údaj o tom, že není v pracovním nebo obdobném vztahu ani nevykonává samostatnou výdělečnou činnost ani se nepřipravuje soustavně pro povolání nebo neohlásí změnu těchto skutečností uvedených v čestném prohlášení.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o státní sociální podpoře

Čl. V

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 137/1996 Sb., zákona č. 132/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb.,

zákona č. 158/1998 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 118/2000 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 30 se doplňuje odstavec 10, který zní:

„(10) Rodičovský příspěvek rodiči nenáleží, jestliže v rodině druhý z rodičů má nárok po celý kalendářní měsíc na peněžitou pomoc v mateřství nebo peněžitou pomoc poskytovanou podle předpisů nemocenského pojištění, a to v době ode dne narození dítěte.“.

2. V § 32 odst. 2 se za slovo „rodič“ vkládají slova „pobírající rodičovský příspěvek“ a za slovo „mateřství“ se vkládají slova „nebo peněžitou pomoc“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o služebním poměru příslušníků Policie České republiky

Čl. VI

Zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 26/1993 Sb., zákona č. 326/1993 Sb., zákona č. 40/1994 Sb., zákona č. 33/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb. a zákona č. 111/1998 Sb., se mění takto:

1. Část první hlava pátá se zrušuje.

2. V nadpisu nad § 68 se zrušuje slovo „policistek“.

3. § 69 zní:

„§ 69

Těhotná policistka, osamělá policistka a osamělý policista pečující o dítě mladší než tři roky smějí být zařazováni do nočních služeb, do služeb konaných nad základní dobu služby v týdnu a do služební pohotovosti jen se svým souhlasem. Osamělá policistka a osamělý policista, kteří pečují o dítě mladší než 15 let, mohou být do služební pohotovosti zařazováni jen se svým souhlasem.“.

4. V § 70 odst. 1 se na konci věty druhé doplňují slova „a o policistce, která kojí“.

5. § 71 zní:

„§ 71

Těhotná policistka, osamělá policistka a osamělý policista pečující o dítě mladší než jeden rok smějí být vysláni na služební cestu nebo přeloženi do jiného místa služebního působení jen se svým souhlasem. Osamělá policistka a osamělý policista, kteří pečují o dítě mladší než 15 let, mohou být vysláni na služební cestu mimo obvod služebního působení nebo přeloženi do jiného místa služebního působení jen se svým souhlasem.“.

6. § 72 zní:

„§ 72

(1) Služební funkcionář je povinen při zařazování do služby přihlížet též k potřebám osamělé policistky nebo osamělého policisty, kteří pečují o dítě mladší než 15 let.

(2) Služební funkcionář stanoví osamělé policistce nebo osamělému policistovi, kteří pečují o dítě mladší než 15 let, nebo těhotné policistce na její žádost kratší dobu služby nebo ji jinak vhodně upraví, nebrání-li tomu důležitý zájem služby.“.

7. V § 73 odst. 1 se za slova „přestávky ke kojení“ vkládají slova „a policistek a policistů na rodičovskou dovolenou“.

8. V § 73 odstavec 2 zní:

„(2) Požádá-li policistka služebního funkcionáře o poskytnutí dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na skončení mateřské dovolené, a policista o poskytnutí dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na skončení rodičovské dovolené po dobu, po kterou je žena oprávněna čerpat mateřskou dovolenou, je tento povinen jejich žádosti vyhovět.“.

9. § 74 se zrušuje.

10. V § 106 se odstavec 2 zrušuje.

11. V § 155 se za slova „pozdějších předpisů“ vkládají slova „§ 1 odst. 3 a 4, § 7 odst. 2 až 6,“ a slova „§ 120 odst. 1, 2, 4 a 5“ se nahrazují slovy „§ 132 až 134e, § 135 odst. 1, 3, 4 a 5“.

12. Za § 155 se vkládá nový § 155a, který včetně nadpisu zní:

„§ 155a

Použití ustanovení zákona o zaměstnanosti

Nestanoví-li tento zákon jinak, na přijetí do služebního poměru se použije obdobně § 1 odst. 1 a 2 zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 167/1999 Sb.“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o Bezpečnostní informační službě

Čl. VII

Zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění zákona č. 160/1995 Sb., se mění takto:

1. V § 40 odst. 2 se písmeno a) zrušuje.

2. V § 42 odst. 1 písm. c) se slovo „osamělý“ zrušuje.

3. V § 68 odst. 4 věta první zní: „Služební orgán

nemůže určit čerpání dovolené na dobu, kdy je příslušník uznán neschopným pro nemoc nebo úraz, ani na dobu, po kterou je příslušnice na mateřské nebo rodičovské dovolené nebo příslušník na rodičovské dovolené.“.

4. V nadpisu nad § 83 se slovo „příslušnic“ zrušuje.

5. § 84 zní:

„§ 84

Těhotná příslušnice, příslušnice nebo příslušník pečující o dítě mladší než tři roky mohou být zařazeni do nočních služeb, do služeb konaných nad základní dobu služby v týdnu, do služební pohotovosti nebo dosažitelnosti pouze se svým souhlasem. Do služební pohotovosti nebo dosažitelnosti nesmějí být bez svého souhlasu zařazováni též příslušnice nebo příslušník pečující alespoň o jedno dítě mladší než 15 let.“.

6. V § 85 větě druhé se na konci doplňují slova „a pro příslušnici, která kojí“.

7. § 86 zní:

„§ 86

(1) Těhotná příslušnice, příslušnice nebo příslušník pečující alespoň o jedno dítě mladší než jeden rok mohou být vysláni na služební cestu jen se svým souhlasem.

(2) Příslušnice nebo příslušník pečující alespoň o jedno dítě starší než jeden rok mohou být v době, pokud dítě nedosáhlo věku osmi let, vysláni na služební cestu mimo obvod obce služebního působiště nebo přeloženi do jiného místa služebního působiště jen se svým souhlasem.

(3) Předchozí odstavec platí i pro osamělé příslušnice a osamělé příslušníky pečující alespoň o jedno dítě mladší než 15 let.“.

8. V § 87 odstavec 2 zní:

„(2) Služební orgán určí příslušnici nebo příslušníku pečujícím o dítě mladší 15 let nebo těhotné příslušnici na jejich žádost kratší dobu služby nebo dobu služby jinak vhodně upraví, nebrání-li tomu důležitý zájem služby.“.

9. V § 88 odst. 1 se za slovo „kojení“ vkládají slova „a příslušnic a příslušníků na rodičovskou dovolenou“.

10. V § 88 odstavec 2 zní:

„(2) Požádá-li příslušnice o poskytnutí dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na skončení mateřské dovolené, nebo příslušník o poskytnutí dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na skončení rodičovské dovolené po dobu, po kterou je žena oprávněna

čerpat mateřskou dovolenou, je služební orgán povinen jim vyhovět.“.

11. V § 146 se za slova „pozdějších předpisů:“ vkládají slova „§ 1 odst. 3 a 4, § 7 odst. 2 až 6,“.

12. Za § 146 se vkládá nový § 146a, který včetně nadpisu zní:

„§ 146a

Použití ustanovení zákona o zaměstnanosti

Nestanoví-li tento zákon jinak, na přijetí do služebního poměru se použije obdobně § 1 odst. 1 a 2 zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 167/1999 Sb.“.

ČÁST SEDMÁ

**Změna zákona
o vojácích z povolání**

Čl. VIII

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, se mění takto:

1. V § 2 se doplňují odstavce 3 až 7, které znějí:

„(3) Služební orgány jsou povinny zajišťovat rovné zacházení se všemi vojáky, pokud jde o podmínky výkonu služby a zabezpečení vojáků podle části páté a osmé.

(4) Ve služebním poměru je zakázána jakákoliv diskriminace vojáků z důvodu rasy, barvy pleti, pohlaví, sexuální orientace, jazyka, víry a náboženství, etnického nebo sociálního původu, majetku, rodu, manželského a rodinného stavu nebo povinností k rodině, s výjimkou, kdy je pro to věcný důvod spočívající v předpokladech a povaze služebního zařazení, které voják vykonává, a který je pro výkon tohoto služebního zařazení nezbytný. Je zakázáno i takové jednání služebních orgánů, které diskriminuje nikoliv přímo, ale až ve svých důsledcích.

(5) Nikdo nesmí výkonu práv a povinností vyplývajících ze služebních vztahů zneužívat k újmě jiného vojáka nebo k ponižování jeho důstojnosti. Za ponižování důstojnosti se považuje i nežádoucí sexuální chování, které je nevídané, nevhodné nebo urážlivé nebo které může být druhým vojákem oprávněně vnímáno jako podměnka pro rozhodnutí, která ovlivňují výkon práv a povinností vyplývajících ze služebních vztahů.

(6) Dojde-li ve služebním vztahu k porušení práv a povinností vyplývajících z rovného zacházení s vojáky nebo k nežádoucímu sexuálnímu chování při výkonu služby, má voják právo se domáhat, aby bylo upuštěno od tohoto jednání a aby byly odstraněny důsledky tohoto jednání.

(7) Služební orgány nesmí vojáka jakýmkoli způ-

sobem postihovat nebo znevýhodňovat proto, že se zákonným způsobem domáhá svých práv a nároků vyplývajících ze služebního poměru.“

2. V § 10 odst. 2 písmeno e) včetně poznámky pod čarou č. 3) zní:

„e) rodičovské dovolené,³⁾

³⁾ § 158 zákoníku práce.“

3. V § 20 odst. 1 písmena b) a c) znějí:

„b) vojákyňe po dobu těhotenství nebo po dobu čerpání mateřské dovolené,

c) pečuje-li o dítě mladší 3 let,“.

4. V § 33 odst. 3 věta první zní: „Nadřízený nemůže určit čerpání dovolené na dobu, kdy je voják uznán neschopným ke službě pro nemoc nebo úraz, ani na dobu, po kterou je vojákyňe na mateřské nebo rodičovské dovolené nebo voják na rodičovské dovolené.“

5. V § 33 odstavec 6 zní:

„(6) Požádá-li vojákyňe o poskytnutí řádné dovolené tak, aby řádná dovolená navazovala bezprostředně na konec mateřské dovolené,²⁾ a voják o poskytnutí řádné dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na skončení rodičovské dovolené do doby, po kterou je žena oprávněna čerpat mateřskou dovolenou,²⁾ je služební orgán povinen jejich žádosti vyhovět.“

6. V § 34 část věty za středníkem zní: „řádná dovolená se přerušuje také nástupem na mateřskou nebo rodičovskou dovolenou.“

7. V § 35 odstavec 1 zní:

„(1) Řádná dovolená se krátí při neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz a při rodičovské dovolené, s výjimkou rodičovské dovolené, po kterou se vojákovi poskytuje peněžité pomoc podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾ za prvních 120 dnů a za každých dalších 30 dnů o jednu dvanáctinu. Řádná dovolená se nekrátí při neschopnosti ke službě pro služební úraz nebo nemoc z povolání.“

8. V § 38 nadpis zní: „**Rodičovská dovolená a dovolená bez nároku na peněžní náležitosti**“.

9. V § 38 odst. 1 se slova „dovolená bez nároku na peněžní náležitosti“ nahrazují slovy „rodičovská dovolená“.

10. V § 41 odst. 1 se na konci věty doplňují slova „a vojákyňi, která kojí“.

11. V § 41 odst. 4 se za slovo „dovolenu“ vkládají slova „ , rodičovskou dovolenou“.

12. V § 41 odstavec 5 zní:

„(5) Odstavce 2, 3 a 4 se vztahují také na vojáky,

kterí pobírají peněžitou pomoc,⁴⁾ a osamělé vojáky, kteří trvale pečují o dítě.“

13. V § 143 odstavec 2 zní:

„(2) Do doby trvání služebního poměru vojáka rozhodné pro výsluhové náležitosti se nezapočítává doba dispozice podle § 10 odst. 4 a doba rodičovské dovolené,³⁾ s výjimkou rodičovské dovolené, po kterou se vojákovi poskytuje peněžité pomoc.“⁴⁾

ČÁST OSMÁ

Změna občanského soudního řádu

Čl. IX

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb. a zákona č. 130/2000 Sb., se mění takto:

Za § 200w se vkládá nový § 200x, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 34g) zní:

„§ 200x

Řízení ve věcech voleb do rady zaměstnanců nebo voleb zástupců pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

(1) O návrhu na vyslovení neplatnosti volby do rady zaměstnanců nebo neplatnosti volby zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{34g)} rozhodne soud bez jednání usnesením, a to do deseti dnů ode dne doručení návrhu.

(2) Účastníkem řízení je návrhovětel, člen rady zaměstnanců nebo zástupce pro oblast bezpečnosti práce, jehož zvolení je návrhem napadeno, a příslušná volební komise.

(3) K řízení je příslušný okresní soud podle místa sídla zaměstnavatele.

(4) Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

(5) Proti rozhodnutí soudu nejsou přípustné opravné prostředky.

^{34§)} § 25b odst. 2 zákoníku práce.“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o soudních poplatcích

Čl. X

Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 271/1992 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb. a zákona č. 103/2000 Sb., se mění takto:

V § 11 odst. 1 písm. e) se za slova „volebního práva,“ vkládají slova „nebo voleb rad zaměstnanců a zástupců pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci,“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců

Čl. XI

Zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

V § 7 odst. 4 písm. b) se slova „další mateřské dovolené“ nahrazují slovy „rodičovské dovolené“, slovo „žena“ se nahrazuje slovy „státní zástupce“ a slovo „nepřipravovala“ se nahrazuje slovem „nepřipravoval“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Čl. XII

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona

č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 133/2000 Sb., se mění takto:

V § 22 písm. d) se slova „další mateřské dovolené“ nahrazují slovy „rodičovské dovolené“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

Čl. XIII

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 2/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., se mění takto:

V § 7 odst. 1 písm. d) se slova „další mateřské dovolené“ nahrazují slovy „rodičovské dovolené“.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců

Čl. XIV

Zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění zákona č. 138/1996 Sb. a zákona č. 287/1997 Sb., se mění takto:

V § 31 odst. 4 písm. b) se slova „další mateřské dovolené“ nahrazují slovy „rodičovské dovolené“, slovo „žena“ se nahrazuje slovem „soudce“ a slovo „nepřipravovala“ slovem „nepřipravoval“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

ZMOCNĚNÍ K VYDÁNÍ ÚPLNĚHO ZNĚNÍ ZÁKONÍKU PRÁCE

Čl. XV

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

**ČÁST PATNÁCTÁ
ÚČINNOST****Čl. XVI**

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001,

s výjimkou čl. I bodu 36, který nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení, a čl. I bodů 3, 8 a 15, které nabývají účinnosti dnem, kdy vstoupí v platnost smlouva o přistoupení České republiky do Evropské unie.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. **Špidla** v. r.

156

ZÁKON

ze dne 18. května 2000

o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OVĚŘOVÁNÍ STŘELNÝCH ZBRANÍ, STŘELIVA
A PYROTECHNICKÝCH PŘEDMĚTŮ

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje

- a) práva a povinnosti výrobců,¹⁾ dovozců,²⁾ distributorů,³⁾ opravců a držitelů střelných zbraní, střeliva nebo pyrotechnických předmětů při jejich ověřování,
- b) výkon státní správy při ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů, zajišťování úkolů plynoucích z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,⁴⁾ a kontrolní činnost s tím spojenou.

§ 2

Základní pojmy

(1) Ověřováním se ve smyslu tohoto zákona rozumí činnost, při které se technickými zkouškami, měřením a zkušební střelbou zjišťují vlastnosti stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva a pyrotechnických předmětů, shoda s technickými požadavky na ně stanovenými (§ 4) a označování uvedených výrobků zkušebními značkami (§ 19).

(2) Druhy střelných zbraní a jejich částí, které podléhají ověřování, (dále jen „stanovené střelné zbraně“) jsou

- a) palné zbraně,⁵⁾ kterými jsou
 1. brokové zbraně,
 2. kulové zbraně,
 3. zbraně vybavené kulovými a brokovými hlavňemi (dále jen „kombinované zbraně“),
 4. zbraně s omezenou kinetickou energií,
 5. zbraně pro jedno použití,
 6. historické zbraně, repliky a napodobeniny historických zbraní, které jsou způsobilé ke střelbě,
 7. balistické zbraně určené k zjišťování balistických hodnot (například tlaku, rozptylu, rychlosti střely),
 8. signální zbraně,
 9. narkotizační zbraně,
 10. expanzní přístroje, u nichž je primárním zdrojem energie výbušná látka (přístroje jateční, vstřelovací, tvářecí, metné a podobně),
 11. expanzní zbraně, kterými jsou akustické zbraně, plynovky⁶⁾ a zbraně na granule,
- b) plynové zbraně,⁷⁾ kterými jsou
 1. vzduchovky,
 2. větrovky,
 3. zbraně na oxid uhličitý či jiný plyn,
 4. paintballové zbraně,
 5. metné zbraně,
 6. narkotizační zbraně,
 7. expanzní přístroje, u nichž je primárním zdrojem energie plyn,
- c) části střelných zbraní, kterými jsou hlavní části zbraní,⁸⁾ a dále

¹⁾ § 3 odst. 1 zákona č. 59/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku.

²⁾ § 2 písm. d) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

³⁾ § 2 písm. e) zákona č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

⁴⁾ Vyhláška č. 70/1975 Sb., o Úmluvě o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní.

⁵⁾ § 3 písm. b) zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních).

⁶⁾ § 3 písm. i) zákona č. 288/1995 Sb.

⁷⁾ § 3 písm. c) zákona č. 288/1995 Sb.

⁸⁾ § 3 písm. k) zákona č. 288/1995 Sb., ve znění zákona č. 13/1998 Sb.

1. vložné nábojové komory,
2. pouzdra střelných zbraní, jimiž jsou pouzdra hlavní, lůžka střelných zbraní (baskule) a těla střelných zbraní,
3. dnové šrouby střelných zbraní nabíjených ústím hlavně.

(3) Druhy střeliva⁹⁾ a jeho částí, které podléhají ověřování, (dále jen „stanovené střelivo“) jsou

- a) střelivo pro palné zbraně, kterým jsou
 1. průmyslově vyráběné nebo průmyslově přebíjené náboje,¹⁰⁾
 2. průmyslově vyráběné střely,
 3. průmyslově vyráběné nábojnice,
 4. průmyslově vyráběné zápalky,
- b) střelivo pro expanzní přístroje, kterým jsou
 1. průmyslově vyráběné pracovní nábojky,
 2. prachové tablety,
- c) střelivo pro expanzní zbraně, kterým jsou
 1. průmyslově vyráběné akustické nábojky,
 2. průmyslově vyráběné plynové nábojky,
 3. průmyslově vyráběné nábojky s granulemi,
- d) střelivo pro plynové zbraně – průmyslově vyráběné střely,
- e) výmetná náplň – střelivina (bezdýmný a černý prach) určená pro použití ve střelivu a ve střelných zbraních,
- f) části střeliva nutné k sestavení náboje nebo nábojky.

(4) Pyrotechnické předměty podléhající ověřování jsou předměty, které obsahují jeden nebo více druhů pyrotechnických složek, popřípadě i výbušniny v tuhém nebo kapalném stavu, a které tvoří konstrukční celek nebo soubor konstrukčních celků navzájem propojených za účelem přenosu iniciace a jsou určeny pro zábavné nebo technické účely, pokud nejsou výbušnými předměty.¹¹⁾

§ 3

Tento zákon se nevztahuje na

- a) stanovené střelné zbraně a střelivo dovezené pro účely výzkumu, vývoje a zkoušení,
- b) střelné mechanické zbraně,¹²⁾

- c) stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a pyrotechnické předměty, určené k vojenským nebo bezpečnostním účelům, které jsou součástí výzbroje ozbrojených sil České republiky, veřejných ozbrojených sborů a ozbrojené složky celní správy,
- d) stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a pyrotechnické předměty, které jsou součástí výzbroje ozbrojených sil a bezpečnostních sborů jiných států, jejichž pobyt na území České republiky nebo tranzit přes území České republiky se uskutečňuje na základě souhlasu Parlamentu České republiky,
- e) zkušební střelivo zhotovené pro potřebu ověřování střelných zbraní a pokusné spotřební střelivo,
- f) náboje do střelných zbraní, které pro vlastní potřebu zhotovily osoby oprávněné k tomu podle zvláštních právních předpisů,¹³⁾ byly-li zhotoveny z částí střeliva splňujících ustanovení tohoto zákona,
- g) střelné zbraně a střelivo držené k muzejním nebo sběratelským účelům,¹⁴⁾ které nejsou určeny nebo používány ke střelbě.

§ 4

Technické požadavky na stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a pyrotechnické předměty

(1) Technické požadavky na stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a pyrotechnické předměty (dále jen „stanovené technické požadavky“) se považují za splněné, jestliže tyto výrobky při uvádění na trh¹⁵⁾ a po dobu jejich používání splňují požadavky stanovené právními předpisy, nebo pokud takové právní předpisy neexistují, splňují požadavky stanovené českými technickými normami.¹⁶⁾ Tyto výrobky musí být schopny plnit funkci, pro kterou jsou určeny, a nesmí při dodržení podmínek určených výrobcem nebo dovozcem ohrozit zdraví, život nebo majetek svých uživatelů anebo přírodní prostředí (dále jen „bezpečnost“).

(2) Splnění stanovených technických požadavků u stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva a pyrotechnických předmětů je po provedeném ověřo-

⁹⁾ § 4 zákona č. 288/1995 Sb.

¹⁰⁾ § 31 odst. 1 písm. c) zákona č. 288/1995 Sb., věta za středníkem.

¹¹⁾ Vyhláška č. 174/1992 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi.

¹²⁾ § 3 písm. e) zákona č. 288/1995 Sb.

¹³⁾ Zákon č. 288/1995 Sb., ve znění zákona č. 13/1998 Sb.

¹⁴⁾ § 30 zákona č. 288/1995 Sb.

¹⁵⁾ § 2 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

¹⁶⁾ § 4 a § 21 odst. 2 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

vání vyjádřeno jejich označením zkušební značkou (§ 19 odst. 1).

HLAVA II
OVĚŘOVÁNÍ
STANOVENÝCH STŘELNÝCH ZBRANÍ,
STANOVENÉHO STŘELIVA
A PYROTECHNICKÝCH PŘEDMĚTŮ

Ověřování stanovených střelných zbraní

§ 5

(1) Ověřování stanovených střelných zbraní se provádí formou

- a) homologace,
- b) kusového ověřování, nebo
- c) opakovaného kusového ověřování.

(2) Ověřování se neprovádí u dovezených stanovených střelných zbraní před jejich uvedením na trh,¹⁷⁾ pokud jsou označené na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,⁴⁾ s výjimkou použitých zbraní.

§ 6

(1) Homologace stanovených střelných zbraní je postup, při kterém se po ověření dvou kusů od každého typu stanovené střelné zbraně vydává certifikát o homologaci osvědčující, že typ stanovené střelné zbraně splňuje stanovené technické požadavky a že technická a průvodní dokumentace je úplná [§ 18 odst. 3 písm. a)]. Podmínkou homologace je, že výrobce nebo dovozce má k dispozici kalibrovaná měřidla a nástroje a má zajištěn systém technické kontroly v rozsahu, který stanoví vyhláškou Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „ministerstvo“).

(2) Homologaci podléhají ze stanovených střelných zbraní

- a) palné zbraně s nábojovou komorou o průměru do 5 mm včetně a délce do 15 mm včetně nebo ty, které mají nábojovou komoru o průměru a délce do 6 mm včetně, přičemž zápalková slož je jedinou hnací náplní udělující střeže energii do 7,5 J včetně,
- b) expanzní zbraně a expanzní přístroje určené pro střelivo s okrajovým zápalem do ráže 6 mm včetně a s délkou nábojnice do 7 mm včetně,
- c) plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely je do 10 J včetně.

(3) Při homologaci se jednou za dva roky po vydání certifikátu o homologaci ověřuje na pěti kusech od každého typu homologované střelné zbraně formou

kusového ověřování, zda tyto typy odpovídají stanoveným technickým požadavkům. Pokud se při tomto ověřování zjistí odchylky od stanovených technických požadavků, certifikát se ve správním řízení odejme.

§ 7

Kusové ověřování stanovených střelných zbraní je postup, při kterém se ověřuje a dokládá označením každé stanovené střelné zbraně zkušební značkou pro kusové ověřování, že střelná zbraň splňuje stanovené technické požadavky. Kusové ověřování se provádí u všech stanovených střelných zbraní kromě zbraní homologovaných.

§ 8

(1) Opakované kusové ověřování stanovených střelných zbraní je postup shodný s kusovým ověřováním a provádí se v případech stanovených tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem.¹³⁾ Při tomto postupu se takto ověřená stanovená střelná zbraň označuje zkušební značkou pro nové kusové ověřování.

(2) Opakované ověřování se provádí též u zbraní, u kterých došlo nebo mohlo dojít ke změně vlastností, které mohou ovlivnit jejich bezpečnost.

Ověřování stanoveného střeliva

§ 9

(1) Ověřování stanoveného střeliva se provádí formou

- a) typové kontroly, nebo
- b) inspekční kontroly.

(2) Ověřování se neprovádí u dováženého stanoveného střeliva před jeho uvedením na trh, pokud je označeno zkušebními značkami na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.⁴⁾

§ 10

(1) Typová kontrola stanoveného střeliva je postup, při kterém se ověřuje a dokládá vydáním certifikátu o typové kontrole střeliva, že

- a) typ střeliva splňuje stanovené technické požadavky,
- b) výrobce nebo dovozce má předpoklady k provádění výrobní kontroly v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva.

(2) Platnost certifikátu o typové kontrole střeliva zaniká, není-li dále stanoveno jinak, dnem uvedeným v certifikátu, nejdéle však uplynutím 3 let ode dne vydání, nepožádá-li před skončením platnosti certifikátu

¹⁷⁾ § 2 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

výrobce nebo dovozce o provedení inspekční kontroly stanoveného střeliva.

§ 11

Inspekční kontrola stanoveného střeliva je postup, při kterém se ověřuje, zda jsou plněny stanovené technické požadavky, podle kterých byl vydán certifikát o typové kontrole střeliva. Pokud se při tomto ověřování zjistí odchylky od stanovených technických požadavků, certifikát se ve správním řízení odejme. Pokud jsou stanovené technické požadavky splněny, platnost certifikátu se prodlouží na dobu nejdéle 3 let.

Ověřování pyrotechnických předmětů

§ 12

Ověřování pyrotechnických předmětů se provádí formou

- a) typové zkoušky, nebo
- b) opakovaného ověřování.

§ 13

Typová zkouška, která se provádí u všech pyrotechnických předmětů, je postup, při kterém se na vzorku pyrotechnického předmětu ověřuje a dokládá vydáním certifikátu o typové zkoušce, že

- a) typ pyrotechnického předmětu splňuje stanovené technické požadavky a technická a průvodní dokumentace je úplná,
- b) výrobce nebo dovozce má zajištěn systém technické kontroly v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva.

§ 14

Opakované ověřování pyrotechnických předmětů je postup, při kterém se ověřuje na typu pyrotechnického předmětu, zda odpovídá stanoveným technickým požadavkům, za kterých byl vydán certifikát o typové zkoušce, a to nejpozději za 3 roky po jejím provedení. Pokud se při tomto ověřování zjistí odchylky od stanovených technických požadavků, certifikát o typové zkoušce se ve správním řízení odejme.

§ 15

(1) Úkon spojený s ověřováním stanovené střelné zbraně, stanoveného střeliva a pyrotechnického předmětu (zejména vydání certifikátu, označení výrobku zkušební značkou) podléhá správnímu poplatku podle zvláštních právních předpisů.¹⁸⁾

(2) Za odborné činnosti související se zkoušením střelných zbraní, střeliva, pyrotechnických předmětů,

výbušných předmětů a pomůcek pro jejich používání a se zkoušením balisticky odolných materiálů a konstrukcí se poskytuje úplata. Výši úplaty stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 16

Povinnosti

(1) Výrobce a dovozce je povinen

- a) před uvedením na trh nebo před vývozem předkládat stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo nebo pyrotechnické předměty k ověřování a uvádět je na trh nebo vyvážet, jen pokud jsou ověřeny a opatřeny zkušební značkou,
- b) uvádí-li na trh již registrované střelné zbraně, zajistit před jejich prodejem opakovaně kusové ověřování i v případech, ve kterých je střelná zbraň označena zkušební značkou,
- c) po vydání certifikátu o homologaci označit stanovené střelné zbraně zkušební značkou alespoň na jedné z hlavních částí střelné zbraně stanovené v certifikátu,
- d) po vydání certifikátu o typové kontrole střeliva označit spotřebitelský obal stanoveného střeliva zkušební značkou uvedenou v certifikátu a zajistit v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva výrobní kontrolu ke zjištění, zda jsou ve výrobě dodrženy stanovené technické požadavky a vést o tom evidenci,
- e) po vydání certifikátu o typové zkoušce označit pyrotechnické předměty zkušební značkou uvedenou v certifikátu, a pokud to rozměry pyrotechnického předmětu neumožňují, tak spotřebitelský obal pyrotechnických předmětů.

(2) Výrobce je dále povinen

- a) ponechat na hlavních částech zbraní, které jsou z kovu, měkké místo pro vyrazení příslušné zkušební značky,
- b) opatřit stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo nebo pyrotechnické předměty svým obchodním jménem nebo obchodní známkou a dalšími údaji, pokud tak stanoví vyhláška ministerstva,
- c) do 30 dnů písemně informovat Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva (dále jen „Úřad“) o všech změnách ve výrobě stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva nebo pyrotechnických předmětů, pokud tyto změny mohou ovlivnit vlastnosti některého z těchto výrobků,
- d) umožnit vstup do výrobních prostor a poskytnout zaměstnancům Úřadu potřebnou součinnost včetně používání zkušebního zařízení, poskytnutí střeliva, zkušebních a administrativních prostorů,

¹⁸⁾ Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

jestliže je prováděno ověřování na jejich žádost v jejich prostorech.

(3) Dovozece je dále povinen předložit dovážené pyrotechnické předměty k ověření do 30 dnů po vstupu zboží do tuzemska.

(4) Distributor

- a) smí uvádět na trh jen střelné zbraně, střelivo a pyrotechnické předměty označené zkušební značkou,
- b) před uvedením na trh musí předkládat již registrované střelné zbraně k opakovanému kusovému ověřování.

(5) Opravce, kterému byla vydána koncesní listina podle zvláštního právního předpisu,¹⁹⁾ je povinen

- a) provádět opravy a úpravy střelných zbraní tak, aby splňovaly stanovené technické požadavky,
- b) na vyžádání předložit technologický postup opravy nebo úpravy střelné zbraně, pokud není dále stanoveno jinak,
- c) předložit opravenou střelnou zbraň, u níž byla provedena výměna některé z hlavních částí, k opakovanému kusovému ověřování.

(6) Ten, kdo je zapsán v průkazu stanovené střelné zbraně, je povinen

- a) používat nebo přenechat k užívání pouze takovou stanovenou střelnou zbraň nebo takové stanovené střelivo, které jsou označeny platnou zkušební značkou,
- b) předložit stanovenou střelnou zbraň k opakovanému kusovému ověřování vždy, pokud bezpečnost střelné zbraně utrpěla používáním nebo jiným způsobem nebo je-li to stanoveno zvláštním právním předpisem.¹³⁾ Současně se zbraní je povinen předložit platný průkaz střelné zbraně nebo rozhodnutí okresního ředitelství Policie České republiky o povinnosti provést ověření střelné zbraně.

HLAVA III

STÁTNÍ SPRÁVA V OBLASTI OVĚŘOVÁNÍ STANOVENÝCH ZBRANÍ, STANOVENÉHO STŘELIVA A PYROTECHNICKÝCH PŘEDMĚTŮ

§ 17

Správní úřad

(1) Zřizuje se Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva jako správní úřad s celostátní působností se sídlem v Praze, který je podřízen ministerstvu.

(2) V čele Úřadu je předseda, kterého jmenuje a odvolává ministr průmyslu a obchodu. Organizaci Úřadu upravuje statut Úřadu, který schvaluje ministerstvo.

(3) Úřad

- a) provádí ověřování stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva a pyrotechnických předmětů,
- b) vydává certifikáty podle tohoto zákona, rozhoduje o odejmutí nebo o odmítnutí vydání certifikátu,
- c) zajišťuje označování stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva a pyrotechnických předmětů zkušebními značkami,
- d) provádí další odborné činnosti související se zkoušením střelných zbraní, střeliva, pyrotechnických předmětů, výbušných předmětů a pomůcek pro jejich používání a zkouší balisticky odolné materiály a konstrukce a vydává o tom nálezy.

(4) Úřad dále

- a) kontroluje plnění povinností uložených tímto zákonem,
- b) ukládá pokuty za porušení povinností uložených tímto zákonem,
- c) rozhoduje o zákazu dalšího nakládání se stanovenými střelnými zbraněmi, stanoveným střelivem nebo pyrotechnickými předměty, jestliže nespĺňují podmínky uvedení na trh podle tohoto zákona nebo stanovené technické požadavky, podle kterých bylo provedeno ověření, a bezprostředně ohrožují bezpečnost,
- d) rozhoduje o stažení stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva nebo pyrotechnických předmětů z trhu z důvodu technické vady, pokud zjistí prokazatelné ohrožení zdraví nebo bezpečnosti jejich uživatelů,
- e) plní informační povinnosti vyplývající z mezinárodních smlouvy, kterou je Česká republika vázána,⁴⁾
- f) vybírá správní poplatky a úplatu (§ 15),
- g) před ověřováním každé stanovené střelné zbraně, která je předložena k ověřování po opravě nebo úpravě, posuzuje technologický postup opravy nebo úpravy podle § 16 odst. 5.

(5) Úřad vede evidenci střelných zbraní, střeliva a výbušnin včetně potřebných pomůcek, které používá k provádění ověřování a k odborným službám.

(6) Zaměstnanci Úřadu, kteří provádějí ověřování nebo kontrolní činnost podle tohoto zákona, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dověděli v souvislosti s prováděním ověřo-

¹⁹⁾ § 53 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

vání stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva nebo pyrotechnických předmětů anebo při provádění kontroly podle tohoto zákona, a to i když přestali být zaměstnanci Úřadu.

§ 18

Předkládání střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů Úřadu

(1) Každý, kdo předkládá Úřadu stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a pyrotechnické předměty k ověřování, (dále jen „předkladatel“) je povinen v písemné žádosti o ověření uvést

- a) identifikační údaje o své osobě,
- b) typ výrobku včetně odvozených variant s údaji
 1. druh, značka, model a ráže pro střelné zbraně,
 2. druh, značka a ráže pro střelivo,
 3. druh a typové číslo pro pyrotechnický předmět,
- c) v případě dovozu název a sídlo výrobce,
- d) druh požadované činnosti podle § 6 odst. 1, § 7 a 8, § 10 a 11, § 13 nebo § 14.

(2) K žádosti předkladatel přikládá stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo, včetně spotřebitelského obalu, nebo pyrotechnické předměty označené údaji, jejichž rozsah a podrobnosti stanoví ministerstvo vyhláškou. Počet kusů střeliva nebo pyrotechnických předmětů ve vzorku předkládaném k ověřování stanoví ministerstvo vyhláškou.

(3) K žádosti přiloží též

- a) technickou a průvodní dokumentaci v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva,
- b) doklady, které potvrzují správnost údajů uvedených v žádosti.

(4) Za poškození nebo zničení střelné zbraně, kterou Úřad převzal k provedení ověřování, odpovídá Úřad. Úřad se odpovědnosti zproští, prokáže-li se, že ke škodě na zbraní došlo v souvislosti s vadou, kterou měla zbraň v době předložení. Při náhradě škody se postupuje podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾ Vzorky střeliva a pyrotechnických předmětů se nevracejí.

(5) Výrobce nebo dovozce je povinen na vyžádání Úřadu poskytnout další vzorky stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva nebo pyrotechnických předmětů, jsou-li potřebné pro jejich ověřování.

§ 19

Označování

(1) Stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a pyrotechnické předměty, které splňují stanovené technické požadavky a byly Úřadem ověřeny, se označují zkušebními značkami, jejichž grafickou podobu, provedení a umístění stanoví ministerstvo vyhláškou.

(2) Na stanovenou střelnou zbraň, která nesplňuje stanovené technické požadavky při kusovém ověřování, Úřad vyrazí svou identifikační značku. Na stanovenou střelnou zbraň, která nesplňuje stanovené technické požadavky při opakovaném kusovém ověřování, Úřad vyrazí přes dříve udělené zkušební značky nebo vedle nich písmeno „X“. Identifikační značka a písmeno „X“ předkladatele neopravňuje k používání a uvedení na trh takto označené stanovené střelné zbraně.

(3) Na žádost předkladatele, který předložil k ověřování stanovenou střelnou zbraň, bude tato zbraň Úřadem označena tak, aby nedošlo k narušení její historické či jiné hodnoty. Úřad provede označení na vhodném místě vzhledem k typu stanovené střelné zbraně.

§ 20

Kontrola

(1) Kontrolu povinností provádí Úřad podle zvláštního právního předpisu,²¹⁾ nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Při provádění kontroly se pověření zaměstnanci Úřadu prokazují zvláštními průkazy. Vzor průkazu upraví ministerstvo vyhláškou.

(3) Pověření zaměstnanci Úřadu jsou oprávněni odebírat ke kontrole za náhradu vzorky střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů k posouzení souladu těchto výrobků s požadavky zákona a prováděcích předpisů; za odebrané vzorky se kontrolované osobě poskytne náhrada ve výši ceny, za kterou se výrobek v okamžiku odebrání vzorku nabízí; náhrada se neposkytne, pokud se jí kontrolovaná osoba vzdá nebo když je vzorek vrácen v nepoškozeném stavu.

(4) Pověření pracovníci Úřadu kontrolují,

- a) zda stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a pyrotechnické předměty jsou uváděny na trh označené a zda splňují stanovené technické požadavky,
- b) zda ten, kdo uvádí na trh použité střelné zbraně, je předložil k ověření před jejich uvedením na trh,

²⁰⁾ Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

- c) zda ten, kdo dovezl pyrotechnické předměty, je předložil k ověřování do 30 dnů po vstupu tohoto zboží do tuzemska,
- d) zda ten, kdo opravuje zbraně, dodržuje při opravách a úpravách stanovené technologické postupy a zda zbraně po opravě či úpravě odpovídají stanoveným technickým požadavkům,
- e) zda technická a průvodní dokumentace splňuje veškeré náležitosti stanovené zákonem.

(5) Kontrolované osoby jsou povinny ve lhůtě stanovené rozhodnutím odstranit zjištěné nedostatky nebo provést neodkladně nezbytná opatření k jejich odstranění a podat o nich a o jejich výsledcích v této lhůtě písemně zprávu Úřadu.

§ 21 Řízení

(1) Na řízení podle tohoto zákona se vztahují obecné předpisy o správním řízení,²²⁾ jestliže tento zákon nestanoví jinak.

(2) Jestliže Úřad při ověřování zjistí, že stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo nebo pyrotechnické předměty splňují stanovené technické požadavky, vydá namísto správního rozhodnutí certifikát nebo označí výrobek zkušební značkou.

(3) Pokud Úřad na základě ověřování odmítne vydat certifikát nebo odmítne označit výrobek zkušební značkou nebo odejme certifikát, vydá o tom rozhodnutí.

(4) Odvolání proti rozhodnutí vydanému podle tohoto zákona nemá, s výjimkou řízení o ukládání pokut, odkladný účinek.

§ 22 Pokuty

(1) Úřad uloží pokutu právnícké nebo fyzické osobě, která je podnikatelem v oboru stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva nebo pyrotechnických předmětů,

- a) až do výše 200 000 Kč, jestliže zjistí, že nebyl dodržen stanovený termín pro předložení stanovené střelné zbraně, stanoveného střeliva a pyrotechnických předmětů k ověřování,
- b) až do výše 500 000 Kč, jestliže byl odmítnut přístup zaměstnancům Úřadu za účelem provedení kontroly nebo nebyly předloženy požadované dokumenty nebo údaje ke kontrole nebo nebyly předloženy požadované vzorky,

c) až do výše 1 000 000 Kč,

1. jestliže byly uvedeny na trh neověřené stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo nebo pyrotechnické předměty,
2. jestliže byly uvedeny na trh ověřené stanovené střelné zbraně nebo stanovené střelivo nebo pyrotechnické předměty bez zkušební značky,
3. jestliže byly neoprávněně použity zkušební značky,
4. jestliže byly uvedeny na trh stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo nebo pyrotechnické předměty, které nesplňují stanovené technické požadavky,
5. jestliže nebyly splněny povinnosti uložené rozhodnutím podle § 17 odst. 4 písm. c) a d).

(2) Při ukládání pokut se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(3) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se Úřad o porušení povinnosti podle odstavce 1 dozvěděl, nejpozději však do 2 let ode dne, kdy k porušení došlo. Pokutu nelze uložit, uplynuly-li od porušení povinnosti 3 roky.

(4) Výnosy pokut jsou příjmem státního rozpočtu. Pokuty vybírají a vymáhají územní finanční orgány.²³⁾

§ 23

Přechodná ustanovení

(1) Ověřování započatá před účinností tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů.

(2) Platnost certifikátů týkajících se stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva nebo pyrotechnických předmětů vydaných podle dosavadních předpisů skončí uplynutím doby, na kterou byly vydány.

(3) Stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo nebo pyrotechnické předměty označené zkušebními značkami podle dosavadních předpisů se považují za ověřené podle tohoto zákona.

§ 24

Zmocnění

Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 6 odst. 1, § 10 odst. 1 písm. b), § 13 písm. b), § 15, § 16 odst. 1 písm. d), § 16 odst. 2 písm. b), § 18 odst. 2 a 3, § 19 odst. 1 a § 20 odst. 2.

²²⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb.

²³⁾ Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o střelných zbraních

§ 25

Zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., se mění takto:

1. V § 16 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 7) zní:

„(1) Podléhají-li podle zvláštních právních předpisů⁷⁾ zbraně, které mají být registrovány, ověřování, mohou být registrovány, jen pokud jsou označeny platnou zkušební značkou nebo značkou uznávanou na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.⁸⁾“

⁷⁾ Zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 16 odstavec 2 včetně odkazu na poznámku pod čarou č. 7) zní:

„(2) Vlastník zbraně, která není označena platnou zkušební značkou, je povinen zbraň bez zbytečného odkladu předložit k ověření podle zvláštního právního předpisu.“⁷⁾“

3. V § 16 odstavec 4 zní:

„(4) Okresní ředitelství policie vyzve vlastníka zbraně, aby předložil zbraň k ověření Českému úřadu

pro zkoušení zbraní a střeliva, jestliže při kontrole zbraně podle § 46 odst. 1 písm. d) nebo § 54 odst. 1 písm. h) vzniklo důvodné podezření na špatný technický stav zbraně, který by mohl vést k destrukci zbraně.“

4. V § 16 se odstavec 5 zrušuje.

5. V § 86 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 2 až 6.

6. V § 86 odst. 2, 3, 4 a 5 se slova „Ministerstvo hospodářství“ nahrazují slovy „Ministerstvo průmyslu a obchodu“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 26

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb. a zákona č. 158/2000 Sb., se mění takto:

1. V položce 30 Sazebníku správních poplatků se za písmeno b) doplňují písmena c) až g), která znějí:

„c) Vydání certifikátu o homologaci střelné zbraně	10 000,- Kč
d) Ověření zbraně při kusovém ověřování	
1. krátké střelné zbraně nebo její hlavní části	60,- Kč
2. dlouhé střelné zbraně nebo její hlavní části	100,- Kč
e) Ověření zbraně při opakovaném ověřování	
1. krátké střelné zbraně nebo její hlavní části	200,- Kč
2. dlouhé střelné zbraně nebo její hlavní části	300,- Kč
f) Vydání certifikátu o typové kontrole střeliva	10 000,- Kč
g) Vydání certifikátu o typové zkoušce pyrotechnického předmětu	10 000,- Kč “.
2. K položce 30 se doplňují poznámky č. 1 až 4, které znějí:	

„Poznámky:

- Úkony zpoplatňované podle písmen c) až g) jsou upraveny zákonem č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

2. Za prodloužení certifikátu, za jehož vydání se vybírá poplatek podle písmen f) a g), se vybírá poplatek v poloviční výši.
3. Správní orgán zvýší sazbu poplatku podle písmene d) nebo e) této položky za kusové nebo opakované kusové ověření historické střelné zbraně na dvojnásobek.
4. Za odborné činnosti (služby) předcházející ověření střelné zbraně, střeliva nebo pyrotechnického předmětu nebo související se zkoušením střelné zbraně, střeliva, pyrotechnického předmětu, výbušného předmětu a pomůcek pro jejich používání a za zkoušení balisticky odolných materiálů a konstrukcí se vybere úplata podle vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu.“.

ČÁST ČTVRTÁ ÚČINNOST

§ 27

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. **Špidla** v. r.

157

ZÁKON

ze dne 18. května 2000

o přechodu některých věcí, práv a závazků z majetku České republiky
do majetku krajů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

(1) Dnem nabytí účinnosti rozhodnutí příslušného ústředního správního úřadu

- a) přecházejí do vlastnictví krajů¹⁾ věci, se kterými k tomuto dni byly oprávněny hospodařit státní příspěvkové organizace a organizační složky státu uvedené v příloze č. 1 tohoto zákona,
- b) na jednotlivé kraje zároveň přecházejí veškerá práva a závazky, s kterými byly k tomuto dni oprávněny hospodařit organizační složky státu uvedené pod písmenem a) včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů,²⁾ pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(2) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vydá rozhodnutí podle odstavce 1 v rozsahu škol, předškolních a školských zařízení, zřízených tímto ministerstvem nebo školským úřadem a zařazených v síti škol, předškolních a školských zařízení ke dni 1. září 2000 s výjimkou škol, předškolních a školských zařízení, uvedených v příloze č. 2 tohoto zákona. Do dne nabytí účinnosti tohoto rozhodnutí vykonává práva a povinnosti školského úřadu s výjimkou zřizování a zrušování škol, předškolních a školských zařízení příslušný okresní úřad.

(3) Rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 musí být písemné a musí obsahovat zejména název a sídlo státní příspěvkové organizace nebo organizační složky státu a vymezení věcí, práv a závazků, s kterými byly oprávněny hospodařit; rozsah věcí bude určen jejich celkovou hodnotou zjištěnou na základě mimořádné inventarizace; nemovité věci musí být dále označeny údaji nezbytnými pro zápis do katastru nemovitostí.³⁾ U věcí chráněných podle zvláštních právních předpisů se hod-

nota neuvádí.⁴⁾ Dále musí obsahovat datum vydání, datum účinnosti rozhodnutí a razítko příslušného ústředního správního úřadu. Rozhodnutí podepisuje vedoucí příslušného ústředního správního úřadu.

(4) Rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 musí být vydáno ve lhůtě 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Na toto rozhodnutí se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(5) Rozhodnutí vydané podle odstavců 1 a 2 zašle kraj do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto rozhodnutí s ohlášením přechodu vlastnického práva z České republiky na kraj k provedení záznamu do katastru nemovitostí.⁵⁾

§ 2

(1) Dnem nabytí účinnosti rozhodnutí vydaného podle § 1 se stávají státní příspěvkové organizace uvedené v § 1 odst. 1 příspěvkovými organizacemi kraje. Na příspěvkové organizace kraje přecházejí tímto dnem veškerá práva a závazky státních příspěvkových organizací uvedených v § 1 odst. 1.

(2) Do 3 měsíců ode dne účinnosti rozhodnutí vydaného podle § 1 je kraj povinen vydat zřizovací listinu příspěvkové organizace kraje, která má stejné náležitosti jako zřizovací listina vydávaná podle zvláštního právního předpisu.

§ 3

Dnem nabytí účinnosti rozhodnutí vydaného podle § 1 se stávají organizační složky státu uvedené v § 1 odst. 1 tohoto zákona organizačními složkami kraje.

§ 4

Pokud na věci, které přecházejí do vlastnictví krajů podle tohoto zákona, uplatnila nebo uplatní ná-

¹⁾ Čl. 99 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 347/1997 Sb. Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení). Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze.

²⁾ § 249 odst. 4 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb.

⁴⁾ Například zákon č. 54/1959 Sb., o muzeích a galeriích, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 7 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 90/1996 Sb.

rok osoba oprávněná podle zvláštních právních předpisů,⁶⁾ stane se kraj dnem nabytí účinnosti rozhodnutí vydaného podle § 1 osobou povinnou podle těchto zvláštních právních předpisů.

§ 5

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. **Špidla** v. r.

⁶⁾ Například zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

Příloha č. 1 k zákonu č. 157/2000 Sb.

Příloha obsahuje seznam organizací, které jsou převáděny na kraje z majetku státu Ministerstvem dopravy a spojů České republiky, Ministerstvem kultury České republiky, Ministerstvem zemědělství České republiky, Ministerstvem zdravotnictví České republiky, Ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky.

Ministerstvo dopravy a spojů

Kraj Název, sídlo, identifikační číslo

Středočeský Správa a údržba silnic Benešov
Křížkova 1351, 256 80 **Benešov**
00 064 785

Správa a údržba silnic Kladno
Železárenská 1566, 272 01 **Kladno**
00 065 374

Správa a údržba silnic Kolín
Klejnarská, 280 90 **Kolín**
00 065 765

Správa a údržba silnic Kutná Hora
Tyršova, 284 80 **Kutná Hora**
00 066 001

Správa a údržba silnic Mělník
Na Průhoně 3320, 276 01 **Mělník**
00 066 320

Správa a údržba silnic Mnichovo Hra-
diště
Jiráskova 439, 295 80 **Mnichovo Hra-
diště**
00 066 621

Správa a údržba silnic Poděbrady
U stadionu 986/III, 290 12 **Poděbrady**
00 066 931

Správa a údržba silnic Praha-západ
Elišky Přemyslovny 399, 156 80 **Pra-
ha 5-Zbraslav**
00 067 636

Správa a údržba silnic Příbram Drásov
262 61 **Višňová u Příbrami**
00 067 938

Správa a údržba silnic Rakovník
O. Beníškové 2540, 269 31 **Rakovník**
00 068 225

Správa a údržba silnic Králův Dvůr
Popovice 1801, 267 01 **Králův Dvůr**
00 065 099

Správa a údržba silnic Říčany
Žižkova 263, 251 01 **Říčany**
00 067 237

Budějovický Správa a údržba silnic České Budějo-
vice
Nemanická 10, 370 10 **České Budějo-
vice**
00 070 068

Správa a údržba silnic Český Krumlov
Domoradice 127, 381 01 **Český Krum-
lov**
00 070 394

Správa a údržba silnic Jindřichův Hra-
dec
Jarošovská 1126/II, 377 29 **Jindřichův
Hradec**
00 070 661

Správa a údržba silnic Písek
Vrcovická 2148, 397 11 **Písek**
00 071 382

Správa a údržba silnic Prachatice
Žernovická, 383 11 **Prachatice**
00 071 633

Správa a údržba silnic Strakonice
ul. Krále Jiřího z Poděbrad 772, 386 11 **Strakonice**
00 071 935

Správa a údržba silnic Tábor
Vožická 2107, 390 41 **Tábor**
00 072 249

Plzeňský Správa a údržba silnic Domažlice
Sadová 324, 344 79 **Domažlice**
00 073 679

Správa a údržba silnic Klatovy
Za kasárny 324/IV, 339 68 **Klatovy**
00 074 870

Správa a údržba silnic Kralovice
Žatecká 732, 331 41 **Kralovice**
00 075 779

Správa a údržba silnic Rokycany
Roháčova 773/III, 337 45 **Rokycany**
00 075 957

Správa a údržba silnic Starý Plzenec
Riegrova 533, 332 02 **Starý Plzenec**
00 075 477

Správa a údržba silnic Stříbro
Soběslavova 1264, 349 01 **Stříbro**
00 076 520

Karlovarský Správa a údržba silnic Cheb
Vrázova 10, 350 99 **Cheb**
00 073 938

Správa a údržba silnic Otovice u Karlo-
vých Varů
Na vlečce 177, 362 32 **Otovice u Karlo-**

	<p>vých Varů 00 074 390 Správa a údržba silnic Sokolov Chebská 282, 356 04 Sokolov 00 076 147</p>		<p>Správa a údržba silnic Rychnov nad Kněžnou Pod Budínem 1415, 516 01 Rychnov nad Kněžnou 00 085 341</p>
Ústecký	<p>Správa a údržba silnic Děčín Pod vrchem 55, 406 44 Děčín 9 00 078 557</p>		<p>Správa a údržba silnic Trutnov Sportovní 508, 541 03 Trutnov 3 00 086 215</p>
	<p>Správa a údržba silnic Chomutov Pražská 6, 430 01 Chomutov 00 078 981</p>	Pardubický	<p>Správa a údržba silnic Chrudim Tovární 1150, 537 83 Chrudim 00 084 077</p>
	<p>Správa a údržba silnic Litoměřice Nádražní 1, 412 33 Litoměřice 00 080 071</p>		<p>Správa a údržba silnic Litomyšl T. G. Masaryka 985, 570 01 Litomyšl 00 085 901</p>
	<p>Správa a údržba silnic Louny Poděbradova 26, 440 30 Louny 00 080 268</p>		<p>Správa a údržba silnic Pardubice Doubravice 98, 533 54 Pardubice 00 085 031</p>
	<p>Správa a údržba silnic Most Žižkova 876, 436 41 Litvínov 00 080 497</p>		<p>Správa a údržba silnic Ústí nad Orlicí Třebovská 116, 562 03 Ústí nad Orlicí 00 086 584</p>
	<p>Správa a údržba silnic Teplice Ruská 260, 417 03 Dubí u Teplic 00 080 837</p>	Jihlavský	<p>Správa a údržba silnic Havlíčkův Brod Žižkova 1018, 581 53 Havlíčkův Brod 00 083 437</p>
	<p>Správa a údržba silnic Ústí nad Labem Gogolova 19, 400 04 Trmice 00 081 345</p>		<p>Správa a údržba silnic Jihlava Kosovská 16, 586 01 Jihlava 00 090 450</p>
Liberecký	<p>Správa a údržba silnic Česká Lípa Sosnová 97, 470 50 Česká Lípa 00 078 212</p>		<p>Správa a údržba silnic Pelhřimov Myslotínská 1887, 393 82 Pelhřimov 00 071 048</p>
	<p>Správa a údržba silnic Jablonec nad Nisou Mánesova 26, 466 01 Jablonec nad Nisou 00 079 278</p>		<p>Správa a údržba silnic Třebíč Hřotovická 1102, 674 82 Třebíč 00 091 499</p>
	<p>Správa a údržba silnic Liberec České mládeže 632/32, 460 06 Liberec VI 00 079 600</p>		<p>Správa a údržba silnic Žďár nad Sázavou Jihlavská 1, 591 14 Žďár nad Sázavou 00 92 789</p>
	<p>Správa a údržba silnic Semily Vysocká 576, 513 30 Semily 00 085 634</p>	Brněnský	<p>Správa a údržba silnic Blansko Komenského 2, 678 11 Blansko 00 088 587</p>
Královéhradecký	<p>Správa a údržba silnic Hradec Králové Pardubická 59, 500 02 Hradec Králové-Plačice 00 083 739</p>		<p>Správa a údržba silnic Brno Ořechovská 35, 619 64 Brno 00 088 943</p>
	<p>Správa a údržba silnic Jičín Koněvova 467, 506 24 Jičín 00 084 328</p>		<p>Správa a údržba silnic Břeclav Sovadinova 8, 690 34 Břeclav 00 089 311</p>
	<p>Správa a údržba silnic Náchod Broumovská 90, 547 01 Náchod-Malé Poříčí 00 084 611</p>		<p>Správa a údržba silnic Hodonín Brněnská 3254, 695 01 Hodonín 00 090 069</p>
			<p>Správa a údržba silnic Vyškov Křečkovská 17, 682 11 Vyškov 00 092 215</p>

	Správa a údržba silnic Znojmo Kotkova 24, 669 50 Znojmo 00 092 452	Ústav archeologické památkové péče středních Čech Letenská 4, 118 01 Praha 1 49 276 433
Olomoucký	Správa a údržba silnic Olomouc Lipenská 120, 772 37 Olomouc 00 096 415	Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy zámek, 252 63 Roztoky u Prahy 00 069 850
	Správa a údržba silnic Prostějov Ža Kosteleckou 5, 796 56 Prostějov 00 091 219	České muzeum výtvarných umění v Praze Husova 19/21, 110 00 Praha 1 00 069 922
	Správa a údržba silnic Přerov Tovačovská 974, 750 11 Přerov 00 097 721	
	Správa a údržba silnic Šumperk Zábřežská 70, 787 96 Šumperk 00 098 051	Budějovický Státní vědecká knihovna v Českých Bu- dějovicích Riegrova 3, 370 59 České Budějovice 00 073 504
Ostravský	Správa a údržba silnic Bruntál Zahradní II/19, 792 11 Bruntál 00 095 079	Jihočeské muzeum v Českých Budějo- vicích Dukelská 1, 370 51 České Budějovice 00 073 539
	Správa a údržba silnic Frýdek-Místek Horymírova 2287, 738 33 Frýdek-Mís- tek 00 095 435	Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou 373 41 Hluboká nad Vltavou 00 073 512
	Správa a údržba silnic Karviná Svatopluka Čecha 1887, 733 01 Kar- viná 00 095 711	Plzeňský Státní vědecká knihovna v Plzni Smetanovy sady 2, 305 48 Plzeň 00 078 077
	Správa a údržba silnic Nový Jičín Suvorovova 525, 741 11 Nový Jičín 00 096 032	Západočeské muzeum v Plzni Kopeckého sady 2, 301 36 Plzeň 00 228 745
	Správa a údržba silnic Opava Joži Davida 2, 747 06 Opava 00 096 857	Západočeská galerie v Plzni Pražská 13, 301 50 Plzeň 00 263 338
Zlínský	Správa a údržba silnic Kroměříž Kotojedy 56, 767 23 Kroměříž 00 090 832	Galerie Klatovy-Klenová zámek Klenová, 340 21 Janovice nad Úhlavou 00 177 270
	Správa a údržba silnic Uherské Hradiš- tě Jarošov 514, 686 11 Uherské Hradiště 00 091 839	Karlovarský Galerie výtvarného umění v Chebu nám. Jiřího z Poděbrad 16, 350 46 Cheb 00 369 021
	Správa a údržba silnic Valašské Meziříčí Jiráskova 35, 757 59 Valašské Meziříčí 00 098 388	Galerie umění Karlovy Vary Goethova stezka 6, 360 01 Karlovy Vary 66 362 768
	Správa a údržba silnic Zlín K majáku 5001, 761 23 Zlín 00 089 702	
Ministerstvo kultury		Ústecký Státní vědecká knihovna v Ústí nad La- bem W. Churchilla 3, 401 34 Ústí nad La- bem 00 083 186
Kraj	Název, sídlo, identifikační číslo	Ústav archeologické památkové péče severozápadních Čech
Středočeský	Státní vědecká knihovna v Kladně Gen. Klapálka 1641, 272 80 Kladno 00 069 892	

	Žižkova 835, 434 01 Most 47 325 011 Regionální muzeum v Teplicích Zámecké náměstí 14, 415 50 Teplice 00 083 241 Galerie výtvarného umění v Litoměřicích Michalská 7, 412 01 Litoměřice 00 083 259 Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem Očkova 5, 413 01 Roudnice nad Labem 00 360 643 Galerie Benedikta Rejta v Lounech Pivovarská 29/34, 440 01 Louny 00 360 724 Státní galerie výtvarného umění v Mostě Pražská ulice, 434 01 Most 00 361 160		Východočeská galerie v Pardubicích Zámek č. 3, 530 00 Pardubice 00 085 278
		Jihlavský	Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě Komenského 10, 586 00 Jihlava 00 094 854 Galerie výtvarného umění v Havlíčkově Brodě Havlíčkovo nám. 18, 580 00 Havlíčkův Brod 13 582 143 Horácká galerie v Novém Městě na Moravě Vratislavovo náměstí 1, 592 31 Nové Město na Moravě 00 167 959
		Brněnský	Ústav archeologické památkové péče Brno Kaloudova 30, 614 00 Brno 48 511 005 Galerie výtvarného umění v Hodoníně Úprkova 1, 695 00 Hodonín 00 373 290
Liberecký	Státní vědecká knihovna v Liberci nám. E. Beneše 23, 400 53 Liberec 00 083 194 Severočeské muzeum v Liberci Masarykova 11, 460 01 Liberec 00 083 232 Oblastní galerie v Liberci U tiskárny 1, 460 00 Liberec 00 083 267	Olomoucký	Státní vědecká knihovna v Olomouci Ostružnická 3, 771 77 Olomouc 00 100 625 Vlastivědné muzeum v Olomouci Nám. republiky 5/6, 771 73 Olomouc 00 100 609 Muzeum umění Olomouc Denisova 47, 771 11 Olomouc 00 494 569
Královéhradecký	Státní vědecká knihovna v Hradci Králové Pospíšilova 395, 500 11 Hradec Králové 00 412 821 Muzeum východních Čech v Hradci Králové Eliščino nábřeží 465, 500 39 Hradec Králové 00 088 382 Galerie moderního umění v Hradci Králové Velké náměstí 139/140, 500 02 Hradec Králové 00 088 404 Státní galerie výtvarného umění v Náchodě Smiřických 272, 547 00 Náchod 00 371 041	Ostravský	Státní vědecká knihovna v Ostravě Prokešovo nám. 9, 728 00 Ostrava 00 100 579 Galerie výtvarného umění v Ostravě Jurečkova 9, 763 01 Ostrava 00 373 231
		Zlínský	Státní galerie ve Zlíně nám. T. G. Masaryka 2570, 762 27 Zlín 00 094 889
		Ministerstvo zemědělství	
Pardubický	Východočeské muzeum v Pardubicích Zámek č. 2, 530 02 Pardubice 14 450 542	Kraj Praha	Název, sídlo, identifikační číslo Střední odborné učiliště potravinářské Libušská 320/III, 142 00 Praha 4-Písnice 00 639 214

	Střední odborné učiliště Uranie U Uranie 14, 170 00 Praha 7-Holešovice 00 638 862	Střední odborné učiliště potravinářské Šenflukova 220, 254 01 Jílové u Prahy 14 802 015
	Střední odborné učiliště a Učiliště Ke stadionu 623, 196 00 Praha 9-Čakovice 00 638 871	Střední odborné učiliště a Odborné učiliště 262 22 Hluboš 1 00 069 647
	Střední odborné učiliště zemědělské U Závodiště 325/1, 159 00 Praha 5-Velká Chuchle 00 069 621	Střední odborné učiliště zemědělské U stadionu 1135, 271 80 Nové Strašecí 14 802 201
	Střední odborné učiliště zemědělské K učilišti 165, 102 00 Praha 10-Štěrboholý 00 069 604	Integrovaná střední škola, Odborné učiliště a Učiliště Žatecká 1, 270 33 Jesenice 00 069 663
	Střední odborné učiliště zemědělské a Odborné učiliště Pod Klapicí 11/15, 153 80 Praha 5-Radotín 00 638 846	Střední odborné učiliště zemědělské a Odborné učiliště Žižkovo nám. 75, 286 80 Čáslav 00 069 515
Středočeský	Střední odborné učiliště zemědělské a Odborné učiliště Zámek 1, 258 27 Vlašim 14 798 425	Střední odborné učiliště a Učiliště Petra Bezruče 364, 264 80 Sedlčany 14 803 844
	Integrovaná střední škola technická Svatojánská 217, 266 80 Beroun 3-Závodí 00 069 451	Střední odborné učiliště lesnické a Učiliště 270 23 Křivoklát-Písky 00 069 434
	Integrovaná střední škola a Učiliště Hlaváčkovo nám. 673, 274 80 Slaný 00 069 485	Budějovický Integrovaná střední škola Hněvkovice č. 1, 375 01 Týn nad Vltavou 00 073 130
	Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště Boží Voda 230, 277 21 Liběchov 00 069 540	Střední odborné učiliště stavební a Učiliště Nemanická 7, 371 68 České Budějovice 00 582 280
	Střední odborné učiliště zemědělské a Učiliště Horky nad Jizerou č. 34/35, 294 73 Brodce nad Jizerou 00 069 558	Střední odborné učiliště zemědělské a Odborné učiliště Husova 548, 374 23 Trhové Sviny 00 073 148
	Střední odborné učiliště zemědělské a Odborné učiliště Hubálov 22, 294 11 Loukov u Mníchova Hradiště 00 069 566	Střední odborné učiliště zemědělské Vrchlického 567/II, 379 28 Třeboň 00 073 181
	Střední odborné učiliště zemědělské a Odborné učiliště T. G. Masaryka 4, 289 03 Městec Králové 00 069 574	Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště Branická 1, 398 42 Veselíčko u Milevska 00 073 229
	Střední odborné učiliště zemědělské Opolanská 92, 289 07 Libice nad Cidličnou 14 801 647	Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště 384 25 Dub u Prachatic 83 00 073 245
		Střední a odborné učiliště zemědělské U sladovny 671, 388 16 Blatná 00 066 079

	<p>Střední odborné učiliště zemědělské a Učiliště Palackého 81/I, 389 21 Vodňany 00 073 270</p> <p>Střední odborné učiliště potravinářské a Učiliště Angela Gančeva 2506, 390 01 Tábor 00 667 536</p> <p>Střední odborné učiliště zemědělské Pohorská 86, 382 41 Kaplice 00 476 994</p> <p>Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště nám. Republiky 86/V, 380 01 Dačice 00 073 172</p> <p>Střední odborné učiliště rybářské a Učiliště Táboritská 941/II, 379 01 Třeboň 00 510 912</p> <p>Integrovaná střední škola lesnická 1. máje 194, 385 01 Vimperk 00 073 237</p>		<p>Integrovaná střední škola Littrowa ul. 122, 346 01 Horšovský Týn 00 376 469</p> <p>Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště Blatenská 313, 341 11 Horazdovice 00 077 631</p> <p>Střední odborné učiliště a Učiliště Oselce 1, 335 46 Oselce 00 077 691</p>
		Liberecký	<p>Střední odborné učiliště zemědělské a Učiliště Valdštejnská 183, 472 33 Doksy 00 082 490</p> <p>Integrovaná střední škola Dr. Farského 300, 512 11 Vysoké nad Jizerou 00 087 891</p> <p>Integrovaná střední škola a Odborné učiliště potravinářské Antala Štaška 213, 512 51 Lomnice nad Popelkou 15 043 151</p> <p>Střední odborné učiliště a Učiliště Bělíkova 1387, 464 01 Frydlant v Čechách 00 082 554</p> <p>Střední odborné učiliště lesnické Lázeňská 349, 463 62 Hejnice 18 384 129</p> <p>Střední odborné učiliště lesnické a Učiliště Poděbradova 664, OP Harrachov, 512 51 Lomnice nad Popelkou 00 230 910</p>
Karlovarský	<p>Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště Plzeňská 330, 364 11 Toužim 00 669 831</p> <p>Střední odborné učiliště lesnické a Učiliště Hornická 28, 362 35 Abertamy 00 077 542</p> <p>Integrovaná střední škola zemědělsko-manážerská, Odborné učiliště a Učiliště Obrněné brigády 6, 350 11 Cheb 00 077 461</p>		
Plzeňský	<p>Střední a odborné učiliště potravinářské a služeb Šmeralova 197/IV, 339 06 Klatovy 00 077 607</p> <p>Střední odborné učiliště zemědělské U kapličky 761, 342 30 Sušice II 00 077 615</p> <p>Střední odborné učiliště zemědělské nám. Osvobození 32, 331 41 Kralovice 00 077 704</p> <p>Střední odborné učiliště lesnické a zemědělské a Učiliště Mládežníků 228/II, 337 01 Rokycany 00 077 755</p> <p>Střední odborné učiliště zemědělské Plzeňská 231, 348 02 Bor 00 077 879</p>	Ústecký	<p>Střední odborné učiliště, Odborné učiliště a Učiliště Na poříčí 5, 400 04 Trmice 00 082 627</p> <p>Střední odborné učiliště lesnické a Učiliště Fláje 170, 346 01 Litvínov 1 00 082 619</p> <p>Integrovaná střední škola, Odborné učiliště a Učiliště Jirkovská 119, 431 41 Údlice 00 082 520</p> <p>Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště zemědělské Osvoboditelů 2, 410 34 Lovosice 00 082 571</p>

	Střední odborné učiliště zemědělské a Odborné učiliště Kpt. Jaroše 862, 441 28 Podbořany 18 380 824		Středisko praktického vyučování pro potravinářskou výrobu A. Hanuše 142, 561 64 Jablonné nad Orlicí 15 028 941
Královéhradecký	Střední odborné učiliště 503 56 Hlušice 1 00 087 751		Střední odborné učiliště zemědělské Kladruby n. L. 105, 533 14 Kladruby nad Labem 00 087 858
	Střední odborné učiliště Zámecká 478, 507 01 Lázně Bělohrad 00 087 726		Střední odborné učiliště Čs. armády 485, 572 21 Polička 00 087 904
	Střední odborné učiliště zemědělské a Odborné učiliště Tyršova 341, 549 54 Police nad Metují 00 087 823	Brněnský	Střední odborné učiliště zemědělské a Učiliště Náměstí Míru 22, 666 25 Tišnov 00 053 198
	Střední odborné učiliště potravinářské Generála Govorova 110, 503 03 Smiřice 15 061 507		Střední odborné učiliště Sadová 338, 664 43 Želešice 00 053 228
	Střední odborné učiliště Studničkova 260, 551 01 Jaroměř 00 087 815		Střední odborné učiliště zemědělské a Učiliště Valtická 331, 691 44 Lednice na Moravě 00 054 721
	Střední odborné učiliště a Odborné učiliště Nádražní 296, 517 73 Opočno 00 087 874		Střední odborné učiliště Purkyňova 6, 692 01 Mikulov 00 540 374
	Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště Fořt 43, 543 43 Černý Důl 3 00 087 912		Střední odborné učiliště stavební, Odborné učiliště a Učiliště Za humny 29, 697 01 Kyjov-Boršov 00 225 797
	Střední odborné učiliště lesnické a Učiliště Horská 194, 542 24 Svoboda nad Úpou 00 195 057		Střední odborné učiliště zemědělské a Učiliště Svatoplukova 1048, 698 18 Veselí nad Moravou 00 837 351
Pardubický	Střední odborné učiliště zemědělské Žižkova 139, 533 12 Chvaletice 00 087 840		Střední odborné učiliště potravinářské Dobrovolského 6, 695 11 Hodonín 00 103 888
	Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště 533 71 Dolní Roveň 189 00 087 831		Střední odborné učiliště zemědělské a Odborné učiliště Klášterní nám. 127, 672 01 Moravský Krumlov 00 055 166
	Střední odborné učiliště zemědělské Předměstí 427, 561 69 Králíky 00 087 939		Střední odborné učiliště stavební, Odborné učiliště a Učiliště Uhelná 6, 669 02 Znojmo 00 530 506
	Integrovaná střední škola technicko-hospodářská Kpt. Poplera 272/III, 566 01 Vysoké Mýto 00 087 947		Střední odborné učiliště a Učiliště nám. 9. května 2a, 680 11 Boskovice 00 056 324

	Střední odborné učiliště zahradnické a Učiliště Masarykova 198, 664 61 Rajhrad 00 055 468	Olomoucký	Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště Svatoplukova 80, 796 02 Prostějov 00 054 941
	Střední odborné učiliště a Odborné učiliště Vinařů 354, 696 81 Bzenec 00 053 155		Střední odborné učiliště zemědělské Stromořadí 420, 783 91 Uničov 00 844 128
	Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště Urbanova 625, 697 36 Kyjov 00 053 163		Střední odborné učiliště zemědělské Horní Heřmanice 47, 790 57 Bernartice u Javorníka 00 099 791
	Střední odborné učiliště zemědělské Dvořákova 19, 669 67 Znojmo 00 055 301		Střední odborné učiliště zemědělské Palackého 338, 789 83 Loštice 00 100 498
	Střední odborné učiliště lesnické 696 81 Bzenec-Přívoz 735 00 230 936		Středisko praktického vyučování zemědělské 9. května 194, 750 02 Přerov 45 180 369
Jihlavský	Střední odborné učiliště opravárenské Školní 1A, 586 01 Jihlava 00 056 260		Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště Gorazdovo nám. 1, 772 11 Olomouc 00 100 382
	Střední odborné učiliště zemědělské Tovačovského sady 79, 676 02 Moravské Budějovice 00 055 069		Střední odborné učiliště zemědělské a Odborné učiliště a Učiliště Tyršova 781, 751 31 Lipník nad Bečvou 00 099 783
	Střední odborné učiliště zemědělské Poříční 405, 593 16 Bystřice nad Pernštejnem 00 056 286		Střední odborné učiliště a Odborné učiliště nám. 8. května 2, 789 22 Zábřeh 00 409 014
	Střední odborné učiliště lesnické a Učiliště 675 44 Lesonice 2 00 230 944		Střední odborné učiliště potravinářské U jatek 8, 790 01 Jeseník 00 495 433
	Střední odborné učiliště zemědělské Masarykova 410, 394 84 Kamenice nad Lipou 00 073 211		Střední odborné učiliště lesnické a Učiliště Opavská 4, 785 01 Šternberk 00 100 391
	Integrovaná střední škola Zámecká 1, 582 91 Světlá nad Sázavou 00 087 742	Zlínský	Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště Svatopluka Čecha 1110, 688 11 Uherský Brod 00 055 107
	Střední odborné učiliště zemědělské Demlova 890, 674 01 Třebíč 00 055 077		Střední odborné učiliště zemědělské a Učiliště Brumovská 456, 766 43 Valašské Klobouky 00 054 771
	Střední odborné učiliště zemědělské Hornoměstská 35, 594 12 Velké Meziříčí 00 055 450		Střední odborné učiliště potravinářské Sokolská 638, 757 01 Valašské Meziříčí 00 098 833
	Střední odborné učiliště lesnické Petrovice, 592 31 Nové Město na Moravě 00 230 952		Střední odborné učiliště zemědělské a Odborné učiliště Záviše Kalandry 1095, 755 11 Vsetín 00 099 813

	Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště Na Lindovce 1463, 767 27 Kroměříž 00 054 879	Odborný léčebný ústav onkologie a pneumologie 262 04 Nová Ves pod Pleší 00 068 683
	Středisko praktického vyučování Třebízského 195, 768 24 Hulín 00 226 165	Nemocnice s poliklinikou Kutnohorská 581, 281 63 Kostelec nad Černými lesy 00 873 811
Ostravský	Střední odborné učiliště zemědělské, Odborné učiliště a Učiliště Nemocniční 11, 793 95 Město Albrechtice 00 100 307	Ústecký kraj Masarykova nemocnice v Ústí nad Labem Sociální péče 3316, 401 13 Ústí nad Labem 00 673 544
	Střední odborné učiliště zemědělské a Odborné učiliště Julia Sedláka 16, 795 01 Rýmařov 00 489 875	Budějovický kraj Nemocnice České Budějovice Boženy Němcové 54, 370 87 České Budějovice 00 072 711
	Integrovaná střední škola Školní 416, 739 91 Jablunkov 00 100 340	Ministerstvo práce a sociálních věcí
	Střední odborné učiliště zemědělské a Odborné učiliště Komenského 215, 742 83 Klimkovice 00 409 006	Kraj Název, sídlo, identifikační číslo
	Střední odborné učiliště lesnické, Odborné učiliště a Učiliště Bílá 144, 739 15 Staré Hamry 00 100 331	Ústecký Ústav sociální péče pro tělesně postižené dospělé 411 74 Snědovice 1 00 673 714
	Střední odborné učiliště zemědělské Na hrázi 1449, 738 02 Frydek-Místek 00 408 999	Diagnostický ústav sociální péče 411 12 Čížkovice 00 389 714
	Střední odborné učiliště zemědělské Olomoucká 18, 746 01 Opava 00 100 412	Liberecký Jedličkův ústav pro tělesně postiženou mládež Lužická 7, 460 01 Liberec 00 081 779
Ministerstvo zdravotnictví		Královéhradecký Ústav sociální péče pro tělesně postižené Strozihy 1333 508 20 Hořice v Podkrkonoší 13 583 212
Kraj	Název, sídlo, identifikační číslo	Jihlavský Diagnostický ústav sociální péče Dobešovská 1, 394 94 Černovice 00 582 263
Hlavní město Praha	Ústav léčebné rehabilitace Horáčkova 1/1096, 140 00 Praha 4 45 245 649	Brněnský Ústav sociální péče pro tělesně postižené 683 02 Habrovany 1 13 693 824
Středočeský kraj	Závodní ústav národního zdraví uranového průmyslu Zdaboř, 261 05 Příbram 00 023 876	

Příloha obsahuje seznam organizací, které Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky nepřevádí na kraje.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Kraj: Název, sídlo, identifikační číslo organizační složky státu:

Hlavní

město Praha

Škola Jaroslava Ježka, Speciální školy a školská zařízení pro zrakově postižené Jaroslava Ježka

Loretánská 19/104 a 17/103, 118 00 **Praha 1**
48 134 546

Konzervatoř a Ladičská škola Jana Deyla

Maltézské nám. 14, 118 44 **Praha 1**
61 387 339

Speciální školy a školská zařízení pro sluchově postižené a Praktická škola

Holečkova 4, 150 00 **Praha 5**
48 134 368

Dětský diagnostický ústav

U Michelského lesa 222, 141 00 **Praha 4**
48 134 333

Diagnostický ústav pro mládež

Na Dlouhé mezi 19, 147 00 **Praha 4**
61 386 308

Diagnostický ústav pro mládež

Lublaňská 33, 120 00 **Praha 2**
49 625 357

Dětský výchovný ústav

Jana Masaryka 16, 120 00 **Praha 2**
65 993 381

Středisko výchovné péče pro děti a mládež a Výchovný ústav pro mládež s názvem: „Středisko pro mládež Klíčov“

Čakovická 51, 190 00 **Praha 9**
63 110 261

Středočeský

Dětský diagnostický ústav
Pražská 151, 252 29 **Dobřichovice**
61 384 810

Dětský výchovný ústav

280 02 **Býchory 52**
48 665 771

Dětský výchovný ústav

Rumburská 54, 277 21 **Liběchov**
49 518 879

Dětský výchovný ústav

257 08 **Načeradec 1**
61 664 642

Výchovný ústav pro mládež, Střední odborné učiliště, Odborné učiliště a Učiliště

262 12 **Obořiště 1**
61 100 544

Výchovný ústav pro mládež

Hloušecká 279, 284 01 **Kutná Hora**
49 543 261

Česko- budějovický

Speciální školy a školská zařízení pro sluchově postižené

Riegrova 1, 370 01 **České Budějovice**
60 075 961

Dětský diagnostický ústav

Homole 90, 370 01 **České Budějovice**
60 076 178

Výchovný ústav pro děti a mládež a Středisko výchovné péče pro děti a mládež

Šindlový Dvory 25, 370 01 **České Budějovice**
60 075 821

Ústav s výchovně léčebným režimem pro mládež, Odborné učiliště a Praktická škola

Gymnazijská 118, 377 01 **Jindřichův Hradec**
60 816 911

Plzeňský

Dětský diagnostický ústav a Středisko výchovné péče pro děti a mládež

Karlovarská 67, 328 18 **Plzeň**
49 778 129

Výchovný ústav pro děti a mládež

Chodské náměstí 131, 345 25 **Hostouň**
48 342 998

Dětský výchovný ústav

Měcholupy 2, 339 01 **Klatovy**
61 781 517

Výchovný ústav pro mládež

338 10 **Terešov 1**
48 380 253

Karlovarský

Výchovný ústav pro mládež

Školní 9, 362 25 **Nová Role**
00 077 941

	Výchovný ústav pro děti a mládež Jiráskova 344, 364 52 Žlutice 00 077 917		Husův domov Vrchlického 700, 544 01 Dvůr Králové nad Labem 62 048 660 Dětský výchovný ústav Temný Důl 16, 542 26 Horní Maršov 60 153 628
Ústecký	Výchovný ústav pro děti a mládež a Středisko výchovné péče pro děti a mládež tř. Vítězství 70, 407 11 Děčín XXXII-Boletice nad Labem 47 274 379 Výchovný ústav pro mládež, Střední odborné učiliště a Odborné učiliště 441 01 Buškovice 203 49 123 947 Výchovný ústav pro děti a mládež Čapkova 5, 407 53 Jířikov 00 412 040 Výchovný ústav pro děti a mládež, Střední odborné učiliště, Odborné učiliště a Učiliště Požárnická 168, 417 54 Kostomlaty pod Milešovkou 61 515 442 Výchovný ústav pro mládež Pšov 1, 441 01 Podbořany-Pšov 49 123 734	Pardubický	Dětský výchovný ústav a Středisko výchovné péče pro děti a mládež Riegrova 1, 538 62 Hrochův Týnec 60 103 264 Výchovný ústav pro děti a mládež 5. května 383, 561 69 Králíky 49 314 904
		Jihlavský	Výchovný ústav pro mládež a Středisko výchovné péče pro děti a mládež Jiráskova 285, 394 94 Černovice 00 410 802 Dětský výchovný ústav Dělnická 1, 586 01 Jihlava 60 545 933 Výchovný ústav pro děti a mládež Horní 617, 394 64 Počátky 00 073 342 Výchovný ústav pro mládež K Rakůvkám 1, 594 01 Velké Meziříčí 48 895 440 Speciální školy pro žáky s více vadami Březejc Sviny 13, 594 01 Velké Meziříčí 48 897 574
Liberecký	Dětský diagnostický ústav U Opatrovny 3, 460 01 Liberec 46 748 083 Dětský výchovný ústav Školní 89, 471 28 Hamr na Jezeře 62 237 047 Výchovný ústav pro děti a mládež Školní 438, 463 31 Chrastava 00 361 348	Brněnský	Speciální školy pro zrakově postižené Hlinky 156, 603 00 Brno 62 157 370 Speciální střední školy a Odborné učiliště pro zrakově postiženou mládež Hlinky 156, 603 00 Brno 65 353 650 Mateřská škola a Základní škola internátní pro žáky s vadami řeči Veslařská 234, 637 00 Brno 62 157 787 Dětský diagnostický ústav Hlinky 140, 603 69 Brno 00 567 256 Diagnostický ústav pro mládež Veslařská 246, 637 00 Brno 62 158 384 Výchovný ústav pro děti a mládež Nádražní 698, 672 01 Moravský Krumlov 49 438 905
Královéhradecký	Obchodní akademie, Obchodní škola a Praktická škola pro tělesně postižené Obchodní 282, 542 25 Janské Lázně 49 290 274 Dětský diagnostický ústav a Středisko výchovné péče pro děti a mládež Rokytanského 62, 500 02 Hradec Králové 62 690 001 Výchovný ústav pro mládež Dvořákova 474, 543 71 Hostinné 60 153 385 Dětský výchovný ústav Tyršova 7, 517 41 Kostelec nad Orlicí 60 884 754 Dětský výchovný ústav Al. Jiráskova 617, 543 01 Vrchlabí 60 153 261		

- Výchovný ústav pro mládež, Odborné učiliště a Praktická škola
Trpínská 317, 679 74 **Olešnice na Moravě**
62 073 079
- Výchovný ústav pro mládež
Zámek 1, 671 38 **Višňové**
49 438 921
- Olomoucký** Výchovný ústav pro mládež
Novosady 248, 751 14 **Dřevohostice**
00 842 796
- Výchovný ústav pro děti a mládež
Kouty nad Desnou 3, 788 12 **Loučná nad Desnou**
00 843 016
- Dětský výchovný ústav
Ústavní 9, 783 51 **Olomouc-Svatý Kopeček**
00 601 811
- Dětský výchovný ústav
751 25 **Veselíčko 1**
00 842 788
- Výchovný ústav pro mládež
Klášterní 251, 790 55 **Vidnava**
00 843 024
- Výchovný ústav s léčebným režimem
drogových závislostí pro mládež
Komenského 154, 790 65 **Žulová**
64 988 287
- Speciální mateřská škola a Základní škola pro sluchově postižené
Kosmonautů 4, 772 00 **Olomouc**
00 844 071
- Ostravský** Speciální školy a Speciální školská zařízení pro tělesně postižené
Dostojevského 12, 746 01 **Opava**
47 813 229
- Dětský diagnostický ústav
735 81 **Bohumín-Šunychl 463**
62 331 264
- Diagnostický ústav pro mládež a Středisko výchovné péče pro děti a mládež
Škrobálkova 16, 718 00 **Ostrava-Kunčičky**
00 601 969
- Výchovný ústav pro mládež, Střední odborné učiliště, Odborné učiliště a Učiliště
Divadelní 12, 741 01 **Nový Jičín**
00 601 586
- Dětský výchovný ústav
Sportovní 561, 735 42 **Horní Těrlicko**
62 331 507
- Výchovný ústav pro zdravotně handicapovanou mládež
Slezská 23/49, 700 30 **Ostrava-Hrabůvka**
62 348 043
- Zlínský** Speciální školy pro sluchově postižené
Vsetínská 454, 757 14 **Valašské Meziříčí**
00 843 598
- Dětský výchovný ústav
Havlíčková 547, **Bystřice pod Hostýnem**
63 458 896
- Výchovný ústav pro mládež a Střední odborné učiliště lesnické
768 72 **Chvalčov 47**
63 458 811
- Výchovný ústav pro mládež, Střední odborné učiliště a Učiliště
Zámecká 107, 768 04 **Střílky**
47 935 740

158

ZÁKON

ze dne 18. května 2000

**o vyhledávání, průzkumu a těžbě nerostných zdrojů z mořského dna
za hranicemi pravomocí států a o změně některých zákonů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**VYHLEDÁVÁNÍ, PRŮZKUM A TĚŽBA
NEROSTNÝCH ZDROJŮ Z MOŘSKÉHO DNA
ZA HRANICEMI PRAVOMOCÍ STÁTŮ****HLAVA I****ÚVODNÍ USTANOVENÍ**

§ 1

Předmět a účel zákona

(1) Zákon upravuje práva a povinnosti fyzických osob s bydlištěm na území České republiky a právnických osob se sídlem na území České republiky při vyhledávání, průzkumu nebo těžbě nerostných zdrojů ze dna moří a oceánů a jeho podzemí za hranicemi pravomocí států a výkon státní správy s tím související.

(2) Účelem zákona je provedení zásad a pravidel mezinárodního práva, podle nichž jsou dno, jeho podzemí a nerostné zdroje, uvedené v odstavci 1, považovány za společné dědictví lidstva.

§ 2

Vymezení základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) Oblastí dno moří a oceánů a jeho podzemí za hranicemi pravomocí států, stanovenými v souladu s mezinárodním právem,
- b) nerostnými zdroji všechny tuhé, kapalné a plynné zdroje nerostů nacházející se v Oblasti, včetně polymetalických konkrecí, polymetalických sulfidů a kobaltonosných kůrek,
- c) vyhledáváním zjišťování nerostných zdrojů v Oblasti včetně odhadů jejich hodnoty bez práv na průzkum nebo těžbu,
- d) činností v Oblasti průzkum nebo těžba nerostných zdrojů v Oblasti s právy k této činnosti včetně plánování, provádění a vyhodnocování průzkumné a těžební činnosti,
- e) poškozením mořského prostředí znečištěním mořského prostředí přímým nebo nepřímým zanesením

ním takových látek nebo energie člověkem do mořského prostředí, které mají či mohou mít takové zhoubné účinky, jako jsou poškození živých zdrojů a mořského života, ohrožení lidského zdraví, zabránění mořské činnosti včetně rybolovu, či jinému oprávněnému využívání moře, zhoršení užité jakosti mořské vody a omezení podmínek pro rekreaci.

HLAVA II**PODMÍNKY****PRO VYHLEDÁVÁNÍ A ČINNOST V OBLASTI**

§ 3

Vyhledávání a činnost v Oblasti je oprávněna provádět fyzická osoba s bydlištěm na území České republiky nebo právnická osoba se sídlem na území České republiky za podmínek uvedených v tomto zákoně (dále jen „oprávněná osoba“). Práce spojené s vyhledáváním a činností v Oblasti řídí a za jejich výkon odpovídá fyzická osoba, které Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „ministerstvo“) vydalo rozhodnutí o osvědčení odborné způsobilosti.

§ 4

**Podmínky pro vydání rozhodnutí
o osvědčení odborné způsobilosti**

Podmínkou pro vydání rozhodnutí o osvědčení odborné způsobilosti (dále jen „osvědčení“) je

- a) dosažení věku 21 let,
- b) způsobilost k právním úkonům,
- c) bezúhonnost,
- d) prokázání odborné způsobilosti podle § 6.

§ 5

Bezúhonnost

(1) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen

- a) pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo z nedbalosti, který souvisel s vyhledáváním nebo činností v Oblasti,
- b) pro jakýkoliv jiný trestný čin spáchaný úmyslně k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání alespoň 1 roku.

(2) Za bezúhonného se považuje také ten, kdo se trestných činů uvedených v odstavci 1 dopustil a byl za tyto činy odsouzen, pokud se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen.¹⁾

§ 6

Odborná způsobilost

(1) Odbornou způsobilostí se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) ukončené vysokoškolské vzdělání geologického nebo báňského směru a 3 roky praxe v geologickém průzkumu nebo dobývání nerostných surovin,
- b) prokázání znalosti anglického nebo francouzského jazyka na úrovni státní základní jazykové zkoušky,²⁾
- c) prokázání znalosti tohoto zákona, částí I, XI, XII a XV Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu³⁾ (dále jen „Úmluva“), příloh III až VI Úmluvy, Dohody o provádění části XI Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu⁴⁾ (dále jen „Dohoda“) a přílohy k ní a dále závazných zásad, pravidel, předpisů a postupů vydaných Mezinárodním úřadem pro mořské dno (dále jen „Úřad“),
- d) praxe při vyhledávání nebo při činnosti v Oblasti v délce nejméně 1 roku, z toho nejméně 1 měsíc při provádění prací na moři; praxi na moři lze nahradit úspěšným absolvováním zvláštního kurzu pořádaného Mezinárodním oceánským institutem nebo úspěšným absolvováním výcvikového programu pořádaného Úřadem.

(2) Odborná způsobilost se prokazuje osvědčením vydaným ministerstvem na podkladě protokolu o úspěšně vykonané zkoušce ze znalostí v rozsahu uvedeném v odstavci 1 písm. b) a c) před odbornou zkušební komisí jmenovanou ministerstvem a za podmínky splnění ostatních požadavků odborné způsobilosti stanovených v § 4 až 6 a v § 7 odst. 1 až 3 tohoto zákona. Odborná zkušební komise se při ověřování znalostí podle odstavce 1 písm. b) a c) řídí jednacím řádem vydaným ministerstvem.

§ 7

Osvědčení

(1) Fyzická osoba, která hodlá provádět vyhledávání nebo činnost v Oblasti sama nebo jako odpovědný zástupce jiných osob (dále jen „odpovědný zástupce“), podá ministerstvu žádost o vydání osvědčení.

(2) V žádosti o vydání osvědčení uvede jméno, příjmení, bydliště a rodné číslo nebo identifikační číslo.

(3) K žádosti o vydání osvědčení připojí výpis z evidence Rejstříku trestů⁵⁾ ne starší než 3 měsíce a ověřené kopie dokladů uvedených v § 6 odst. 1 písm. a) a d). Pokud se fyzická osoba zdržovala v posledních 5 letech mimo území České republiky, předloží doklady uvedené v předchozí větě ze států, ve kterých se v posledních 5 letech zdržovala nepřetržitě po dobu delší než 3 měsíce.

(4) Jsou-li splněny podmínky pro vydání osvědčení uvedené v § 4 až 6 a v § 7 odst. 1 až 3, vydá ministerstvo osvědčení s platností 7 let od nabytí právní moci rozhodnutí. Nejsou-li tyto podmínky splněny, ministerstvo žádost o vydání osvědčení zamítne.

(5) Za vydané osvědčení vybírá ministerstvo správní poplatek podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾

§ 8

Vyhledávání

(1) Oprávněná osoba je povinna písemně ohlásit Úřadu svůj záměr vyhledávat. Ohlášení se předkládá v některém z jednacích jazyků Organizace spojených národů.

(2) Oprávněná osoba v ohlášení uvede

- a) jméno, příjmení, bydliště, státní příslušnost a rodné číslo nebo identifikační číslo, jde-li o fyzickou osobu,
- b) obchodní jméno, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu,
- c) jméno, příjmení, bydliště, rodné číslo nebo identifikační číslo a státní příslušnost fyzických osob, které jsou statutárním orgánem právnické osoby, je-li tento orgán ustanoven,

¹⁾ Například § 58, 60, 60a a 70 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 7 vyhlášky č. 526/1992 Sb., o státních jazykových školách a státních jazykových zkouškách.

³⁾ Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 240/1996 Sb., o sjednání Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu.

⁴⁾ Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 241/1996 Sb., o sjednání Dohody o provádění části XI Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z 10. prosince 1982.

⁵⁾ § 11 zákona č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů.

⁶⁾ Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položka č. 22 písm. a) Sazebníku správních poplatků.

- d) číslo telefonu, popřípadě též faxu a adresu elektronické pošty,
- e) jméno, příjmení, bydliště, rodné číslo nebo identifikační číslo a státní příslušnost fyzické osoby, která je odpovědným zástupcem,
- f) druh nerostného zdroje, na který bude vyhledávání zaměřeno,
- g) závazek, že při vyhledávání bude postupovat podle Úmluvy, Dohody a závazných zásad, pravidel, předpisů a postupů vydaných Úřadem,
- h) souhlas s kontrolou dodržování závazku podle písmene g), prováděnou Úřadem,
- i) souřadnice území, v nichž má být prováděno vyhledávání,
- j) popis prací při vyhledávání,
- k) datum zamýšleného zahájení vyhledávání,
- l) předpokládanou dobu trvání vyhledávání.

(3) K ohlášení oprávněná osoba připojí doklad o pojištění své odpovědnosti za škody způsobené při vyhledávání.

(4) Kopii ohlášení podle odstavce 1 ověřenou podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ a úřední překlad textu ohlášení do českého jazyka⁸⁾ oprávněná osoba současně zašle ministerstvu k evidenci.

(5) Vyhledávání může oprávněná osoba zahájit až po předložení dokladu o registraci ohlášení Úřadem ministerstvu k evidenci.

§ 9

Činnost v Oblasti

(1) Oprávněná osoba může provádět činnost v Oblasti pouze na základě písemné smlouvy mezi ní a Úřadem a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(2) Jednání s Úřadem o činnosti v Oblasti lze zahájit až po vydání rozhodnutí ministerstva o předchozím souhlasu k této činnosti (dále jen „předchozí souhlas“).

§ 10

Předchozí souhlas

(1) Oprávněná osoba v žádosti o předchozí souhlas uvede

- a) jméno, příjmení, bydliště, státní příslušnost a rodné číslo nebo identifikační číslo, jde-li o fyzickou osobu,
- b) obchodní jméno, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu,

- c) jméno, příjmení, bydliště, rodné číslo nebo identifikační číslo a státní příslušnost fyzických osob, které jsou statutárním orgánem právnické osoby, je-li tento orgán ustanoven,
- d) číslo telefonu, popřípadě též faxu a adresu elektronické pošty,
- e) druh nerostného zdroje, na který bude činnost v Oblasti zaměřena,
- f) závazek, že při činnosti v Oblasti bude postupovat podle písemné smlouvy s Úřadem, Úmluvy, Dohody a závazných zásad, pravidel, předpisů a postupů vydaných Úřadem,
- g) souhlas s kontrolou dodržování závazku podle písmene f), prováděnou Úřadem,
- h) vymezení prací v rámci činnosti v Oblasti,
- i) datum zamýšleného zahájení činnosti v Oblasti,
- j) předpokládanou dobu trvání činnosti v Oblasti,
- k) přesné vymezení místa činnosti v Oblasti.

(2) Oprávněná osoba žádost doloží

- a) výpisem z obchodního rejstříku, jde-li o osobu, která se zapisuje do obchodního rejstříku,
- b) dokladem o ustanovení odpovědného zástupce, pokud sama není držitelem osvědčení,
- c) dokladem o vynaložení částky na vyhledávání ve výši nejméně 30 000 000 USD anebo v hodnotě této částky v jiné měně; z této částky musí být nejméně 10 % vynaloženo na zjištění polohy, výzkum a na zhodnocení té části dna moře, oceánu nebo jeho podzemí, k níž se bude vztahovat činnost v Oblasti podle odstavce 1 písm. h),
- d) návrhem plánu prací podle odstavce 1 písm. h), který je podkladem pro uzavření smlouvy s Úřadem na jejich provádění,
- e) dokladem o vlastnictví nebo nájmu výzkumného plavidla nebo těžebního agregátu,
- f) dokladem o pojištění odpovědnosti za škody způsobené při činnosti v Oblasti,
- g) dokladem o finančním zajištění k provádění prací podle odstavce 1 písm. h),
- h) dokladem o zaplacení poplatku za podání žádosti o předchozí souhlas.

(3) Oprávněná osoba, která je členem mezinárodního sdružení hodlajícího provádět činnost v Oblasti, v žádosti o předchozí souhlas uvede údaje a žádost doloží podle odstavců 1 a 2 obdobně.

(4) Oprávněná osoba, která s Úřadem uzavřela smlouvu pouze na průzkum nerostného zdroje a hodlá

⁷⁾ Zákon č. 41/1993 Sb., o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady, ve znění zákona č. 15/1997 Sb.

⁸⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

po jeho ukončení provádět jeho těžbu, musí před zahájením těžby uzavřít s Úřadem smlouvu na těžbu. Před uzavřením této smlouvy je povinna získat nový předchozí souhlas ministerstva k těžbě. Žádost o takový předchozí souhlas obsahuje údaje uvedené v odstavcích 1 a 2.

(5) O vydání předchozího souhlasu rozhodne ministerstvo po projednání s Ministerstvem zahraničních věcí. Jsou-li splněny podmínky uvedené v předchozích odstavcích, vydá ministerstvo předchozí souhlas na dobu 15 let. Tuto dobu může ministerstvo prodloužit nejvýše o 5 let, jestliže oprávněná osoba prokáže, že nestihla provést všechny práce v rámci činnosti v Oblasti uvedené v odstavci 1 písm. h). V předchozím souhlasu ministerstvo uvede údaje stanovené v odstavci 1 písm. a) nebo b), e), f), h) a k). Nejsou-li splněny podmínky k vydání předchozího souhlasu, ministerstvo žádost o jeho vydání zamítne.

(6) Za podání žádosti o předchozí souhlas ministerstvo vybírá správní poplatek podle zákona o správních poplatcích.

(7) Předchozí souhlas vydá ministerstvo v jazyce českém a současně zabezpečí jeho úřední překlad do jazyka anglického nebo do jazyka francouzského.⁸⁾

HLAVA III

PRÁVA A POVINNOSTI OPRÁVNĚNÝCH OSOB

§ 11

Oprávněná osoba je povinna

- neprodleně oznámit ministerstvu všechny změny a doplnění týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti ohlášení vyhledávání nebo žádosti o vydání předchozího souhlasu,
- sjednat před zahájením vyhledávání nebo činnosti v Oblasti pojištění své odpovědnosti za škody způsobené v Oblasti s pojistitelem oprávněným podle zvláštního právního předpisu,⁹⁾
- odstranit následky škody, kterou způsobila při vyhledávání nebo činnosti v Oblasti; škodou se v tomto případě rozumí ztráta na životě, újma na zdraví a majetku a poškození mořského prostředí v Oblasti.

§ 12

Oprávněná osoba, které Úřad zaregistroval ohlášení k vyhledávání nebo která uzavřela s Úřadem smlouvu na provádění činnosti v Oblasti, může požádat Úřad o souhlas s převodem svých práv, povinností a závazků vyplývajících ze zaregistrování Úřadem nebo ze smlouvy uzavřené s Úřadem na jinou právnic-

kou osobu nebo fyzickou osobu jen tehdy, vydá-li ministerstvo rozhodnutí, kterým s tímto převodem vysloví souhlas.

§ 13

Řešení sporů

Spory související s vyhledáváním nebo činností v Oblasti se řeší podle čl. 186 až 190 Úmluvy.

§ 14

Souběh řízení

Probíhá-li proti oprávněné osobě současně řízení vedené Úřadem pro porušení závazných zásad, pravidel, předpisů a postupů vydaných Úřadem k vyhledávání nebo činnosti v Oblasti a ministerstvem pro porušení tohoto zákona, ministerstvo své řízení přeruší do doby obdržení pravomocného rozhodnutí Úřadu. Rozhodnul-li Úřad o postihu, ministerstvo řízení zastaví. Nebylo-li Úřadem rozhodnuto o postihu, ministerstvo v jím vedeném řízení pokračuje.

HLAVA IV

VÝKON STÁTNI SPRÁVY

§ 15

Ministerstvo

- vede evidenci ohlášení Úřadu a registrací ohlášení Úřadu podle § 8 odst. 4 a 5,
- jmenuje a odvolává odbornou zkušební komisi k ověřování znalostí uvedených v § 6 odst. 1 písm. b) a c) a vydává jednacím řád této komise,
- rozhoduje o vydání a odnětí osvědčení a vede jejich evidenci,
- rozhoduje o vydání a zrušení předchozího souhlasu podle § 10 a 17 a vede jejich evidenci; o zrušení nebo zániku předchozích souhlasů informuje Úřad s uvedením důvodu jejich zrušení nebo zániku,
- rozhoduje o vydání souhlasu k převodu práv, povinností a závazků podle § 12 a vede jejich evidenci,
- provádí kontrolní činnost podle § 16,
- ukládá pokuty podle § 18.

§ 16

Kontrolní činnost

(1) Ministerstvo kontroluje dodržování tohoto zákona. Při kontrolní činnosti u oprávněných osob zejména

- provádí kontrolu dokumentace a písemností vztahujících se k vyhledávání nebo činnosti v Oblasti,

⁹⁾ Zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví).

- b) provádí kontrolu objektů, zařízení a pracovišť, které slouží k vyhledávání nebo činnosti v Oblasti,
- c) vyžaduje předložení dokladů o splnění povinností stanovených tímto zákonem.

(2) Při kontrolní činnosti je oprávněná osoba povinna zpřístupnit doklady podle odstavce 1 písm. a) a c) a umožnit vstup do kontrolovaných objektů, zařízení a pracovišť podle odstavce 1 písm. b).

(3) Nestanoví-li tento zákon jinak, řídí se postup při kontrolní činnosti zvláštním právním předpisem.¹⁰⁾

§ 17

Zrušení a zánik předchozího souhlasu

(1) Ministerstvo rozhodne o zrušení předchozího souhlasu vydaného oprávněné osobě, jestliže tato osoba

- a) neplní závazek podle § 10 odst. 1 písm. f),
- b) odmítne kontrolu podle § 16, nebo
- c) podle oznámení Úřadu poškodila mořské prostředí.

(2) Předchozí souhlas oprávněné osobě zaniká

- a) u fyzické osoby smrtí nebo prohlášením za mrtvého,
- b) dnem zániku právnické osoby,
- c) prohlášením konkurzu nebo zamítnutím konkurzu pro nedostatek majetku,
- d) dnem zániku oprávnění získaného podle Úmluvy,
- e) uplynutím doby, na kterou byl udělen,
- f) na žádost oprávněné osoby dnem, kdy žádost obdrželo ministerstvo.

§ 18

Pokuty

Ministerstvo uloží za porušení povinností stanovených tímto zákonem pokutu až do výše

- a) 100 000 000 Kč osobě, která provádí činnost v Oblasti bez smlouvy s Úřadem podle § 9 odst. 1,
- b) 10 000 000 Kč osobě, která provádí vyhledávání bez odpovědného zástupce podle § 7 odst. 1 a § 22 odst. 1, pokud sama není oprávněna vyhledávání provádět,
- c) 10 000 000 Kč osobě uvedené v § 22 odst. 2, která ve stanovené lhůtě nepřizpůsobila své právní poměry tomuto zákonu,
- d) 1 000 000 Kč osobě, která porušila ostatní povinnosti stanovené tímto zákonem.

§ 19

(1) Pokutu podle § 18 lze uložit do 3 let ode dne, kdy ministerstvo zjistí porušení povinnosti, nejdéle však do 10 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(2) Při stanovení výše pokuty se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobených následků, k včasnosti a účinné součinnosti osoby, která se dopustila protiprávního jednání při odstraňování závad.

(3) Pokuty uložené podle § 18 vybírá a vymáhá ministerstvo; při jejich vybírání a vymáhání postupuje podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁾ Výnosy z pokut jsou příjmem státního rozpočtu.

HLAVA V

SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 20

Ve vztazích souvisejících s vyhledáváním a činností v Oblasti, které tento zákon neupravuje, se použije vyhlášená mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána. Pokud nejsou takové vztahy upraveny ani mezinárodní smlouvou, použijí se zásady a pravidla obecného mezinárodního práva.

§ 21

V řízení podle tohoto zákona se postupuje podle správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 22

(1) Oprávněná osoba, která hodlá být členem mezinárodního sdružení provádějícího vyhledávání nebo činnost v Oblasti, je před vstupem do tohoto sdružení povinna mít v pracovněprávním vztahu osobu, která je držitelem osvědčení podle tohoto zákona, pokud není sama držitelem tohoto osvědčení.

(2) Fyzická osoba nebo právnická osoba, která se stala členem mezinárodního sdružení, provádějícího vyhledávání nebo činnost v Oblasti před účinností tohoto zákona, je povinna přizpůsobit své právní poměry podle tohoto zákona do 2 let ode dne nabytí jeho účinnosti.

(3) Je-li členem mezinárodního sdružení Česká republika, musí ústřední orgán státní správy příslušný podle zvláštního právního předpisu do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona zajistit, aby Českou republiku v mezinárodním sdružení zastupovala osoba, která je držitelem osvědčení podle tohoto zákona.

¹⁰⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST DRUHÁ**Změna zákona o správních poplatcích**

§ 23

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997

Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb. a zákona č. 156/2000 Sb., se mění takto:

V příloze Sazebník správních poplatků se v položce 22 doplňuje písmeno m), které zní:

„m) podání žádosti o vydání rozhodnutí o předchozím souhlasu k činnosti v Oblasti dna moří a oceánů a jeho podzemí za hranicemi pravomocí států

Kč 100 000,-“.

ČÁST TŘETÍ**Změna živnostenského zákona**

§ 24

V § 3 odst. 3 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000

Sb., zákona č. 123/2000 Sb. a zákona č. 124/2000 Sb., se na konci písmene ab) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno ac), které včetně poznámky pod čarou č. 23j) zní:

„ac) vyhledávání, průzkum a těžba nerostných zdrojů ze dna moří a oceánů a jeho podzemí za hranicemi pravomocí států.^{23j)}“

^{23j)} Zákon č. 158/2000 Sb., o vyhledávání, průzkumu a těžbě nerostných zdrojů z mořského dna za hranicemi pravomocí států a o změně některých zákonů.“.

ČÁST ČTVRTÁ**ÚČINNOST**

§ 25

Tento zákon nabývá účinnosti 15. dnem následujícím po dni jeho vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. **Špidla v. r.**

159

ZÁKON

ze dne 18. května 2000,

kterým se mění zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 15/1998 Sb., a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti

Čl. I

Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 15/1998 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odstavec 2 zní:

„(2) Výnosem podle tohoto zákona se rozumí jakákoliv ekonomická výhoda z jednání, které vykazuje znaky trestného činu.“

2. V § 1 odstavec 3 zní:

„(3) Identifikací se rozumí

- a) u fyzické osoby ověření jejího jména, příjmení, rodného čísla nebo data narození, trvalého pobytu; jde-li o cizince, ověření z cestovního dokladu jeho jména, příjmení, data narození, čísla a doby platnosti cestovního dokladu, státu, který cestovní doklad vydal, pohlaví, je-li v cestovním dokladu uvedeno, případně dalších identifikačních údajů uvedených v cestovním dokladu; jde-li o fyzickou osobu provozující podnikatelskou činnost, též zjištění jejího obchodního jména a identifikačního čísla,
- b) u právnické osoby zjištění obchodního jména, jejího sídla, identifikačního čísla a identifikace fyzické osoby, která jejím jménem jedná v daném obchodu.

Ověření nebo zjištění údajů uvedených v písmenech a) a b) lze provést též dálkovým přenosem, jestliže je zajištěna zaručená identifikace těchto dat podle zvláštního právního předpisu.“

3. V § 1 odstavec 5 zní:

„(5) Podezřelým obchodem se pro účely tohoto zákona rozumí obchod provedený za okolností vyvolávajících podezření ze snahy o legalizaci výnosu. Jedná se zejména o

- a) vklady v hotovosti a jejich okamžité výběry nebo jejich převody na jiné účty,

- b) zřizování účtů jedním klientem, jejichž počet je podle poznatků finanční instituce podle § 1 odst. 6 ve zjevném nepoměru k předmětu jeho podnikatelské činnosti nebo jeho majetkovým poměrům, a převody mezi těmito účty,
- c) pohyby na účtech klienta, které podle poznatků finanční instituce podle § 1 odst. 6 neodpovídají povaze nebo rozsahu jeho podnikatelské činnosti nebo jeho majetkovým poměrům,
- d) počet obrátů na účtu během jednoho dne nebo ve dnech následujících, který neodpovídá obvyklým peněžním operacím klienta.“

4. V § 1 odstavec 6 zní:

„(6) Finanční institucí se pro účely tohoto zákona rozumějí banky a pobočky zahraničních bank (dále jen „banky“), spořitelni a úvěrní družstva, investiční společnosti a investiční fondy, penzijní fondy, osoba, která je oprávněna podle zvláštního právního předpisu obchodovat s cennými papíry,¹⁾ organizátor trhu s cennými papíry,¹⁾ pojišťovny, Středisko cenných papírů a jiné právnické osoby oprávněné k vedení části evidence Střediska cenných papírů, jakož i k výkonu jeho ostatních činností,¹⁾ právnické nebo fyzické osoby provozující herny, kasina, sázkové kanceláře, dražby mimo výkon rozhodnutí, obchody s nemovitostmi, finanční pronájem, finanční činnosti,²⁾ obchodování s cizí měnou, zprostředkování hotovostních a bezhotovostních převodů peněžních prostředků, zprostředkování spoření nebo zprostředkovatelskou činností směřující k uzavření pojistné nebo zajišťovací smlouvy.“

Poznámky pod čarou č. 1) až 3) znějí:

¹⁾ Zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 28 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 2 písm. f) zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví).“

Zrušuje se poznámka pod čarou č. 6).

5. V § 1 se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Komise pro cenné papíry má stejné povinnosti jako finanční instituce s výjimkou povinností uvedených v § 2 a 6.“

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 8.

6. V § 1 odst. 8 se slovo „neobvyklého“ nahrazuje slovem „podezřelého“.

7. V § 2 odst. 1 se na konci věty první doplňují tato slova: „ , pokud tento zákon dále nestanoví jinak“ a ve větě druhé se slovo „sjednán“ nahrazuje slovem „uskutečněn“.

8. V § 2 odstavec 2 zní:

„(2) Za obchod, s nímž je spojena povinnost finanční instituce identifikovat jeho účastníky podle odstavce 1, se zejména považuje

- a) jakákoliv bankovní operace, jejíž hodnota převyšuje částku 500 000 Kč,
- b) nákup, prodej nebo směna jakýchkoliv druhů cenných papírů a jakýchkoliv druhů derivátů¹⁾ různých emitentů stejnými smluvními stranami, jestliže cena, za kterou jsou cenné papíry nebo deriváty¹⁾ nakupovány nebo prodávány, nebo jejich hodnota stanovená podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾ přesahuje 500 000 Kč,
- c) výplata částky přesahující 500 000 Kč sázkovou kanceláří, hernou nebo kasinem,
- d) výplata pojistných plnění, jejichž hodnota přesahuje částku 500 000 Kč.“

Poznámka pod čarou č. 4) zní:

⁴⁾ Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).“

9. V § 2 se doplňují odstavce 3 až 6, které znějí:

„(3) Finanční instituce je vždy povinna identifikovat účastníky obchodu, jedná-li se o

- a) podezřelý obchod,
- b) uzavření smlouvy o běžném nebo vkladovém účtu nebo vkladu na vkladní knížce nebo vkladním listu nebo sjednání jiné formy vkladu,⁵⁾
- c) uzavření smlouvy o nájmu bezpečnostní schránky nebo smlouvy o úschově v trezoru banky,
- d) obchod, který jinak podléhá identifikační povinnosti podle odstavce 1 nebo písmen a), b) a c), jestliže je při něm klient zastoupen jinou osobou na základě plné moci.

(4) V případě obchodu podle odstavce 3 písm. d) se provádí identifikace předložením plné moci s úředně ověřeným podpisem; tato plná moc se nevyžaduje, jestliže majitel účtu v bance zmocnil třetí osobu k dispozici s účtem a tato osoba se identifikovala podle § 1 odst. 3 písm. a) a podepsala dispozici podle podpisového vzoru před zaměstnancem banky, nebo v případě, kdy osoba, která jinak dispoziční právo k účtu v bance nemá, ukládá na podnikatelský účet peněžní prostředky, jestliže vedle hotovosti doručuje do banky již vyplněné a oprávněnou osobou podepsané doklady.

(5) Jestliže finanční instituce má důvodné pochybnosti, že účastník obchodu jedná svým jménem nebo že zastírá, že jedná za třetí osobu, pokusí se z informací, které má k dispozici, zjistit skutečnou totožnost třetích osob nebo učiní v rámci možností kroky ke zjištění jejich totožnosti.

(6) Finanční instituce neprovede obchod v případě, že je dána identifikační povinnost podle odstavců 1 až 3 a účastníci obchodu se odmítnou podrobit identifikaci; finanční instituce o této skutečnosti současně informuje příslušnou organizační složku Ministerstva financí (dále jen „ministerstvo“).“

Poznámka pod čarou č. 5) zní:

⁵⁾ § 778 a násl. zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 509/1991 Sb.“

10. V § 3 se za slova „podle § 2“ vkládají slova „ , jakož i všechny údaje a doklady o obchodech spojených s povinností identifikace,“.

11. V § 4 odst. 1 se slovo „neobvyklý“ nahrazuje slovem „podezřelý“ a slova „příslušné organizační složce Ministerstva financí (dále jen „ministerstvo“)" se nahrazují slovem „ministerstvu“.

12. V § 4 odst. 2 větě druhé se slovo „neobvyklého“ nahrazuje slovem „podezřelého“.

13. V § 4 odst. 5 se slovo „neobvyklého“ nahrazuje slovem „podezřelého“.

14. § 5 včetně nadpisu zní:

„§ 5

Oznamovací povinnost ve zvláštních případech

(1) Fyzická osoba vstupující do tuzemska nebo vystupující z tuzemska je povinna písemně oznámit celnímu úřadu dovoz a vývoz platných bankovek a mincí v české nebo cizí měně, cestovních šeků nebo peněžních poukázek směnitelných za hotové peníze v úhrnné hodnotě převyšující 350 000 Kč.

(2) Povinnost uvedenou v odstavci 1 musí splnit rovněž právnická osoba, která hodnoty uvedené v odstavci 1 dováží nebo vyváží, a to prostřednictvím fyzické osoby, která tyto hodnoty dováží nebo vyváží.

(3) Fyzická nebo právnická osoba odesílající z tuzemska do zahraničí nebo přijímající ze zahraničí poštovní nebo jinou zásilku, která obsahuje platné bankovky a mince v české nebo cizí měně, cestovní šeky nebo poukázky směnitelné za hotové peníze v úhrnné hodnotě převyšující částku 20 000 Kč, je povinna oznámit celnímu úřadu tuto zásilku a zajistit, aby mu byla zásilka předložena ke kontrole.

(4) Oznamení podle odstavců 1 a 2 lze účinně podat na tiskopise vydaném Ministerstvem financí, který je k dispozici u celního úřadu.

(5) Oznamovací povinnost podle odstavce 3 plní fyzická nebo právnická osoba u celního úřadu písemným záznamem odesílatele o obsahu zásilky v celním prohlášení nebo v mezinárodním přepravním dokladu.

(6) Celní úřady neprodleně zasílají ministerstvu údaje o plnění oznamovací povinnosti v cestovním styku a hlášení s uvedením všech dostupných údajů o odesílateli, příjemci a předmětu plnění oznamovací povinnosti u zásilek, včetně případů, kdy došlo k porušení této povinnosti.

(7) Při přepočtu cizí měny na českou měnu se po dobu kalendářního týdne používá kurs vyhlášený pro příslušnou měnu Českou národní bankou a platný v pátek předchozího kalendářního týdne; přepočítací poměry ostatních měn, nezaznamenaných v kursovém lístku, sděluje celním orgánům Ministerstvo financí. Celní úřad sdělí osobám na základě ústní žádosti výši kursů a přepočítacích poměrů pro účely plnění oznamovací povinnosti podle odstavců 1 až 3.

(8) Celní úřady kontrolují, zda osoby plní oznamovací povinnost podle odstavců 1 až 3.“.

15. § 6 včetně nadpisu zní:

„§ 6

Odklad splnění příkazu

(1) Finanční instituce může splnit příkaz klienta týkající se podezřelého obchodu nejdříve po uplynutí 24 hodin od přijetí oznámení ministerstvem, pokud hrozí nebezpečí, že bezodkladným splněním by mohlo být zmařeno nebo podstatně ztíženo zajištění výnosu. Na odklad splnění příkazu klienta upozorní finanční instituce ministerstvo v oznámení o podezřelém obchodě.

(2) Podle odstavce 1 se nepostupuje v případě, kdy odložení příkazu klienta není možné, například u operací prováděných platebními kartami, nebo kdy by takové odložení podle předchozího upozornění ministerstva nebo vlastních poznatků finanční instituce mohlo zmařit šetření podezřelého obchodu; o provedení tohoto obchodu finanční instituce informuje ministerstvo ihned po jeho provedení.

(3) Finanční instituce odloží splnění příkazu klienta o 24 hodin také v případě, že o to ministerstvo finanční instituci požádá. O výsledku splnění odkladu příkazu klienta informuje finanční instituce ministerstvo.

(4) Jestliže si prověření podezřelého obchodu podle odstavce 1 nebo 3 vyžádá delší dobu, může ministerstvo ve lhůtě uvedené v odstavci 1 uložit finanční instituci, aby splnění příkazu dále odložila, nejdéle však na dobu 72 hodin od doby, kdy přijalo oznámení. Jestliže ministerstvo v této lhůtě finanční instituci nesdělí, že podalo trestní oznámení, finanční instituce po uplynutí lhůty příkaz provede; v opačném případě vy-

čká, zda do 3 dnů od podání trestního oznámení orgán činný v trestním řízení nerozhodne o předmětu obchodu.“.

16. V § 7 odst. 1 se slovo „neobvyklého“ nahrazuje slovem „podezřelého“ a na konci odstavce se doplňují slova „a vzniká od okamžiku zjištění podezřelého obchodu. Tato povinnost mlčenlivosti se vztahuje i na plnění dalších povinností finanční instituce podle § 8 odst. 1“.

17. V § 7 odst. 2 se věta první nahrazuje touto větou: „Zaměstnanci ministerstva jsou povinni zachovávat mlčenlivost o úkonech učiněných podle tohoto zákona a o informacích získaných při jeho provádění.“.

Současně se zrušuje poznámka pod čarou č. 7).

18. V § 7 odst. 4 se na konci písmene e) tečka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „finanční instituce je oprávněna v tomto případě sdělit klientovi, že jednala podle tohoto zákona, až po předchozím písemném souhlasu ministerstva.“.

19. V § 7 se na konci odstavce 4 doplňuje písmeno f), které zní:

„f) příslušnému zahraničnímu orgánu při předávání údajů sloužících k dosažení účelu stanoveného tímto zákonem, pokud to zvláštní právní předpis nezakazuje.“.

20. V § 8 odst. 1 se za slovo „ministerstvu“ vkládají slova „v jím stanovené lhůtě“.

21. V § 8 odstavec 2 zní:

„(2) Při prováděném šetření může ministerstvo vyžadovat od správců daně údaje z celého daňového řízení, pokud věc nelze dostatečně objasnit jiným způsobem.“.

22. V § 8 se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 10a) zní:

„(3) Ministerstvo kontroluje, zda finanční instituce plní povinnosti stanovené tímto zákonem a zda nedochází k legalizaci výnosů těmito finančními institucemi; při provádění kontroly postupuje ministerstvo podle zvláštního právního předpisu.^{10a)} Kromě ministerstva provádí kontrolu plnění povinností stanovených v § 2, 3 a 9 též

a) u bank Česká národní banka,

b) Komise pro cenné papíry u investičních společností a investičních fondů, penzijních fondů, osoby, která je oprávněna podle zvláštního právního předpisu obchodovat s cennými papíry,¹⁾ organizátora trhu s cennými papíry, Střediska cenných papírů a jiných právnických osob oprávněných k vedení části evidence Střediska cenných papírů, jakož i výkonu ostatních činností Střediska cenných papírů,

- c) Úřad pro dohled nad družstevními záložnami u družstevních záložen.

^{10a)} Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.“

23. § 9 včetně nadpisu zní:

„§ 9

Systém vnitřních zásad a školicí programy

(1) Finanční instituce jsou povinny písemně vypracovat a uplatňovat systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření k předcházení legalizace výnosů. U finančních institucí, které zaměstnávají nejméně tři osoby, je součástí systému vnitřních zásad i určení osoby k zajišťování průběžného styku a výměně informací s ministerstvem a k plnění oznamovací povinnosti podle § 4 ministerstvu, pokud jej nebude zajišťovat přímo statutární orgán. O určení této osoby informuje finanční instituce neprodleně ministerstvo.

(2) Systém vnitřních zásad podle odstavce 1 musí obsahovat

- a) podrobný demonstrativní výčet znaků podezřelého obchodu,
- b) způsob identifikace klienta,
- c) mechanismus, který umožní údaje uchovávané podle § 3 zpřístupnit ministerstvu,
- d) postup finanční instituce od zjištění podezřelého obchodu do okamžiku doručení oznámení ministerstvu tak, aby byly dodrženy lhůty stanovené v § 4 odst. 2, jakož i pravidla pro zpracování podezřelého obchodu a určení osob, které podezřelý obchod vyhodnocují,
- e) opatření, která zabrání hrozícímu nebezpečí, že bezodkladným splněním příkazu klienta by mohlo být zmařeno nebo podstatně ztíženo zajištění výnosu,
- f) technická a personální opatření, která zajistí, aby ministerstvo mohlo vůči finanční instituci provádět v zákonných termínech úkony podle § 6 a 8.

(3) Finanční instituce jsou povinny na vyžádání ministerstvu poskytnout informace a doklady o plnění povinností uložených podle odstavců 1 a 2.

(4) Finanční instituce je povinna zaslat ministerstvu systém vnitřních zásad a jeho změny do 60 dnů od účinnosti tohoto zákona nebo do 30 dnů od vzniku finanční instituce. Jestliže předložené znění není v souladu s tímto zákonem nebo neplní dostatečně svůj účel, ministerstvo na to finanční instituci písemně upozorní; finanční instituce je v takovém případě povinna ve lhůtě 30 dnů závady odstranit a vyrozumět o tom ministerstvo.

(5) Finanční instituce jsou povinny každoročně zajistit proškolení zaměstnanců, kteří se mohou při vý-

konu své práce setkat s podezřelými obchody. Školicí programy se zaměří na způsoby zjišťování podezřelých obchodů a na uplatňování postupů podle tohoto zákona.“

24. V § 10 odst. 1 se slova „§ 6 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 6 odst. 3 a 4“ a slova „§ 9 odst. 2“ se nahrazují slovy „§ 9 odst. 3“.

25. V § 10 odstavec 3 zní:

„(3) Policie České republiky, zpravodajské služby a jiné státní orgány jsou povinny ministerstvu při výkonu jeho pravomocí podle tohoto zákona poskytnout potřebné údaje, pokud jim to zvláštní zákon nezakazuje.“

26. V § 10 se na konci odstavce 4 doplňují tyto věty: „K tomu účelu je oprávněno sdružovat informace a informační systémy sloužící k rozdílným účelům. Ministerstvo neposkytuje podle zvláštního zákona¹¹⁾ na požádání dotčené osobě zprávu o informacích, které jsou o ní uchovávány v informačním systému vedeném podle tohoto zákona.“

27. V § 11 odst. 1 se před dosavadní písmeno a) vkládá nové písmeno a), které zní:

„a) úředního jazyka,“

Dosavadní písmena a) až i) se označují jako písmena b) až j).

V poznámce pod čarou č. 12) se před slova „§ 7“ doplňují slova „§ 3,“.

28. V § 12 odst. 1 se za slovo „ministerstvo“ vkládají slova „nebo orgán uvedený v § 8 odst. 3“ a na konci odstavce se doplňuje tato věta: „Pokutu uloží orgán, který porušení povinnosti prvním zjistil.“

29. Za § 12 se vkládá nový § 12a, který včetně poznámky pod čarou č. 12a) zní:

„§ 12a

(1) Zjistí-li celní úřad, že fyzická nebo právnická osoba nesplnila oznamovací povinnost podle § 5 odst. 1 až 3, uloží jí pokutu až do výše hodnoty neoznamovaných bankovek, mincí, cestovních šeků nebo peněžních poukázek směnitelných za hotové peníze. Obdobně postupuje celní úřad i při uvedení nesprávných nebo neúplných údajů na tiskopisu odevzdaném fyzickou nebo právnickou osobou podle § 5 odst. 4.

(2) Porušení povinností podle § 5 odst. 1 až 3 projedná celní úřad, v jehož územním obvodu byla tato povinnost porušena.

(3) Celní úřad, který je podle odstavce 2 příslušný k projednání porušení povinnosti, může postoupit věc k projednání celnímu úřadu, v jehož územním obvodu má

- a) sídlo právnická osoba, která nesplnila povinnost uvedenou v § 5 odst. 2 a 3,

b) trvalý pobyt fyzická osoba, která nesplnila povinnost uvedenou v § 5 odst. 1 a 3.

(4) Při určení výše pokuty celní úřad přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům porušení povinnosti.

(5) Pokuta uložená podle odstavce 1 je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci. Pokuta je příjmem státního rozpočtu České republiky.

(6) Pokutu lze uložit do 2 let ode dne, kdy bylo porušení povinností podle § 5 odst. 1 až 3 zjištěno, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy k tomuto porušení došlo.

(7) Celní úřad může při zjištění porušení povinností podle § 5 odst. 1 až 3 zajistit bankovky, mince, cestovní šeky nebo peněžní poukázky směnitelné za hotové peníze, kterých se porušení povinností týkalo. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(8) Osoba, které bylo rozhodnutí o zajištění bankovek, mincí, cestovních šeků nebo peněžních poukázek směnitelných za hotové peníze doručeno, je povinna je vydat celnímu úřadu. Nejsou-li zajištěné bankovky, mince, cestovní šeky nebo peněžní poukázky směnitelné za hotové peníze na výzvu celnímu úřadu vydány, mohou být tomu, kdo je má u sebe, odňaty. Osobě, která bankovky, mince, cestovní šeky nebo peněžní poukázky směnitelné za hotové peníze vydala nebo které byly odňaty, vystaví celní úřad potvrzení o jejich vydání nebo odnětí.

(9) Není-li uložena pokuta ve lhůtě splatnosti dobrovolně zaplacená, celní úřad na její úhradu použije zajištěné bankovky, mince, cestovní šeky nebo peněžní poukázky směnitelné za hotové peníze.

(10) Nejsou-li zajištěné bankovky, mince, cestovní šeky nebo peněžní poukázky směnitelné za hotové peníze k dalšímu řízení již třeba a nepřichází-li v úvahu jejich použití na úhradu pokuty, vrátí celní úřad bankovky, mince, cestovní šeky nebo peněžní poukázky směnitelné za hotové peníze osobě, která je vydala nebo již byly odňaty.

(11) Pokuta, jejíž výše nepřesahuje 5 000 Kč, může být uložena celním úřadem též v blokovém řízení, pokud je porušení povinností spolehlivě zjištěno a osoba, která povinnost podle § 5 odst. 1 až 3 porušila, pokutu na místě zaplatí. Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.

(12) Na pokutovém bloku, kterým je rozhodnuto o uložení pokuty, se vyznačí, komu, kdy a za porušení jaké právní povinnosti byla pokuta uložena. Pokutový blok platí současně jako stvrzenka o zaplacení pokuty na místě v hotovosti.

(13) Nestanoví-li tento zákon jinak, řízení o ulo-

žení pokuty za porušení povinností podle § 5 odst. 1 až 3 se řídí správním řádem; při vybírání a vymáhání pokut postupuje celní úřad podle zvláštního právního předpisu.^{12a)}

^{12a)} Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

30. V § 14 se na konci odstavce 2 doplňují slova „nebo jestliže nebyl proveden obchod podle § 2 odst. 6“.

31. V § 14 odst. 3 se slova „zákona o odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.¹⁴⁾“ nahrazují slovy „zvláštního zákona.¹⁴⁾“.

Poznámka pod čarou č. 14) zní:

„¹⁴⁾ Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).“.

32. V § 20 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Ministerstvo financí vyhláškou upraví vzor tiskopisu podle § 5 odst. 4.“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správě daní a poplatků

Čl. II

Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 302/1993 Sb., zákona č. 315/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 255/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 323/1996 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb. a zákona č. 29/2000 Sb., se mění takto:

V § 24 odst. 6 písmeno g) zní:

„g) příslušné organizační složce Ministerstva financí údaje vyžádané na základě zvláštního zákona,^{11c)}“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Čl. III

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb.,

zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb. a zákona č. 155/2000 Sb., se mění takto:

V § 14 odst. 3 se na konci písmene g) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které včetně poznámky pod čarou č. 50a) zní:

„h) příslušné organizační složce Ministerstva financí^{50a)} na její žádost seznam plátců pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a údaje o výši příjmů a výdajů jednotlivých osob samostatně výdělečně činných, které osoba samostatně výdělečně činná uvedla v přehledu podle zvláštního zákona;⁴⁸⁾ u malých organizací též počet jejich zaměstnanců.

^{50a)} § 4 odst. 1 zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST ČTVRTÁ

Změna devizového zákona

Čl. IV

Zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, se mění takto:

1. V § 2 odst. 4 se slova „§ 5 odst. 3 a“ zrušují.
2. V § 5 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3, 4 a 5 se označují jako odstavce 2, 3 a 4.

3. V § 5 odst. 2 se slova „anebo celního úřadu“ zrušují.

4. V § 5 odst. 3 se slova „a celní úřady“ zrušují, slovo „povinny“ se nahrazuje slovem „povinna“ a číslice „3“ se nahrazuje číslicí „2“.

5. V § 5 odst. 4 se slova „a celní úřady“ zrušují a slovo „povinny“ se nahrazuje slovem „povinna“.

6. V § 20 odst. 3 se slova „a plnění oznamovací povinnosti podle § 5 odst. 2“ zrušují.

7. V § 21 odstavec 3 zní:

„(3) Osoby odesílající do zahraničí poštovní nebo jiné zásilky obsahující bankovky a mince, k jejichž vývozu je třeba devizové povolení, jsou povinny takovou zásilku předložit celnímu úřadu ke kontrole.“

8. V § 25 odstavec 1 zní:

„(1) Zjistí-li celní úřad, že tuzemec nebo cizozemec porušil devizové předpisy při dovozu nebo vývozu, uloží mu pokutu až do výše 100 % z částky dovážených nebo vyvážených bankovek a mincí v případě dovozu nebo vývozu bankovek a mincí bez devizového povolení nebo jiného dokladu podle § 18 odst. 2 a 5.“

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o svobodném přístupu k informacím

Čl. V

V § 11 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, se na konci písmene d) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které včetně poznámky pod čarou č. 12a) zní:

„e) činnosti příslušné organizační složky Ministerstva financí podle zvláštního právního předpisu.^{12a)}“

^{12a)} Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o pojišťovnictví

Čl. VI

V § 39 zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), se na konci odstavce 7 tečka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „porušením mlčenlivosti není též plnění povinnosti vůči příslušné organizační složce Ministerstva financí vyplývající ze zvláštního právního předpisu.¹⁵⁾“

Poznámka pod čarou č. 15) zní:

¹⁵⁾ Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

Čl. VII

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Špidla v. r.

160**VYHLÁŠKA****České národní banky a Ministerstva financí**

ze dne 12. června 2000,

**kterou se mění vyhláška České národní banky a Ministerstva financí č. 261/1995 Sb.,
kterou se stanoví lhůty a způsoby plnění oznamovací povinnosti,
ve znění vyhlášky č. 295/1998 Sb.**

Česká národní banka a Ministerstvo financí stanoví podle § 5 odst. 3 zákona č. 219/1995 Sb., devizový zákon:

Čl. I

Vyhláška č. 261/1995 Sb., kterou se stanoví lhůty a způsoby plnění oznamovací povinnosti, ve znění vyhlášky č. 295/1998 Sb., se mění takto:

1. Část čtvrtá se zrušuje.
2. V § 12 se odstavec 4 zrušuje.

3. V § 13 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce 1.

4. V § 14 ve větě první se slova „a části čtvrté“ zrušují a věta druhá se zrušuje.

5. Příloha č. 2 se zrušuje.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 2000.

Guvernér:

Ing. **Tošovský** v. r.

Ministr financí:

doc. Ing. **Mertlík**, CSc. v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2000 činí 2000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbicková, J. Švermy 14; **Kladno:** eLVAŇ, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžičková, Šeříková 529/1057; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, PROSPEKTRUM, nám. Republiky 1400 (objekt GRAND); **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hyberská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG – sdružení, Ing. Jiří Vitek, nám. Míru 9, Národní dům; NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetěves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.